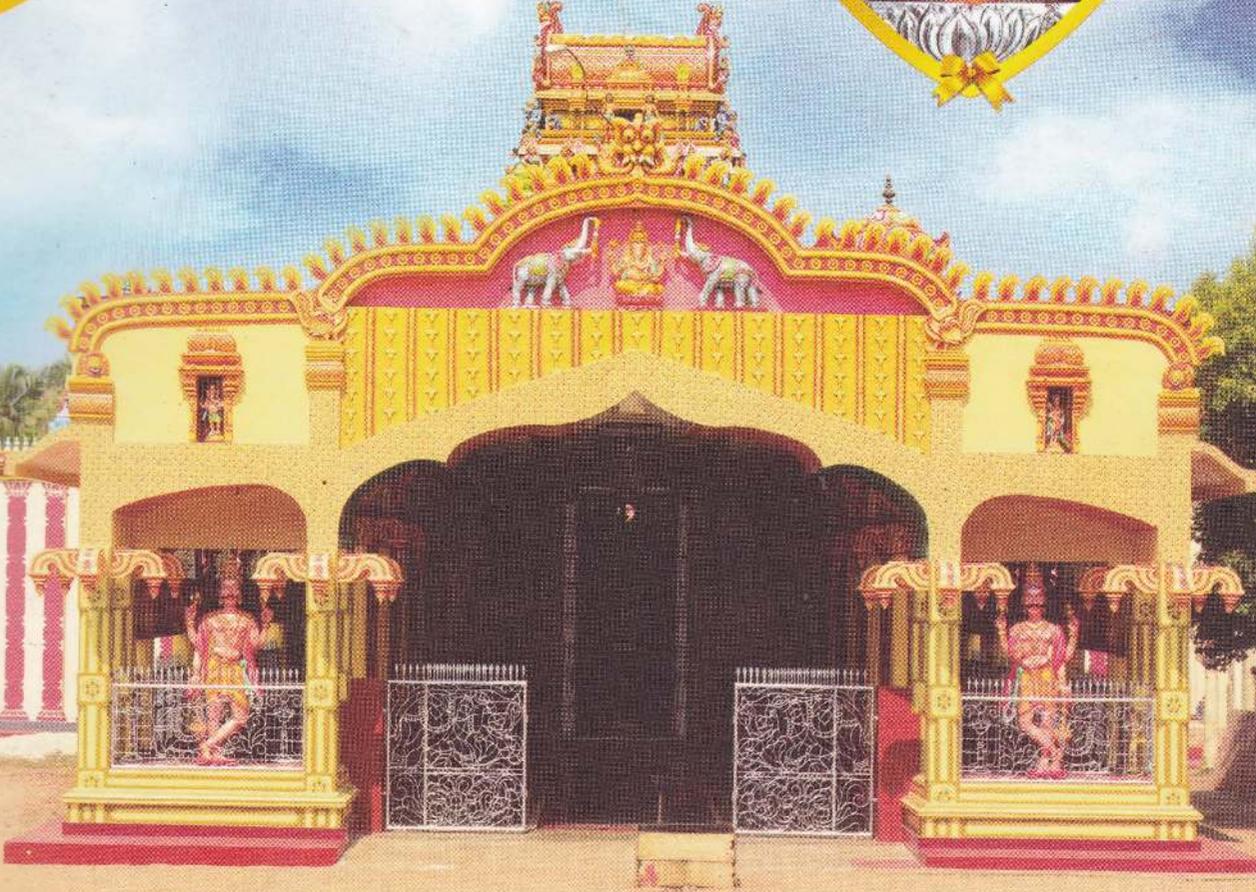

சிவமயம்

அனில்ட்டு

கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

மஹா கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் 2015

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ
சிவமயம்

அளவெட்டி

அருள்மிகு

கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

மஹா சூப்பரபீஷேக மலர்

- மலரின் பெயர் :- மஹா சும்பாபிஷேக மலர்
- உரிமை :- மலர்க்குழு
- மலராக்கம் :- மலர்க்குழு
- காலம் :- ஆனி 2015
- பக்கங்கள் :- xviii + 81
- பிரதிகள் :- 300
- வெளியீடு :- தர்மகர்த்தாக்கள் சபை
- பதிப்பு :- கரிகணன் (தனியார்) நிறுவனம்
681, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

மலரின் உள்ளே.....

01) ஆசிச் செய்திகள்	v - viii
02) வாழ்த்துச் செய்திகள்	ix - xvi
03) கடவுள் வாழ்த்து	xvii
04) கும்பாபிஷேக மகிமை	01
05) விநாயக தத்துவமும் வழிபாடும்	05
06) திருவருள் துணைகொண்டு ஆலய ஓதுவார்கள் ஆற்றிவரும் இறைபணி	20
07) அளவெட்டி சைவ வாலிப சங்கம் ஆற்றிவரும் சைவ நற்பணிகள்	22
08) விநாயக வணக்கத்தின் பழமையும் முதன்மையும்	24
09) கலாசாரத்தின் காவலரண்கள் ஆலயங்கள்	32
10) எமது சமயத்திலும் பாவ மன்னிப்பு உண்டா?	36
11) பார்க்கவ புராணம் என்னும் ஸ்ரீ விநாயக புராணம்	40
12) புனருத்தாரண வேலைகள்	46
13) சடங்குகள்	48
14) விளம்பரங்கள்	
15) நன்றிகள்	

ஆசிச்செய்தி

சுருணையின் கடலாய் காருண்யத்தின் உருவாய்
கற்பக விருட்குடிமாய் மாமறையின் பொருளாய்,
கணங்களின் அதிபதியாய் கலைகளின் உறை விடமாய்
கும்பழாவளைதனில் வீற்றிருந்து குவலயம் காக்கும்
எம் குல விநாயகனின் பாதார விந்தத்தை அடியேனது
சிரம் மேல் தாங்கி கரம் குவித்து அவனடியே

போற்று கின்றேன்.

“விக்னக்ருது, விக்னஹ்ருது இதி = விக்னேஸ்வரஹ்:

ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வில் இடர்களைத் தருபவனும் அவன்தான். அதனை நீக்குபவனும் அவன்தான். அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது. அருவம், உருவம் அருஉருவம் என்ற சிவலிங்க தத்துவத்தைப் போன்றே விநாயகரை மானுட ரூபமாகவும் அறியலாம். விலங்கு அதாவது யானை உருவமாகவும் அறியலாம். தேவ ரூபமாகவும் அறியலாம். அகார; உகார; மகார ஒம்காரம் என்னும் பிரணவரூபமே விநாயகர் ஆவார்.

இவ் விநாயகர் வழிபாடு எல்லா இடங்களிலும் இருந்தாலும், குறிப்பாக இலங்கையில் மிகப் பிரசித்தம். எமது கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோவிலில் மூர்த்தி, ஸ்தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றும் ஒருங்கே அமையப்பட்டு பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது. பல அற்புதங்கள் நிறைந்த கோவிலுமாகும். மாருதப் புரவீக வல்லியினுடைய குதிரை முக சாயை நீங்கப் பெற்றது, மற்றும் எமது மூதாதையர் சுப்பையா அவர்களுடைய கனவில் தோன்றி காட்சி கொடுத்ததும், செவ்விளனி, பச்சை இழிநி என ஒரே மரத்தில் தோற்று வித்ததும் கும்பழாவளையானின் அற்புதங்களே.

“மனமேவ மனுஷ்யாணாம் காரணம்

பந்த மோக்ஷயோ ஹோ”

ஒருவனுடைய மனதைப் பொறுத்தே அவனுக்கு பந்தம், மோஷம் அமையும்.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவேயல்லாமல்

வேறொன்றறியேன் பராபரமே”

கும்பாவழையானை எம் மனதில் இருத்தி எம் மூதாதையரை மனதில் இருத்தி

“சர்வேஜனாவரா ககினோ பவந்து” என்று ஆசி கூறுகின்றேன்.

இராமலிங்க விஸ்வேஸ்வர சிவாச்சாரியார் (சந்திரன் ஐயா)

ஆலய பாரம்பரிய சிவாச்சாரியாரும்

மற்றும் கும்பாபிஷேக பிரதிஷ்டா பிரதமகுருவும்,

கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோவில்.

ஆசிச்செய்தி

இலங்கைத்தீவின் வடதிசையில் இந்து ஆலயங்கள் பல நம் ஆன்றோர்களால் அமைக்கப்பட்டு அவை ஆகம நெறிமுறைக்க மைவாக கிரியைகள், பூசைகள், மகோற்சவங்கள் விரத அனுஸ்டானங்கள் போன்றன மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவது யாவரும் அறிந்த உண்மை. அன்று ஐரோப்பியரின் வருகையினாலும் அவர்களின் தீவிர மத பிரச்சாரங்களினாலும் இந்துமதத்தை நலி வடையாது பாதுகாத்த பெருமை ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலருக்கு மட்டுமல்ல சமயப்பணிகளில் ஈடுபட்ட அனைவரையும் சாரும்.

ஒவ்வொரு இந்துத்தலங்களினது வரலாறுகளைப் புரட்டிப் பார்க்கின்றபோது அவை தனித்துவமான வரலாற்று அடையாளங்களைக் கொண்டிருப்பது புலனாகும். அந்த வகையில் வலிகாமம் பிரதேசத்திற் குட்பட்ட அளவெட்டி கும்பழாவளைப் பிள்ளையாரிற் கும் தனியான வரலாறு உண்டு. மாருதப்புரவீக வல்லியுடன் தொடர்புபட்ட கதை இந்த இடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கது. மாருதப்புரவீக வல்லி குதிரைமுகம் நீங்கப் பெறுவதற்காக நகுலேஸ்வரப்பெருமானை வழிபட்டு வந்ததாகவும் அதன் பொருட்டு ஏழு விநாயகர் ஆலயங்களை அவர் அமைத்ததாகவும் அவற்றில் ஒன்றே கும்பழாவளைப்பிள்ளையார் என்பதும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளில் இன்று வரை நின்று நிலைக்கும் உண்மையாகும்.

மாவிட்டபுரம் என்னும் காரணப்பெயர் மாருதப்புரவீகவல்லியுடன் தொடர்புடையது. (மா + விட்ட + புரம்) குதிரை முகம் நீங்கிய இடம் என்பது பொருள். குறித்த குதிரைமுகம் பிறர் பார்வைக்கு நீங்கியதாயினும் அவளது சொந்த நினைவுக்கும் பார்வைக்கும் நீங்கப்பெறவில்லை. அவள் அமைத்த ஏழு விநாயகர் ஆலயங்களில் மத்திய ஸ்தலமாக விளங்கும் கும்பழாவளையில் விக்னேஸ்வரார்ச் சனை முடிந்தபோது குமாரத்தி யின் குதிரைமுகச்சாயை அவளது சொந்தப் பார்வைக்கும் முற்றாக நீங்கியதாயிற்று.

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இவ்வாலயம் அந்தணர்களினால் பூசை நடைபெறும் ஆலயமாகவும் பன்னிருதினங்கள் மகோற்சவம் நடைபெற்று வருவதோடு மூன்று இரதங்கள் பவனி வரும் ஆலயமாகவும் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிறப்புமிக்க இவ்வாலயத்திற்கு புண்ணிய தீர்த்தக்கேணி மேலும் அழகினையும் சிறப்பினையும் பெற்றுத்தருவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும் என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

வரலாற்றுச் சிறப்பும் அருட்திறனும் மிக்க விநாயகருக்கு குட முழுக்குப் பெருவிழா நடைபெறுவதையிட்டும் அதன் பொருட்டு சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதையிட்டும் நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அதேவேளை, விழா சிறப்புறவும் மலர் பயன்பெறவும் விக்ினங்கள் போக்கும் விநாயகரின் மலர்ப்பாதம் பணிந்து எனது வாழ்த்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நா. வேதநாயகன்

மாவட்டச்செயலாளர்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிச்செய்தி

அருள்வளமும் கலைவளமும் கொடை வளமும்

நிறைந்த அளவெட்டி திருவூரை அறியாதவர்கள் இல்லை. இத்திருவூரில் ஞானமுதல்வனாக எழுந்த ருளியிருக்கும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையாரின் பேரருள் எல்லையில்லாதது. சரித்திர பிரசித்தி வாய்ந்த இத்திருக் கோவில் மஹா கும்பாபிஷேகம் குறித்து வாழ்த்துவதில் மிகவும் ஆனந்தம் அடைகின்றேன். இத் திருக்கோவிலைக் கட்டி வளர்த்தவர்களை நினைந்து வணங்குகின்றேன். காலத்துக்குக்

காலம் ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு புதுப்பொலிவோடு காட்சியளிக்கிறது. இத்திருக் கோயிலை நிர்வாகம் செய்தவர்கள் கல்வியறிவும் பக்தியும் நிறைந்தவர்கள் என்பதை யான் அறிவேன். இன்றும் அவர்களின் வழியில் ஆலயம் மிகவும் நேர்த்தியாகப் பேணப்பட்டு வருவது பெருமைக்குரிய விடயம் ஆகும்.

இத் திருக்கோயிலில் திருமுறைகளுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருவது சிறப்பு அம்சமாகும். மேலும் இவ் ஆலயத்தில் நித்திய நைமித்திய பூசைகளை நடாத்தும் சிவாச்சாரியர்களும் பண்ணோடு பாடி பக்தர்களைப் பரவசப் படுத்துவது மரபாக உள்ளது. புராணபடனம், சமய பிரசங்கம், இசைக்கச்சேரி, நாதஸ்வர தவில் கச்சேரிகள் அனைத்தும் ஏனைய கோவில்களுக்கு முன்னுதாரணமாக இத்திருக்கோயிலில் காலம் காலமாக நடைபெற்றுவருவது பெருமைக்குரியதாகும். பெரியோர்கள், பாவலர்கள், புலவர்கள். வித்துவான்கள் சங்கமிக்கின்ற கும்பழாவளைச் சூழல் இன்றும் பலர் நினைந்து பெருமை கொள்வர். அற்புதம் நிறைந்த கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் எந்தக்குறையும் இன்றி மக்கள் வாழ்வதற்கு என்றும் அருள்புரிவார் என்பதில் ஐயமில்லை. செல்வச் செழிப்பு மிக்க அளவெட்டிக் கிராமத்தின் சீரும் சிறப்பும் என்றும் சிறக்க பிரார்த்தித்து திருப்பணியில் பங்கு கொண்ட அனைவரையும் வாழ்த்தி வணங்கி அமைகின்றேன்.

செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்

தலைவர்,

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,

தெல்லிப்பளை.

இளைப்பாறிய அதிபர்,

ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி, சுன்னாகம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

சைவமும், தமிழும், இசையும், கலையும், கலாசாரமும், ஒருங்கே மிக சிறப்புற அமைந்து விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் அளவெட்டிக் கிராமத்தில் மாவிடு திட்டி என்று முன்னோரால் அழைக்கப்பட்ட கும்பழாவளை ஆலயத்தில் விநாயகப் பெருமான் எழுந்தருளி இருக்கின்றார்.

அற்புதங்கள் பல புரிந்த எம் பெருமான் தன்னை நாடி வருபவர்கள் அனைவருக்கும் அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். சோழ நாட்டு அரசினங் குமாரியாகிய மாருதப்புவல்லி என்பவர் பிறவி தொட்டே குஷ்ட நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட வராகவும் குதிரை முகத்தை உடையவராகவும் விளங்கினார். முனிவர் ஒருவரின் கடாட்சம் அவளுக்குக் கிடைக்கப்பெற்றதன் பயனாக ஈழநாட்டிற்கு வந்து கீரிமலையில் தீர்த்தமாடி மாவிட்டபுரத்தில் கந்தசாமி கோவிலையும் நிறுவி நோயும் நீங்கி குதிரைமுகம் மாறப்பெற்றார். இருந்தும் மற்றையவர்களுக்கு குதிரை முகம் மாறியது போல் தோற்றமளித்தாலும் அவருடைய தனது உணர்விற்கு குதிரை முகம் மாறவில்லை. முனிவரின் சொற்படி கொல்லங்கலட்டி தொடங்கி கல்வளை வரை ஏழு ஆலயங்களில் விநாயகரை பிரதிஷ்டை செய்தார். ஏழு ஆலயங்களில் நடு நாயகமாக விளங்குவது கும்பழாவளை விநாயகர் ஆலயம். அங்கே விநாயகரை பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கிய போது அவருடைய உணர்விற்கு குதிரை முகம் மாறியதை உணர்ந்து கொண்டாள். என்னே எம் பெருமானின் அற்புதம்.

இடம்பெயர்ந்து மக்கள் வீடுவாசல்களை விட்டு அல்லலுற்று வெளியேறியபோது கும்பழாவளை விநாயகரது திவ்விய கடாட்சத்தால் மற்றைய ஆலயங்களில் நித்திய பூசை நடைபெறாது இருந்த போதிலும் நாள்தோறும் நித்திய பூசை நடைபெற்று வந்த ஆலயம் கும்பழாவளை விநாயகர் ஆலயம் என்று கூறின் மிகையாகாது. இது கும்பழாவளை விநாயகரது திருவிளையாடல்களில் ஒன்று எனலாம். இது எம் பெருமானின் அருட் பெருமையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். இது அளவெட்டி மக்கள் செய்த மகா பாக்கியம். கும்பழாவளை விநாயகர், செல்வப்பிள்ளையார், கூத்தாடுபவர், கேட்பவற்றை எல்லாம் வாரி வழங்குபவர் என முன்னோர்கள் பக்திப் பரவசத்தில் இயம்புவது செவிக்கு இன்பம் தருவதாகும்.

சைவ மரபு, சமயதீட்சை, சாஸ்திர உணர்வு, ஆசார முறைகள், சைவநெறி அனைத்தும் பேணப்பட்டு வரும் இத்திருப்பதி, உபயகாரர் களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஏழு உறுப்பினர்களைக்

கொண்ட தர்மகர்த்தா சபையினரால் நிர்வகித்து நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. நித்திய நைமித்திய பூசைகள் அபிஷேகங்கள், திருவிழாக்கள், மற்றும் நவராத்திரி, சிவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, பிள்ளையார் கதை, திருவெம்பாவை, சங்கிராந்தி தீர்த்தம், ஸ்ரீசக்கரபூசை, ஆவணி சதுர்த்தி போன்ற சமய விழாக்கள், முன்னோராலும் அவர்கள் வழிவந்த பின்னோராலும் விதிமுறைகள் தப்பாது நடைபெற்று வருகின்றமை ஆலயத்திற்கே உரிய சிறப்பம்சமாகும்.

ஆலயத்தில் தர்மகர்த்தா சபையுடன் இணைந்து தொண்டர் சபை, ஓதுவார் சபை, பஜனைக் குழு, சைவ வாலிப சங்கம் ஆகியவை ஆலயத்தின் அன்றாட வேலைகளையும், ஏனைய முக்கிய தொண்டுகளையும் ஆற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது. கந்தபுராணப் படிப்பும் திருவாசகம் முற்றோதலும் காலந்தவறாது நடைபெற்று வருவது ஆலயத்தின் சிறப்பம்சமாகும். வசந்த மண்டபம், யாகசாலை, நடேசர் ஆலயம். பஞ்சமுக விநாயகர் ஆலயம், தெற்கு வாயில் கோபுரம், வெளி மண்டபம், வாகனசாலை, களஞ்சியப்பகுதி. காரியாலயம் யாவும் 2002 இல் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு பொலிவுடன் ஆலயத்திற்கு வருவோரைக் கவர்ந்த வண்ணம் காட்சியளிக்கின்றது. இதைவிட 2012 இல் அன்னதான மண்டபம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு திருவிழாக்காலங்களிலும் ஏனைய விஷேட தினங்களிலும் அன்னதானம் நடைபெற்று வருகின்றது. பக்தர்கள் தமது நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றி மனச்சாந்தி அடைகின்றார்கள். மேலும் திருமண மண்டபம் கட்டப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வாலயத்தின் பெருமை என்னவென்றால் சகல திருப்பணிகளும் காலத்துக்குக் காலம் நிறைவேற்றப்பட்டு இந்த திருக்கோயில் புராணங்களில் கூறப்பட்ட திருக்கயிலாயம் போல் காட்சியளிக்கிறது. 2002 ஆம் ஆண்டின் பின் 2015ஆம் ஆண்டில் மகாகும் பாபிஷேகம் நடைபெறுகின்றது. திருப்பணிக்கும், கும்பாபிஷேகத்திற்கும் நிதி உதவி புரிந்த அளவெட்டியில் பிறந்து வெளிநாடுகளில் வாழும் விநாயக அடியார்களுக்கும், இலங்கையில் பல பாகங்களில் வாழும் பக்தர்களுக்கும், அளவெட்டியில் தற்போது வாழும் உபயகாரர்கள், அடியார்கள் அனைவருக்கும் எமது உளம் கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவிப்பதோடு எல்லாம் வல்ல விநாயகப் பெருமான், உள்நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் வாழும் அனைத்து அன்பு உள்ளங்களுக்கும் அமைதியும், மனோதிடமும், தன்னம்பிக்கையும், சீரும் சிறப்பும், சுபீட்சமும் கிடைக்கவும் கும்பாபிஷேக நன்னாளில் அருள்பாலிக்க வேண்டியும், வெவ்வினை தீர்க்கும் கும்பழாவளைப் பெருமானின் திருவருள் கடாட்சம் எங்கும் பொலியவும், சுபீட்சமும் சமாதானமும் நிலவவும் வேண்டுமென பிரார்த்திப்போமாக.

ம. பத்மநாதன்

தலைவர்,

தர்மகர்த்தாக்கள் சபை.

பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாணத்தின் வலி வடக்குப் பிரதேசத்தில் தமிழ் வளமும், சமய வளமும் கலை வளமும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற அளவெட்டி என்னும் ஊரிலே கோயில் கொண்டிருக்கும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மனிதனை என்றும் மனிதனாக வாழவைப்பது ஆலய வழிபாடாகும். அதனையே “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்னும் மூதுரை எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றது. இவ்வரிய பிறப்பாகிய மானிடப் பிறப்பு எடுத்த ஒவ்வொருவரும் ஆலய தரிசனம் செய்து மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கு ஆலயங்களில் விழாக்களும் கும்பாபிஷேகம் என்னும் பெருஞ்சாந்தி விழாக்களும் நடைபெற்று வருகின்றதெனலாம்.

இந்த வகையில் வலிகாமம் வடக்கு தெல்லிப்பளைப் பிரதேசத்தில் நமது சமயத்தின் பெருமையை எடுத்தியம்பும் நீண்டகால பழமை பெற்ற ஆலயங்களில் ஒன்றாகவும் உன்னத வழிபாட்டுத் தலங்களில் ஒன்றாகவும் விளங்கும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் ஆலயமானது அப்பிரதேச அன்பர்கள், அடியார்களின் முயற்சியினால் தற்போது புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு அடியவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் பொருட்டு புதுப் பொலிவுடன் காட்சி தருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இவ்வாலய கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு ஆலய வரலாறு மற்றும் சமயம்சார் கட்டுரைகள் அடங்கிய கும்பாபிஷேக மலர் வெளியீடானது சிறப்புறவும் ஊர் மக்களும் நாட்டு மக்களும் செல்வச் சிறப்பும் கல்விச் சிறப்பும் பெற்று வாழவும் இவ்வாலய கும்பாபிஷேக நன்னாளிலே அனைவரும் விநாயகரின் திருவருளாலே இஷ்ட சித்திகளைப் பெற்று இன்புற்று வாழ மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெலாம்”

க. ஸ்ரீமோகனன்,
பிரதேச செயலாளர்,
வலி வடக்கு,
தெல்லிப்பளை.

வாழ்த்துச் செய்தி

இந்து மதம் என்பது சைவம், வைணவம் ஆகிய இரண்டு சமயங்களின் இணைப்பே ஆகும். இந்துவாக வாழ்ந்து இந்து தர்மம் காப்பதென்பது சமூக சேவைக்கு ஒப்பானது. மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த சைவ வழிபாட்டு மரபு நிலைத்திருந்த இடங்களிலே மேலைப்புலத்தவரின் மதங்கள் புகுந்து பல்வேறு வகையான ஒத்தாசைகளைப் புரிந்து தம்மையும் இங்கு நிலைநிறுத்திக் கொண்டன. எவ்வாறாயினும், எத்தகைய இன்னல்கள் இடும்பைகள் நேர்ந்த போதிலும் சைவம் அழியாது நின்று நிலைத்து வந்துள்ளமைக்கு வரலாறே சாட்சி.

கோயில்கள் ஒரு தேசத்திற்கு, ஊருக்கு அவசியம்தானா? என்றால் “கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” “ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்று நம் ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய சூழலிலே, தமிழ் மக்கள் தமது பண்பாட்டு அடையாளங்களை ஓரளவுக்குப் பேணி வந்தாலும் அடுத்த தலைமுறை அவற்றைப் பேணும் என்று உறுதியாகக் கூறமுடியாது. எமது முன்னோர் வாழ்ந்த கிராமம். அவர்கள் வழிபட்ட கோயில்கள் என்ற எண்ணத்தினை தமிழ் மக்களின் சந்ததிகள் அறிந்து கொள்ள இவ்வாறான நூல் வெளியீடுகள் பெரிதும் உதவும்.

இவ்வாறான முயற்சிகளின் மூலம் நமது தொன்மைகளும், தொன்மைக் கோயில்களும் நமது இனைய தலைமுறையினரிடம் அழியாது பாதுகாக்க முடியும். இவ்வகையில் அளவெட்டி கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில் சபையினர் மேற்கொள்ளும் இம்முயற்சி பாராட்டத்தக்க ஒரு விடயமாகும். இவ்விதம் வெளியீட்டின் மூலம் ஆலயத்தின் பெருமைகளும், பெயர்களும் அழிந்து விடாது பாதுகாக்க முடியும். இவர்கள் தம் முயற்சி மென்மேலும் வளமடைய இறையருள் வேண்டி உங்களை வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு. சோ. கசிந்தன்

தவிசாளர்,

வலிகாமம் வடக்கு பிரதேச சபை,

காங்கேசதுறை (மல்லாகம்).

வாழ்த்துச் செய்தி

விக்கினங்களை வேறுக்கும் விநாயகப் பெருமானின் திருவருள் கைகூடி, ஆலய புனருத் தாரண மகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்று, நாற்பத்தைந்து நாட்கள் மண்டலாபிஷேகம் நடைபெறுகின்றது. அதை அடுத்து இவ்வருட மகோற்சவம் ஆரம்பமாக உள்ளது.

புனருத்தாரண வேலைகளையும் கும்பாபிஷேகத்தையும் நடாத்து வதற்கு போதிய பணவசதி இல்லாது இருந்தபோது எமது விண்ணப்பத்தை ஏற்று உள்நாட்டிலும், புலம்பெயர் நாடுகளில் இருந்தும் அடியார்கள் மனமுவந்து பண உதவி பொருள் உதவி செய்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எமது நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதோடு விநாயகப் பெருமானின் திருவருள் அவர்களுக்கு எல்லாச் செல்வங்களையும், அமைதியையும் அருளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன். அவர்களின் உதவியால் கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றமை விநாயகப் பெருமானது அருளி னாலேயாகும்.

எமது ஆலயத்தின் உள்வீதி, வசந்தமண்டபம், யாகசாலை, நடேசர் ஆலயம், வைரவர் ஆலயம், சண்டேஸ்வரர் ஆலயம், தேர்முட்டி, தேர்க்கொட்டகை, தீர்த்தக்கேணி, தீர்த்தமண்டபம், முருகன் கோவில், தூபிகள், கோபுரங்கள் அனைத்தும் புனரமைக்கப்பட்டு மிக அழகான முறையில் அமைந்திருப்பது ஆலயத்திற்கு புதுப்பொலிவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம்; விநாயகப் பெருமானின் அருளும் அடியவர்கள் எம் பெருமான்மீது கொண்டுள்ள அளவற்ற பக்தியுமேயாகும்.

எமது ஊரில் திருமணங்கள் செய்யவும், கலை நிகழ்வுகளை நடாத்தவும் மண்டபம் ஒன்று வேண்டும் என்ற அடியார்களின் நீண்டநாள் கனவை நிறைவேற்றுமுகமாக கட்டப்பட்டு வேலைகள் முடியும் நிலையில் உள்ள திருமண மண்டபத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்குடன் மீண்டும் வேலைகள் கும்பாபிஷேகத்தை அடுத்து ஆரம்பிக் கப்பட்டுள்ளன. கூடிய விரைவில் பூர்த்தி செய்ய அடியவர்களின் உதவியும் எம்பெருமானின் அருளும் கிடைக்க வேண்டுகின்றோம். “எல்லாம் அவன் செயல்” “யாம் ஒன்றும் அறியோம்” விநாயகப் பெருமானது அருட்கடாட்சம் எல்லோருக்கும் கிடைத்து மகிழ்ச்சியாக வாழப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

செ. கந்தசாமி

பொருளாளர், தர்மகர்த்தாக்கள் சபை,
ஓய்வுநிலை வங்கி முகாமையாளர்,
மக்கள்வங்கி.

வாழ்த்துச் செய்தி

“எம் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”

மேற்படி வாசகத்திற்கு அமைய, கும்பழாவளை

விநாயகர் ஆலயத் தொண்டர்சபை 1956 ஆம் ஆண்டு அமரர் இ.முருகேசு அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. யாமறிந்த வகையில் அமரர் செ. மயில்வாகனம், அமரர் இ.இராமச்சந்திரன், திரு.மு.செல்லையா, திரு.பொ.கணபதிப்பிள்ளை, திரு.பொ.இராசரத்தினம், திரு. செ. நம்பியாநுரபன், அமரர் செ.சச்சிதானந்தன், திரு.க.வேலுப்பிள்ளை, திரு. வை. செல்லையா, திரு.செ.செல்வநேசன், திரு.வி.விக்னராஜ் ஆகியோர் தலைமையில் இச்சபை இயங்கி வந்துள்ளது. எமது சபை 150க்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களுடன் தற்போது இயங்கி வருகின்றது.

எமது சபை ஆன்மீகப் பணிகளுடன் சமூகப்பணிகளையும் முன்னெடுத்துவருகின்றது. ஆலய சுற்றுச்சூழலின் தூய்மை பேணுதல், ஆலயத்தை அலங்கரித்தல், விழாக்காலங்களில் சுவாமி காவுதல், மாதந்தோறும் சங்கிராந்தி தீர்த்தத்தின்போது குமாரத்தி தீர்த்தத்தை இறைத்தல், தைப்பொங்கல், மகோற்சவ நிறைவின்போது கொன்றலடி வைரவர் பொங்கல், தேர்ப் பண்ணிசை, திருவெம்பாவை காலத்தில் அதிகாலை திருவாசகமோதல், நவராத்திரியின்போது கொலுவமைத்தல், மகாசிவராத்திரி நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைத்தல், ஊர் வணிகர்களின் அனுசரணையுடன் அடியார்களுக்கு தேனீர் வழங்கல், மகோற்சவ காலங்களில் உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு அன்பர்களின் அனுசரணையுடன் தாகசாந்தி நிலையங்கள் நடாத்தல், ஆலய உற்சவ காலங்களில் சிறப்பான ஒலிபெருக்கிச் சேவை, எமது கிராமக் கோயில்களில் ஆன்மீகப் பணியாற்றல், மகோற்சவக் கடைகள் ஒழுங்கமைத்தலும் நிதி திரட்டலும், அமரர் மு. சின்னத்தம்பி ஞாபகார்த்த அன்னதானத்தை பூங்காவனத் திருவிழாவன்று நடாத்துதல், மானப்புத் திருவிழாவின் போது மகாத்மா வீதியைத் துப்பரவு செய்தல் முதலியன எமது ஆன்மீகப் பணிகளாகும்.

எமது தொண்டர் சபையின் சமூகப்பணிகளாக குருதிக்
கொடை, 1997ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட முன்பள்ளி,
அனர்த்த காலங்களில் மக்களுக்கான உதவி, மரநடுகை
போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இரு ஆசிரியர்கள், 50இற்கு
மேற்பட்ட மழலைகளுடன் இயங்கிவரும் முன்பள்ளி வசதி குறைந்த
மழலைகளுக்கு இலவச கல்வியை அமரர் மு. சின்னத்தம்பி குடும்பத்தினரின்
அனுசரணையுடன் வழங்கி வருகின்றது. வருடாந்த விளையாட்டுவிழா சிறப்பாக
தொண்டர் சபையால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

எமது இளைஞர்களை ஆன்மீக வாழ்வோடு இணைத்து சமூக நோக்குள்ள வர்களாக்கி
எமது மண்ணை உயர்த்தும் உன்னத நோக்கிற்கு எல்லாம் வல்ல கும்பழாவளைப்
பிள்ளையார் துணை நிற்பாராக.

செ. சனந்தன்,
தலைவர்,
அளவெட்டி கும்பழாவளைப்
பிள்ளையார் ஆலய தொண்டர் சபை

அளவெட்டி கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோவில் தீருப்பணிச் சபை (கனடா)

எல்லாம்வல்ல அருள்மிகு கும்பழாவளைக் கொம்பன் அடி பணிந்து; 2015 ஆம் வருட குடமுழுக்குப் பெருவிழா சிறப்பாக நடைபெற்று கொம்பனின் திருவருள், புலத்திலிருக்கும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் அடியார்களுடன், புலம் பெயர்ந்து வாழும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் அடியார்களுக்கும் சென்றடைய அவன் அருளாலே அவனை வணங்கி, கனடாவில் வாழும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் பக்தர்களால் 2002ஆம் ஆண்டு ஆலய தர்மகர்த்தாக்கள் சபையினரின் வேண்டுகோளை ஏற்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் திருப்பணிச்சபை (கனடா) 2002ஆம் ஆண்டு ஆலய மீள் நிர்மாணம் மற்றும் குடமுழுக்குப் பெருவிழாவிற்காக, கனடாவில் வாழும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் அடியார்களது ஒத்துழைப்புடன் இயன்ற பங்காற்றிய ஆனந்தத்துடன் அதே ஆண்டு தொடக்கம் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் திருவிழா நடைபெறும் காலத்தில் கனடாவில் இருக்கும் ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் கனடா வாழ் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் பக்தர்களை இணைத்து விசேட அபிஷேக பூசை, வழிபாடு என்பன நடாத்தி திருவிழாக் காலங்களில் கும்பழாவளையில் நிற்பது போன்ற ஒரு திருப்தியை கனடா வாழ் கும்பழாவளை அடியார்களுக்கு ஏற்படுத்தும் திருத்தொண்டையும் செய்து வருவதுடன், 2015 ஆம் ஆண்டு குடமுழுக்குப் பெருவிழா சம்பந்தமான அறிவித்தல் ஆலய தர்மகர்த்தாக்கள் சபையிடமிருந்து எமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றதும், கனடா வாழ் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் அடியார்களை அழைத்து பொதுக்கூட்டம் கூட்டி, எம்மாலான சிறு பங்களிப்பை வழங்கிய திருப்தியுடனும், ஆனந்தத்துடனும் நடைபெறும் குட முழுக்குப் பெருவிழாவின் முழுப்பலனும் பேரருளும் புலம் மாறினாலும் புலன் மாறாதிருக்கும் கனடாவாழ் கும்பழாவளைப்பிள்ளையார் பக்தர்களுக்கும் கிடைக்கப் பிரார்த்திப்பதுடன், எதிர்காலத்திலும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் திருப்பணிக்கு எம்மாலான பங்காற்ற எல்லாம் வல்ல கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் எமக்கு அருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்போமாக!

தீருப்பணிச் சபை (கனடா)

கடவுள் வாழ்த்து

1. அளவையம்பதி கும்பழாவளைப்பதி
எழில் பொழில் நிறை இணையிலாக் கோயிலில்
வளம் பல சூழ் திரு வண்ணமா கோபுர
வாசலில் வந்து வானவர் வணங்குவர்
நிழல்தரு சோலையும் நீள்களைத் தடாகமும்
சூழ்திரு ஆலய சூழலில் நின்றநான்
களங்கமில் பக்தியால் கரங்கள் கூப்பிட்க்
கானமா மழையெனும் கருணை பொழிந்திட
உளமது மகிழ்ந்திட உவகை பூத்திட
உள்ளக் கமலத்தில் உறையும் கணபதி
வழங்கிய விகட வித்தகன் கவிதனை
வைத்தவன் பாதத்தில் வாழ்த்தி வணங்குவாம்.
2. அன்னை பராசக்தி தாயே ஆயிரம் வணக்கம் அம்மா
பிள்ளை சிவனார் தன்னைப் பிரிந்து நான் மறப்பதுண்டோ?
வண்ணமா மயலதேறும் வானவர்கோனே போற்றி
எண்ணியே வயிரவர் தன் இணையடி போற்றுகின்றேன்.
3. ஐங்கரன் இவனடி அபயம் என்றிடின்
சங்கடம் வாழ்வில் சார்வதில்லையாம்
பங்கமில் வாழ்வொடு பரகதி எய்திடில்
இங்கிவன் பாதத்தை இறைஞ்சி வேட்டுமின்.
4. பற்றுடன் இவனடி பணியும் அன்பர்க்கு
கற்றிடா ஞானமும் கடிதினில் நண்ணுமாம்
உற்ற ஊழ்வினை உபாதைகள் விலகிட
மற்றுள் கவலைகள் மறைந்து மாயுமாம்.

மு. திருநாவுக்கரசு

(விகடகவியின் கவிதைகள் நூலிலிருந்து.)

ஆலய தர்மகர்த்தா சபை

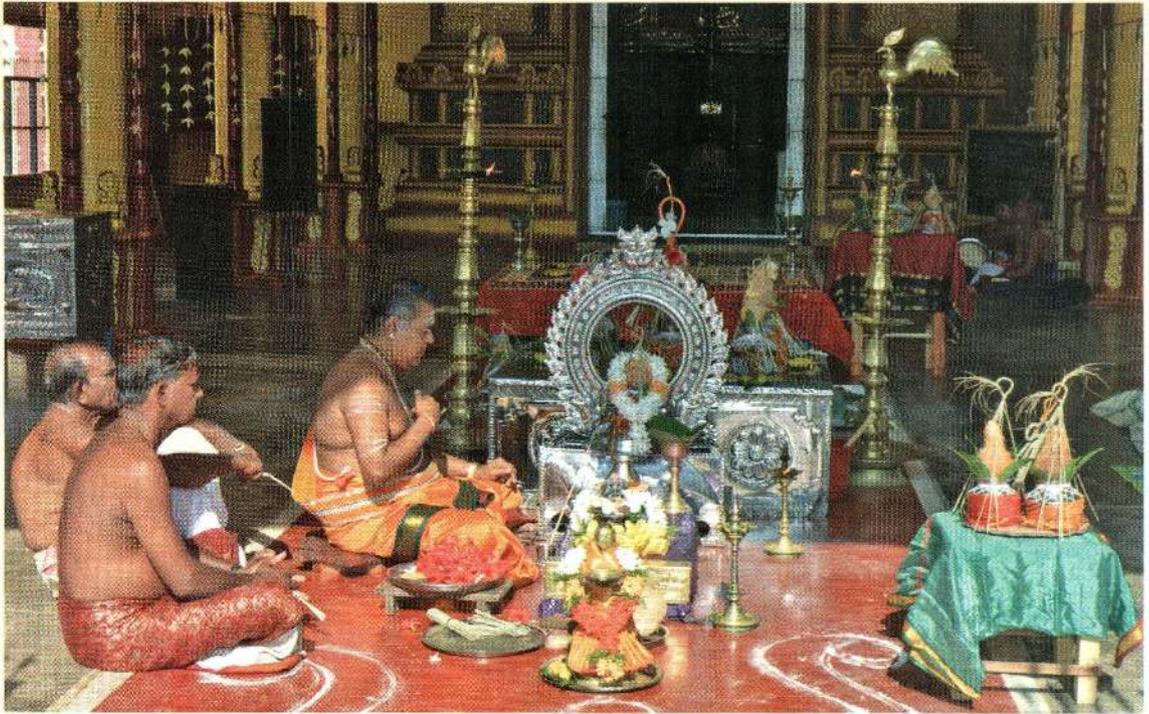

இடமிருந்துவலம்: செ.கணேசமூர்த்தி, ந.கமலநாதன், பொ.ஸ்கந்தேஸ்வரன்(செயலாளர்),
ம.யத்மநாதன்(தலைவர்), செ.கந்தசாமி(பொருளாளர்), செ.செல்வரத்தினம், கு.முகந்தன்.

ஆலய தொண்டர்சபை

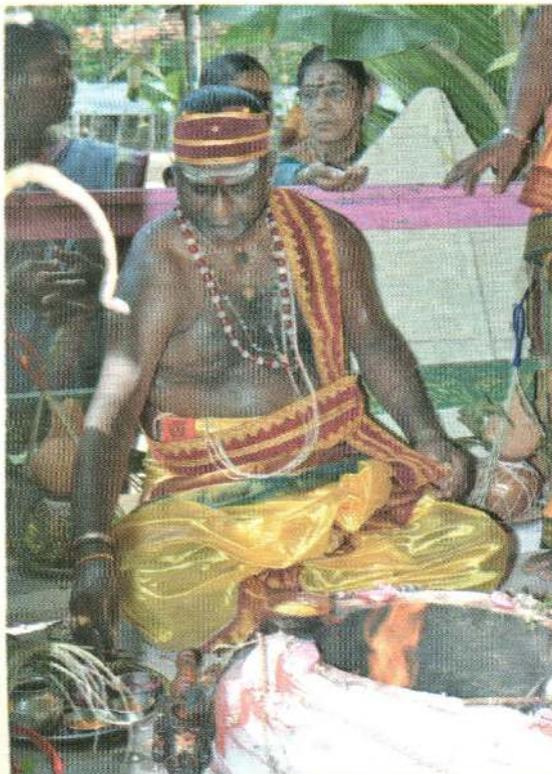

2015 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மஹா கும்பாமிஷை நிகழ்வின் போது

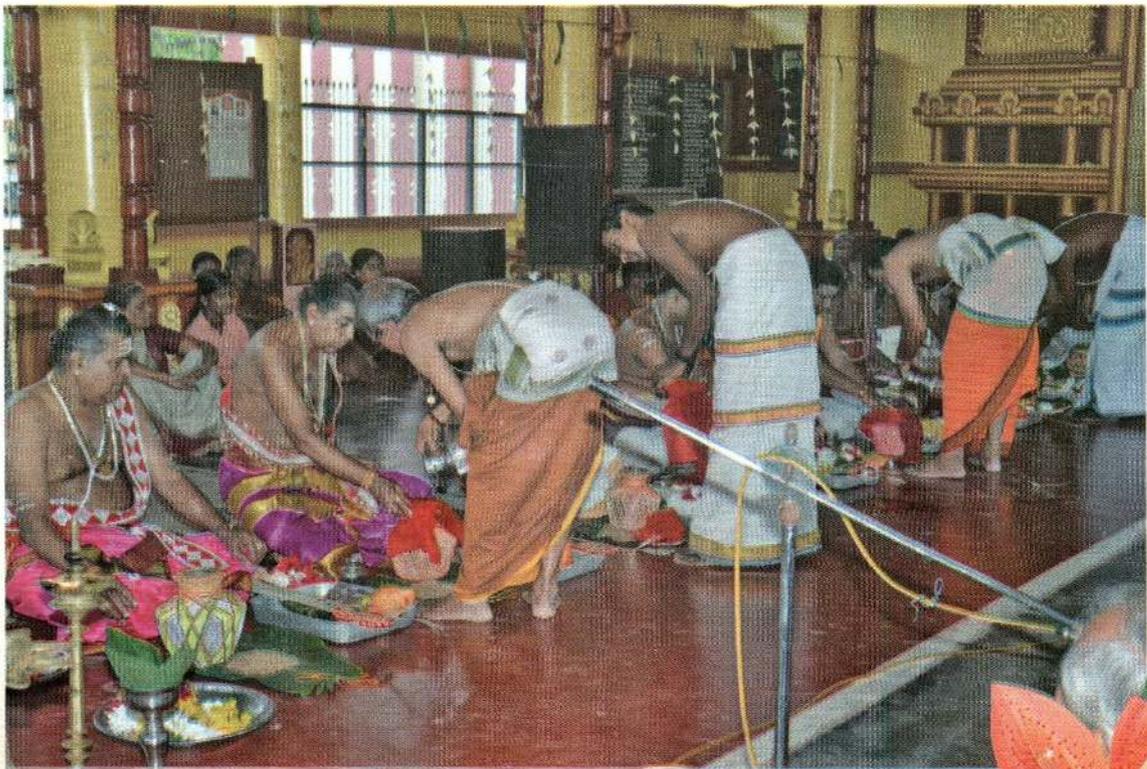

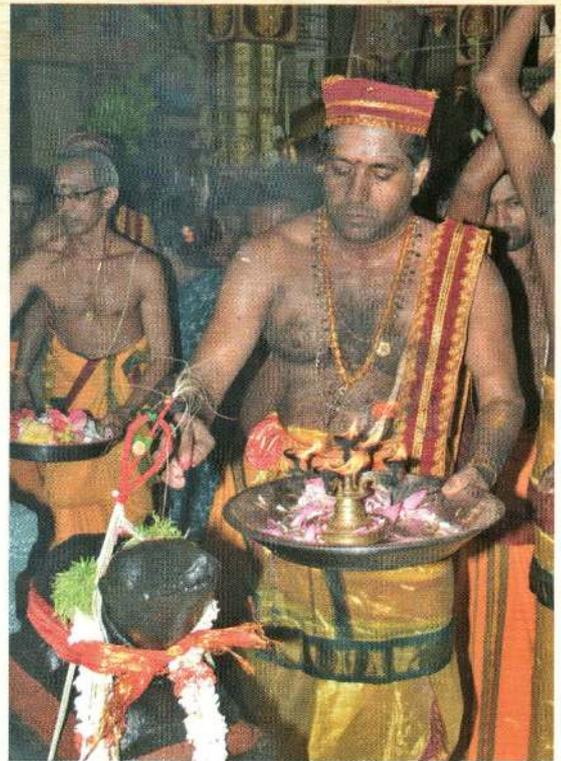

ஆலய முன்பள்ளி சிறார்களின் கலை நிகழ்வுகள்

கும்பாபிஷேக மகிமை

மனிதர் ஒவ்வொருவரும் இனிமையாக வாழ எளிமையான இறைவழிபாட்டையே உரிய கடமையாகக் கொண்டுள்ளார்கள். இறை வழிபாடு ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம், காமியம் என மூவகைப்படும். இவற்றுள் பரார்த்த வழிபாடு என்பது மற்றவர்களுக்காகச் செய்யும் வழிபாடு ஆகும். பரார்த்த வழிபாடு திருக்கோவில்களில் நடைபெறுகின்றது. ஆன்மார்த்த வழிபாடு என்பது ஒருவர் செய்யும் சிவபூசை, சந்தியாவந்தனம், ஜெபம், தவம், பாராயணம், தியானம் என்பனவாகும். பரார்த்த வழிபாட்டின் உள்ளே மறைமுகமாக ஆன்மார்த்த வழிபாடும் உள்ளது என்பது நாம் அறிய முடியாது. காமிய வழிபாடு என்பது ஒருவர் தாம் விரும்பும் காரியத்தை அடைவதற்காகச் செய்யப்படுவது. பரார்த்த வழிபாடு என்பது திருக்கோவில்களில் நடைபெறும் அபிஷேகம், மஹோற்சவம், சங்காபிஷேகம், அர்ச்சனை என்பனவாகும். இவ்வகை பரார்த்த வழிபாட்டின் சிறப்பு மேலோங்கிக் காணப்படுவது, கும்பாபிஷேக தினமாகும்.

எமது கண்ணாற் காணமுடியாத இறைவனின் பேரருளைக் குவித்துத் தருகின்ற இடங்களாகத் திருக்கோவில்கள் விளங்குகின்றன. அக் கோவில்கள் கல்லாற் கட்டப்

பட்டு சிற்பங்களும் ஓவியங்களும், நிறைந்த கலைக்கூடங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அங்கு அமைக்கப்படும் திருவுருவங்கள் தெய்வீகத்தன்மை பொருந்தியவையாக அமைகின்றன. இவ்வாறான திருக்கோவில்கள் ஆகம், சிற்ப, சாஸ்திரமுறைப்படி கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன. உலக வாழ்வில் ஈடுபடும் லௌகீக ஆன்மாக்களுக்கு அவற்றின் ஈடேற்றத்தின் பொருட்டு இறைவனால் அருளப்பட்டதே ஆகமங்கள். இவ்வாகமங்களில் திருக்கோவில் கட்டட அமைப்பும், திருவுருவங்கள் பற்றி அளவுப் பிரமாணங்களும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதற்குத் துணையாக சிற்ப சாஸ்திர நூல்களும் பெரும் உதவிபுரிகின்றன.

இவ்வாறு முறைப்படி கட்டப்பட்ட ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் திருவுருவங்களில் இறை வனுடைய அருளைப் பதியவைப்பதற்காகச் செய்யப்படும் பலவித புனித செயற்பாடுகளே கிரியைகளாகும். இத்தகைய கிரியைகளை ஆகமங்கள் வகுத்துக் கூறுகின்றன. அவ்வாறு கூறப்படும் கிரியைகளுள் முதன்மையானதே கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளாகும். சூரிய ஒளியைக் கொண்டு சூரியனைக் காண்பது போல இறைவனது திருவடியை அடைவதற்கு, அவரால் அருளப்பட்ட ஆகமங்களும், அவ்வாகம நெறியைப் பின்பற்றும் ஆலயங்களும் பெரும் துணையாக அமைந்துள்ளன.

கும்பாபிஷேக காலங்களில் நிகழ்த்தப்படும் பல்வேறு கிரியைகளின் மூலம் இறைவனுடைய தெய்வீக சாந்நித்தியம் திருவுருவத்தில் நிலை நிறுத்தப்படுகின்றது. அவ்வாறு நிறுத்தப்

—அளவெட்டி
கும்பூாவனைப் பீன்னையார் கோயில்

ஸ்ரீரூபாபிஷேக மலர்

01

படும் திருவருள் தொடர்ந்து நடைபெறும் மண்டலாபிஷேகம், சங்காபிஷேகம், மகோற் சவம், அர்ச்சனை, ஆராதனை இறை விம்பத்தில் இடையறாது பிரகாசிக்கின்றது. கும்பாபிஷேக காலங்களில் பிரதானமாக நடைபெறும் யாக குண்ட பூசை, விம்பத்தில் இடையறாது பிரகாசிக்கின்றது. கும்பாபிஷேக காலங்களில் பிரதானமாக நடைபெறும் யாககுண்ட பூசை, பஞ்ச பூத சேர்க்கையைக் குறிப்பதாகும். எமது உடலும் பஞ்சபூத சேர்க்கையால் ஆனது ஆகும். உலகம் பஞ்ச பூத சேர்க்கையால் ஆக்கப்பட்டது. உயிர்கள் வாழ்வதற்கு அவசியமாகக் கருதப்படும் நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் எனப்படும் பஞ்ச பூதங்களாகிய ஐந்து மூலப்பொருட்களையும் இறைவனே படைத்துள்ளான். அவற்றினூடாக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவது போல் யாகபூசை வழிபாடு விளங்குகின்றது. இதனால் உலகம் உயிர் என்பன வளம் பெறுகின்றன.

யாகத்தின் மத்தியில் காணப்படும் மேடையில் வைக்கப்படும் கும்பமே பிரதான கும்பமாகும். எந்த மூர்த்தி மூலமூர்த்தியாக விளங்குகின்றதோ, அந்த மூர்த்தியின் நாமத்தோடு பிரதான கும்பம் எழுந்தருளியிருக்கும். இக்கும்பமே கும்பாபிஷேகத்தின்போது இறை சார்ந்தித்தியத்தை மூலாலயத்தில் உள்ள திருவுருவத்தின் மீது பரவச் செய்வதாகும். இக்கும்பத்தை வைப்பது முதல் கும்பாபிஷேகம் வரைக்கும் செய்யப்படும் கிரியைகள் அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

கும்பம் ஒரு தனிமனிதனின் உடம்புக்குச் சமமாக விளங்குவதாக ஆகமம் கூறுகின்றது. உடம்பில் எப்படி நாடி நரம்புகள் இருக்கின்றனவோ அதே போன்று கும்பத்தைச் சுற்றி இருக்கும் நூல் விளங்குகின்றது. உடலினுள் ஓடும் இரத்தத்திற்குச் சமமாக கும்பநீர் கூறப்படுகின்றது. கும்பாபிஷேகத்தின் போது கும்பத்தீர்த்த நீரை அருந்துவதன் மூலம் அடியார் இரத்த சுத்தியும், ஆன்ம சுத்தியும் அடைவதோடு, தமது உடல் வியாதிகளும், உள்ள வியாதிகளும் தீர்ந்து போவ

தாக நம்பப்படுகின்றது. கும்ப நீரில் இடம் பெறும் பல்வேறு மருத்துவப் பொருட்கள் உடலுக்கு வன்மையைக் கொடுக்க அங்கு ஜெபிக்கப்படும் மந்திரங்கள், ஆற்றப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவுக்கு அருள்வலிமையைக் கொடுக்கும் என்பது உண்மையாகும். கும்பங்களில் காணப்படும் ஏனைய அங்கங்களும் மனித உறுப்புகளுக்குச் சமமாகவே கூறப்படுகின்றது. தலைக்குச் சமமாக தேங்காயும், தலை முடிக்குச் சமமாக கூர்ச்சமும், தேகத்துக்குச் சமமாக மாவிளையும், தோலுக்குச் சமமாக வஸ்திரமும், கும்பத்தினுள் இடம்பெறும் நவரத்தினம் முதலியன தாதுப் பொருட்களாகவும், ஓதப்படும் மந்திரம் உயிராகவும் உவமிக்கப்பட்டு அடியார்களின் உயிர் நலமாக இருப்பதற்கும், ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கும் கருப்பொருளாக விளங்கும் கும்ப வழிபாட்டையே ஆகமம் முதன்மைப்படுத்திச் கூறுகின்றது.

பொதுவாக நீரானது உயிர்வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும்மல்லாது ஏனைய உயிர்களுக்கும் பயிரினங்கள் அனைத்திற்கும், முக்கியமானதாகும். நீர்வளம் இல்லையெனில் உலகில் எந்த உயிரினமும் உயிர் வாழ முடியாது. எனவேதான் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இறைவனால் நீர்ப்பரப்பாகப் படைக்கப்பட்டது. ஆகவே உரிய காலத்தில் மழை பெய்ய வேண்டும். பயிர் வளம் பெருக வேண்டும். நீர்வளம் பெருக வேண்டும் என்ற காரணங்களை உள்நோக்கமாகக் கொண்டே யாகத்தில் கும்பவழிபாடும், அக்கினி வழிபாடும், பிரதான இடத்தைப் பெறுகின்றன. எவ்வாறு கடலில் உள்ள நீர் சூரியனால் உறிஞ்சப்பட்டு பின் மழையாக பூமிக்கு மீண்டும் வருகிறதோ, அதே போன்று கும்ப நீரால் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்யும் போது அது மீண்டும் எமக்கு திருவருள் மழையாக வந்தடையும்.

கும்ப நீரைக் குறிக்கப்பட்ட சுப வேளையில் திருவுருவத்தின் மீது அபிஷேகம் செய்வதினால் நாட்டு மக்கள் நன்மை அடைகிறார்கள். இறைவன் காலம், நேரம் கடந்தவன். அவனுக்கு நாம் ஏன் கும்பாபிஷேகம்

செய்வதற்கு சுபநேரம் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஐயம் எழலாம். திருக்கோவில் கட்டப்பட்டது ஆண்டவனுக்காக அல்ல எமது நலனுக்காகவே என்பதை முதலில் நாம் உணர வேண்டும். நாம் தீய கிரகங்களினாலும், தீய நாட்களினாலும் பாதிப்பு அடையக் கூடியவர்கள். எனவே நாம் ஒரு நல்ல நேரத்தில் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதன் மூலம் பெறவேண்டிய நல்ல பலன்களை முழுமையாகப் பெற முடியும்.

கும்பாபிஷேகங்கள் ஒரு ஆலயத்தில் அடிக்கடி நிகழமாட்டாது. பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுகின்றது. தெய்வத் திருவுருவங்களில் ஒருமுறை ஆவாகனம் செய்து பதியப்படும் மந்திரங்கள் பன்னிரண்டு வருடங்களின் பின் மீண்டும் புதுப்பிக்க வேண்டும். அத்துடன் சுவாமிக்குச் சாத்தப்படும் அஷ்டபந்தனம் வலிமை கெடாது பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

ஆலயக் கட்டிட சீர்திருத்தம், வர்ணம் பூசுதல் முதலியனவும் 12 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை செய்யப்பட வேண்டியது. அவசியமாகும். எவ்வாறாயினும் ஆலயத்தின் சகல அம்சங்களும் திருத்த வேலைக்கு உகந்த காலமாக 12 வருட இடைவெளி கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே விதிக்கப்பட்ட இக்கால இடைவெளியைப் பயன்படுத்தி சகல ஆலயங்களும், புனர் ஆவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகத்தை செய்வதன் மூலம் இறை அருளைப் பெருக்க முடியும்.

இவ்வாறு நடைபெறும் கும்பாபிஷேகத்தில் திருக்கோவிலின் மூலாலயத்தின் மேல் உள்ள விமானத்தின் கலசங்களுக்கு முதல் அபிஷேகம் நடைபெற்ற பின்பே மூலாலய மூர்த்திகளுக்கு, அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. விமானங்களும் கோபுரங்களும், ஞானத்தின் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன. ஞானத்தின் மூலமே நாம் இறைவனை

அடைய முடியும். அன்பினால் ஆலய வெளி எங்கும் நிறைந்து விளங்கும் இறைஅருளை ஆலயத்தினுள் பொலியச் செய்யும் முக்கிய இடத்தைப்பெறுவதில் விமானங்கள், கோபுரங்கள் முதன்மை பெறுவதாலும், ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரங்கள், விமானங்கள் என்பவற்றுக்கு அபிஷேகம் நடைபெற்ற பின்பு, குக்குமலிங்கமாகிய மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது.

எப்படி ஒரு பயிர் வளர்வதற்கு நீர் அவசியமோ, அதுபோன்று அருளாகிய பயிர் ஆலயமாகிய விளைநிலைத்தில் வளர்வதற்கு அபிஷேகமாகிய நீர் வேண்டும். அத்தகைய சிறப்புப் பெற்ற நீர் கும்பநீராகும்.

சாதாரண நாட்களில் செய்யப்படும் அபிஷேகங்களை விட கும்பாபிஷேக காலத்தில் பிரதான கும்பத்தில் மந்திர சக்தி பூசைகளாலும், ஹோமங்களாலும் அதிகம் உரு ஏற்படுகின்றது. இதனால் கும்பாபிஷேகத்தின் போது விம்பத்தில் அருள் வலிமை பெருமளவில் சேருகிறது. "ஆகமமாகிநின்று அண்ப்பான் காண்க" என்ற மணிவாசகரின் வாக்குக்கு அமைய கும்பம், அக்கினி, சிவாச்சாரியார் என்ற மும்முனைகளில் இறைவனுடைய அனுக்கிரகம் யாகத்தில் சேர்க்கப்படுகின்றது. சிவாச்சாரியாருடைய மந்திரம், தந்திரம், பாவனை என்பன இறை சாந்தியத்தை மேலும் ஏற்படுத்துகின்றன.

மந்திரம் அறிவு வழியாகவும், தந்திரம் செயல் வழியாகவும், பாவனை அன்பு வழியாகவும் குருவினால் கிரியைகள் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இது பகவத் கீதை கூறும் இறைவனை அடையும் கர்ம, ஞான, பத்தி, யோக வழிகளைப் போன்றதாகும்.

ஆகமக் கிரியைகளைச் செய்யும் தவப் பேறுடையவர்களாக அந்தணப் பெருமக்களைச் சைவ உலகம் போற்றுகின்றது. ஆசார அனுஷ்டானம் கொண்ட

பாரம்பரியமே, புனிதம் வாய்ந்த வேதங்கள், ஆகமங்களை ஓத, பின்பற்ற முடியும் என்பதே இதற்கான அடிப்படைக் காரணமாகும்.

எனவே குருவை முதன்மைப்படுத்தி, லிங்கத்தில் திருவருள் பொலிய சங்கமமாகிய அடியார் கூட்டம் நிறைந்து விளங்கவே ஆலயம் முதன்மையானதாகும். கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ஆலயங்களிலேயே ஆகமம்

விதந்து கூறும் ஏனைய விழாக்கள் செய்ய முடியும் என்ற காரணத்தினால் ஆகம அடிப்படையில் கட்டப்பெற்ற ஆலயங்களுக்கு கும்பாபிஷேகமே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த முதற்கிரியையாகும். மஹா கும்பாபிஷேகத்தைக் காண்பதால் உள்ளம் குளிர்ச்சி அடைகிறது. பழைய தீவினைகள் தளர்ச்சி அடைகின்றன. நல்வினை உயர்ச்சி அடைகிறது. சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர்.

நன்றி "சித்தி விநாயகர்" தண்ணீர் ஊற்று ஊற்றங்கரைச் சித்தி விநாயகர் கும்பாபிஷேகமலர் 1913

விநாயக தத்துவமும் வழிபாடும்

மு. செல்லையா
ஓய்வநிலை ஆசிரியர்,
அளவெட்டி.

தேவாரங்களிலும் கணபதி என்று கூறப்படுவது நோக்கற்பாலது. விநாயகர் வழிபாட்டைக் கணபதி வழிபாடு என்றும் அழைப்பர். விநாயகரைப் பரம்பொருளாகக் கொண்டுள்ள சமயங்கள் ஆறினுள் ஒன்று காணாபத்தியம் ஆகும். விநாயகரின் திருவுருவங்களும், திருவுருவங்களில் காணப்படும் ஆயுதங்களும், அவர் சக்தியுடன் எழுந்தருளி இருக்கும் திருக்கோலங்களும், அவர் எழுந்தருளி இருக்கும் வாகனங்களும், அவரின் திருநாமங்களும், விநாயகர் வழிபாட்டு முறைகளும், அவரின் தத்துவப் பொருளை உணர்த்துபவையாக உள்ளன. இனி அவற்றை ஆராய்வோம்.

விநாயகன் என்பது வி+நாயகன் எனப் பொருள்படும். தனக்கு மேலான தலைவன் இல்லை என்பது பொருள். எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானே முப்புர சங்காரத்தின் போது விநாயகனை நினையாது சென்றமையால் அவரது தேரின் அச்சுறுத்தார் என விநாயகரின் பெருமையை அருணகிரிநாதர்

"முப்புரம் எரிசெய்த அச்சீவன் உறை இரதம்
அச்சுறுபொடியிசெய்த அதீர"

எனத் திருப்புகழில் அருளிப்போந்தார்.

ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரம் வேத சிலோகங்களில் முதலில் உச்சரிக்கப்படுகின்றது. விநாயகர் ஓம் என்னும் பிரணவ சொற்பியாக விளங்குகிறார். இது அப் பெருமானின் மேன்மையை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

இருக்கு வேதத்தில் விநாயகர், கணபதி என்னும் நாமத்தால் கூறப்பட்டு உள்ளார்.

விநாயக வடிவங்களின் தத்துவம்

விநாயகர் ஒருவரே ஆயினும் அடியார்களுக்கு அருள்புரியும் நோக்கோடு அவ்வப்போது பற்பல வடிவங்களை எடுத்து அருள் புரிந்திருக்கிறார். இதனைச் சைவநூல்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. அகோர சிவாச்சாரி யார் பத்தி விநாயகர் வடிவங்களைப் பதி னாறு வகையாகக் குறிப்பிடுகின்றது. ஸ்ரீதத்துவநிதி என்ற சிற்பநூலில் விநாயகவடிவங்கள் முப்பத்திரண்டு எனக் குறிப்பிடுகின்றார். கணபதி ஹருதயம் என்னும் நூலில் விநாயகரின் வடிவங்கள் ஐம்பத்தி நான்கு எனக்குறிப்பிடுகின்றார். காசியில்

அளவெட்டி
கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

மஹா சூரியபீஷ்டை மலர் 05

விநாயகரது ஐம்பத்தி நான்கு மூர்த்தங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவையாவன. முதலாவது ஆவரணத்தில் துண்டி விநாயகர், துர்க்கை விநாயகர், பிரசன்ன விநாயகர், வீம விநாயகர், சந்திர விநாயகர், அர்க்க விநாயகர் என ஆறு மூர்த்தங்கள் உண்டு.

இரண்டாவது ஆவரணத்தில், வக்கிர துண்ட விநாயகர், ஏகதந்த விநாயகர், திரிமுக விநாயகர், பஞ்சமுக விநாயகர், ஏரம்ப விநாயகர், விக்किனராச விநாயகர், வரத விநாயகர், மோதகப்பிரிய விநாயகர், என எட்டு மூர்த்தங்கள் உண்டு.

மூன்றாவது ஆவரணத்தில் சித்த ரூப விநாயகர், லம்போதர விநாயகர், கூபதந்த விநாயகர், சலாடக விநாயகர், குலப்பிரிய விநாயகர், சதுர்த்தி விநாயகர், பஞ்சமி விநாயகர், நிச விநாயகர், இராசபுத்திர விநாயகர், விடங்க விநாயகர், பிரணவ விநாயகர், உபதாப விநாயகர் எனப் பதின் நான்கு மூர்த்தங்கள் உண்டு.

நான்காவது ஆவரணத்தில் ஏகோ பயப் பிரத விநாயகர், சிந்தாமணி விநாயகர், தந்தவிக்கிர விநாயகர், அபிசாண்டி விநாயகர், ஊர்த்துவ, விநாயகர் என ஆறு மூர்த்தங்கள் உண்டு.

ஐந்தாவது ஆவரணத்தில் மணிகன்ன விநாயகர், அசரசிருஷ்டி விநாயகர், கசகன்ன விநாயகர், கண்டா விநாயகர், சுமங்கள விநாயகர், மந்திர விநாயகர் என ஆறு மூர்த்தங்கள் உண்டு.

ஆறாவது ஆவரணத்தில் மோதக விநாயகர், சுமுக விநாயகர், துன்முக விநாயகர், கணப விநாயகர், அபர விநாயகர்,

ஆக்கினை விநாயகர், துவார விநாயகர், அவிமுத்த விநாயகர் என எட்டு மூர்த்தங்கள் உண்டு.

ஏழாவது ஆவரணத்தில் ஆமோத விநாயகர், பாகீரத விநாயகர், அரிச்சந்திர விநாயகர், கார்த்தி விநாயகர், பந்து விநாயகர், கனக விநாயகர் என ஆறு மூர்த்தங்கள் உண்டு.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள விநாயக மூர்த்தங்களில் ஸ்ரீ தத்துவ நிதி என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ள 32 வடிவங்களும் எமது கும்பழாவளை ஆலயத்தில் படமாக வரையப்பட்டு ஆலய உட்புறச் சுவர்களில் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் தத்துவங்களை முதலில் பார்ப்போம்.

1. பாலவிநாயகர்

இவர் குழந்தை வடிவில் உள்ளவர். யானைமுகத்தோடும் நான்கு திருக்கரங்களோடும் விளங்குகிறார். மாம்பழம், வாழைப்பழம், பலாப்பழம் ஆகிய முக்கனிகளோடும், கரும்பையும் நான்கு திருக்கரங்களில் ஏந்தி உள்ளார். துதிக்கையில் மோதகத்தை ஏந்தி உள்ளார். இளஞ்சூரியனை ஒத்த நிறத்தை உடையவர். ஒரு இடத்தில் உட்காராமல் ஓடி ஆடி விளையாடுவார். ஆரம்பநிலையில் ஞானத்திற்கு சலனம் உண்டு என்பதை இது விளக்குகின்றது.

2. தருணவிநாயகர்

இவர் இளமையான தோற்றம் உடையவர். யானை முகத்தையும் எட்டுத் திருக்கரங்களையும் உடையவர். பாசம், அங்குசம், மோதகம், விழாம்பழம், நாவற் பழம், ஓடிந்த கொம்பு, நெற்கதிர், கரும்பு ஆகியவற்றைத் தனது எட்டுக் கரங்களிலும் ஏந்தியுள்ளார். இவர் சிவந்த சூரியனின் நிறமுடையவர்.

3. பத்தி விநாயகர்

இவர் நான்கு திருக்கரங்களையும் யானை முகத்தையும் உடையவர். தேங்காய், மாம்பழம், வாழைப்பழம், சர்க்கரை, பாயாசு பாத்திரம் ஆகியவற்றை நான்கு திருக்கரங்களிலும் உடையவர். இவர் சந்திரனைப் போல் தூய வெண்மைநிறம் உடையவர்.

4. வீரவிநாயகர்

இவர் யானை முகத்தையும் பதினாறு திருக்கரங்களையும் உடையவர், கத்தி, வாள், வில்லு, அம்பு, கேடயம், சம்மட்டி, தடி, அங்குசம், பாசம், குலம், பரசு, குந்தம், வேதாளம், கதை, சக்கரம், கொடி ஆகிய பதினாறையும் பதினாறு திருக்கரங்களில் ஏந்தியவர். உணவுப் பொருள் இல்லாது, ஆயுதம் மட்டும் ஏந்திய திருவடிவம் இதுவாகும்.

5. சத்திவிநாயகர்

இவர் யானை முகத்தையும், எட்டுத் திருக்கரங்களையும் உடையவர். கிளி, மாதுளம்பழம், தாமரை, மணி, நீர்ப்பாத்திரம், அங்குசம், பாசம், கல்பசாத்திரம் (மூப்பு வராமல் செய்யும் மருத்துவ நூல்) ஏந்தியவராக விளங்குபவர். பச்சைத் திருமேனியை உடைய தேவியை இடுப்பில் கைகொடுத்துத் தழுவி யவராகக் காட்சி தருகின்றார். அந்திவானம் போன்ற செந்நிறம் உடையவர்.

6. துவிஜ விநாயகர்

இவர் யானை முகமும் நான்கு திருக்கரங்களுமுடையவர். புத்தகம் அட்சமாலை, தண்டம், கமண்டலம், இவற்றைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியவர் மின்னலைப் போன்று விளங்கும் கைவளையல்கள் உடையவர். சந்திரன் போன்று வெண்மை நிறம் உடையவர்.

7. சித்தி விநாயகர்

இவர் யானை முகத்தையும், மாம்பழம், பூங்கொத்து, கரும்பு, எள்ளுருண்டை, பரசு அளவெட்டி, கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

ஆகியவற்றைத் தனது ஐந்து கரங்களிலும் உடையவர். பொன் கலந்த பசுமை நிறம் உடையவர்.

8. உச்சிட்ட விநாயகர்

இவர் யானைமுகத்தையும், நீலோற்பலம், மாதுளம் பழம், வீணை, நெற்கதிர், அட்சமாலை, இவற்றைத் தரித்தவர். நீல நிறத் திருமேனியை உடையவர். உச்சிட்டம் என்பது ஒருவர் உபயோகித்தபின் ஒதுக்கிய அசுத்தமான பொருள் என்பது கருத்து. எச்சில் என்பது கருத்து. சுத்தமான நிலையை மட்டுமன்றி அசுத்தமான நிலையையும் கடந்து நிற்கும் நிலையே எமது வாழ்க்கைக் குறிக் கோளாக இருக்க வேண்டும். அசுத்தமான பொருள்களும் செடிகொடிகளுக்குப் பசளை யாகி எமக்கு நன்மை செய்கின்றன. அசுத்தமான பொருள்களும் நமக்கு நன்மையே செய்கின்றன என்னும் தத்துவத்தை உச்சிட்ட விநாயக வடிவம் எமக்குக் காட்டி நிற்கிறது. சிற்றின்பம் தெய்வீக நோக்குடன் அமையும் போது, பேரின்பம் பெறப்படும் என்பது இத்திருவடிவத்தின் நுண் பொருளாகும்.

9. விக்கின விநாயகர்

இவர் யானைமுகமும், சங்கு, கரும்பு, வில், புஷ்பபாணம், கோடரி பாசம், சக்கரம், கொம்பு, மாலை, பூங்கொத்து, பாணம் முதலியவற்றோடு கூடிய திருக்கரங்களோடு, ஆபரணங்களைத் தரித்தவராயும், பொன்மேனியை உடையவராயும் விளங்குகின்றார்.

10. ஷிப்பிர விநாயகர்

இவர் யானை முகத்தோடு தந்தம், கற்பகக்கொடி, பாசம், இரத்தின கும்பம், அங்குசம் இவற்றை ஏந்தியவர். அழகிய சிவந்த திருமேனியை உடையவர்.

11. ஹேரம்ப விநாயகர்

இவர் ஐந்து யானை முகத்தோடு அபயம், வரதம் ஆகிய திருக்கரங்களை உடையவர். பாசம்,

தந்தம், அட்சமாலை, மாலை, பரசு, சம்மட்டி, மோதகம், பழம் இவற்றைத் தரித்தவர். சிங்க வாகனத்தை உடையவர். பசுமை கலந்த கருமை நிறம் உடைய பஞ்சமுக விநாயகர் ஆவார்.

12. சூலட்சுமி விநாயகர்

இவர் யானை முகத்தோடு, தமது எட்டுக் கரங்களிலும் கிளி, மாதுளம் பழம் கலசம், அங்குசம், பாசம், கற்பகக்கொடி, கட்சும், வரதம் இவற்றை உடையவர். அமுதம் போன்ற வெண்மை நிறத்தோடு, நீலத் தாமரைப் பூவை ஏந்திய இரு தேவி மார்க ளோடு விளங்குபவர்.

13. மகா விநாயகர்

இவர் யானை முகத்தோடு, மாதுளம் பழம், கதை, கரும்பு, வில், சக்கரம், தாமரை, பாசம், நீலோற்பலம், நெற்கதிர், தந்தம், இரத்தினகலசம் ஆகியவற்றைத் திருக்கரத்தில் தாங்கியவர். செம்மை நிறமுடையவர். முக்கண்ணர் பிறை முடியார். மடிமீது எழுந்தருளி இருக்கிற தாமரை ஏந்திய தேவியாற் தழுவுப் பெற்றவர்.

14. விஜய விநாயகர்

இவர் யானை முகத்தையும், பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம், இவற்றைத் தரித்தவர். பெருச்சாளி வாகனத்தை உடையவர். செந்நிறமானவர்.

15. ந்ருத்த விநாயகர்

கூத்தாடும் விநாயகர் என இவரை அழைப்பார். மோதிரம் அணிந்த கைகளால் பாசம், அங்குசம், அபூபம், கோடரி, தந்தம் இவற்றைத் தரித்தவர் பொன் நிறமானவர்.

16. உள்த்துவ விநாயகர்

நீலப்பூ, நெற்பயிர், தாமரை, கரும்பு, வில், பாணம், தந்தம் இவற்றை ஏந்தியவர். பொன் நிற மேனியர், பச்சை நிறமேனியோடு விளங்கும் தேவியைத் தழுவி இருப்பவர்.

17. ஏகாட்சர விநாயகர்

செந்நிறமானவர், செம்பட்டாடையும், செந்நிறமாலையும், பிறைமுடியும், முக்கண்ணும், குறுந்தாழும் உடையவர். மாதுளம் பழம், பாசம், அங்குசம், வரதம் இவற்றைத் தாங்கியவர். பத்ம ஆசனத்தில் இருப்பவர். பெருச்சாளி வாகனார்.

18. வர விநாயகர்

செம்மை நிறமுடையவர். முக்கண்ணர். பிறைமுடியார். பாசம், அங்குசம் இவற்றைத் தரித்தவர். தேன் நிறைந்த கபாலத்தை உடையவர்.

19. தீரயாஷ்ர விநாயகர்

அசைகின்ற செவிகளை உடையவர். செந்நிறமானவர். பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைத் தாங்கியவர். துதிக் கையில் மோதகம் உடையவர்.

20. விப்பிரசாத விநாயகர்

மாதுளம்பழம், தாமரை, பாசம், அங்குசம், தருப்பை, கம்பலதை, விடரம் இவற்றை உடையவர். ஆபரணங்களை உடையவர். பேழை வயிறு உடையவர்.

21. ஹரித்திர விநாயகர்

மஞ்சள் நிறமானவர். பாசம், அங்குசம், தந்தம், மோதகம் இவற்றைத் தரித்த திருக்கரங்களை உடையவர். பக்தர்களுக்கு அபயம் அளிப்பவர்.

22. ஏகதந்த விநாயகர்

பேழைவயிறு, நீலமேனி, கோடரி, அட்சமாலை, லட்டு, தந்தம் இவற்றை உடையவர்.

23. சிருஷ்டி விநாயகர்

சிவந்த திருமேனியும், பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைத் திருக் கரங்களில் ஏந்தியவர். பெருச்சாளி வாகனத்தை உடையவர்.

24. உத்தாண்ட விநாயகர்

பத்துக் கரங்களில் நீலம், தாமரை, மாதுளம்பழம், கதை, தந்தம், கரும்பு, வில், இரத்தினகலசம், பாசம், நெற்கதிர், மாலை இவற்றை ஏந்தியவர். சிவந்த மேனியை உடையவர். தாமரைப்பூவை ஏந்திய பச்சை மேனியளாகிய தேவியைத் தழுவப் பெற்றவர்.

25. இரணமோசன விநாயகர்

பாசம், அங்குசம், நாவற்பழம், தந்தம் இவற்றைத் தரித்தவர். வெண் பளிங்கு போன்ற திருமேனியும், செந்நிறப் பட்டாடையும் உடுத்தியவர் ஆவர்.

26. துண்டி விநாயகர்

அட்சமாலை, கோடரி, இரத்தின கவசம், தந்தம் இவற்றைத் தாங்கியவர்.

27. துவிமுக விநாயகர்

இரு முகமுடையவர். பசுநீல மேனியர். செம்பட்டாடையும், இரத்தின கிரீடமும் அணிந்தவர். தந்தம், பாசம், அங்குசம், இரத்தினகலசம் இவற்றைக் கையில் ஏந்தியவர்.

28. மும்முக விநாயகர்

பொற்றாமரை ஆசனத்தில் பொகுட்டில் மூன்று முகங்களோடு இருப்பவர். புரசம்பூப் போன்ற சிவந்த நிறம் உடையவர். கூரிய அங்குசம் அட்சமாலை, வரதம் வலது கைகளில் உடையவர். இடது கைகளில் பாசம், அமுதகலசம் உடையவர்.

29. சிங்க விநாயகர்

வெண்நிற மேனியர், யானை முகர், சிங்கவாகனத்தர், வீணை, கற்பகக் கொடி, சிங்கம், வரதம் இவற்றை வலது கைகளிலும், தாமரை, இரத்தினகலசம், பூங்கொத்து, அபயம் இடது கரங்களிலும் உடையவர்.

30. யோக விநாயகர்

யோக நிலையில், யோக பட்டம் தரித்துக்கொண்டு, இளம் சூரியன் போன்ற

நிறத்தோடு, நீல ஆடையை உடுத்திக் கொண்டு, பாசம், அட்சமாலை, யோக தண்டம், கரும்பு இவற்றை ஏந்தி இருப்பார்.

31. தூர்க்கா விநாயகர்

பசும் பொன் நிறத்தவர் எட்டுக் கைகள் உடையவர், அங்குசம் பாணம் அட்சமாலை, தந்தம் இவற்றை வலது கைகளிலும், பாசம், வில், கொடி, நாவற்பழம் இவற்றை இடது கைகளிலும், உடையவர். செந்நிற ஆடையர்.

32. சங்கடகர விநாயகர்

இளம் சூரியனின் நிறத்தோடு, இடது தொடையில் சக்தியை உடையவர் சத்தி நீலப்பூவோடும், பசிய மேனியோடும் இருப்பார். வலது கையில் அங்குசம், வரதம் உடையவர். இடது கையில் பாசம், பாயாச பாத்திரம் ஏந்தி செந்தாமரைப் பீடத்தில் இருப்பவர். நீலநிற ஆடையணிந்தவர்.

மேலே கூறிய விநாயக உருவங்களை நோக்கும் போது, அவர் யானை முகம் உடையவராயும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று நான்கு, ஐந்து முகங்களை உடையவராயும், நான்கு, ஐந்து, ஆறு, எட்டு, பத்து, பதினாறு திருக்கரங்களைக் கொண்டவராயும், செம்மை, மஞ்சள், வெண்மை, கருநீலம், நீலம் ஆகிய நிறங்களைக் கொண்டவராயும், தேவியற்ற உருவத்தைக் கொண்டவராயும், ஒரு தேவியை உடையவராயும், இரு தேவியர்களை உடையவராயும், எலி, சிங்கம் ஆகிய வாகனங்களை உடையவராகவும் விளங்குகின்றார். விநாயகர் வடிவங்கள் நின்ற கோலத்திலும், ஆடற்கோலத்திலும், அமர்ந்த கோலத்திலும், இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இல்லங்களில் வைத்து வழிபடுவதற்கும், ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கும் அமர்ந்த கோலமே சிறந்தது.

விநாயகரது திருவுருவத் தத்துவம்

விநாயகரது தத்துவத்தையும், வீர தீரச் செயல்களையும் கூறுவது விநாயக புராணமாகும். ஒளவை

யார் பாடிய விநாயகர் அகவல் விநாயகரின் உருவம் பற்றியும், அவ்வுருவம் காட்டும் தத்துவப் பொருளையும் கூறும் சைவத் தமிழ் நூலாகும். இவ்வுருவத்தில், சிலம்பு அணிந் திருக்கும் திருவடிகள் பொன்னால் செய்யப்பட்ட அரைஞாணும், பெருவயிறு, ஒற்றைக்கொம்பு, சிவந்த குங்குமப் பொட்டு, ஐந்து கரங்கள், அங்குச பாசம் தரித்தகைகள், நீல மேனி கீழ்த்தூங்கிய அகன்றவாய், நான்கு திருத்தோள்கள், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, ஆகிய முக்கண்கள், கன்ன மதம், கோசமதம், கைம் மதம் ஆகிய மதங்கள் பொழிவதால் உண்டாகிய தழும்பு, இரண்டு பெரிய செவிகள், பொன் கிரீடம், முப்புரி நூல் விளங்கும் மார்பு, பெருச்சாளி வாகனம் என்பன திகழ்வதையும், சொல்லும், பொருளும் கடந்த ஞானமாக விளங்குவதையும், தன் அடியவர்களுக்குத் தத்துவப் பொருளைக் கொடுத்து ஆட்கொள்ளும் பேரருந்திறத்தையும் அகவலில் கூறியுள்ளார். திருமுலநாயனாரும் விநாயகரது திருவுருவத்தை

"ஐந்து கரத்தை அணை முகத்தை
இந்தின் இளம் பிறை போலும் எயிற்றனை"

எனவும் திருமந்திரத்தில் கூறியுள்ளார். அருணந்தி சிவாச்சாரியாரும் விநாயகரின் வடிவத்தை,

"ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன்
நால்வாய் - ஐங்கரத்தன் ஆறு
தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் தரும்
- ஒருவாரணத்தின் தாழ்கள்
உருகோட்டு அன்போடு இரவுபகல் ஓயாதே
உள்குவார்
திருகோட்டு அயன்மால் செல்வம் ஒன்றோ எனச்
செய்யும் - தேவே"
எனப் பாடியுள்ளார்.

விநாயகரின் திருஉருவ உறுப்புக்கள்

ஐந்து கரங்கள்: விநாயகர் நான்கு கரங்களுடன் துதிக்கையை யும் சேர்த்து ஐந்து கரங்கள் உடைய

வர். பாசம் படைத்தற் தொழிலையும், அங்குசம் அழித்தற் தொழிலையும், குறிக்கும். அபய கரம் அவரின் காத்தற் தொழிலைக் குறிக்கும். மோதகம் ஏந்திய கரம் உயிர்களுக்கு அருள் புரிவதைக் குறிக்கும். துதிக்கை காட்டியும் மறைத்தும் நிற்கும் திரோதான சக்தியாகிய மறைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும். இதனால் அவர் படைத்தல் முதல் மறைத்தல் வரை ஐந்தொழிலுக்கும் உரியவர் என்பதை விளக்குகின்றன.

ஆனைமுகம்

யானைமுகம் அவர் "ஓம்" என்னும் பிரணவப் பொருள் என்பதைச் சுட்டி நிற்கிறது. அவர் ஓங்கார வடிவினர் என்பதை "ஓங்காரயநம்" என்று அட்டோத்திர மந்திரத்தில் துதிக்கப்படுவதைக் காணலாம். யானைக்கு காண்டல், கேட்டல், தனக்கு ஊறு செய்தவரை மறவாதிருத்தல் வலிமை, சாந்த குணம், இதம் செய்பவர்களுக்கு உதவுதல் ஆகிய குணங்கள் உள்ளன. இக் குணங்கள் எல்லாம் விநாயகருக்கு அமைந்துள்ளன.

கொம்புகள்

விநாயகரின் திருவுருவத்தைப் பார்க்கும் போது ஒரு பக்கம் யானைத் தந்தமாகிய கொம்பு காணப்படுகிறது. இது ஆண்வடிவின் அடையாளமாகும். மறுபக்கத்தில் கொம்பு இல்லை. இது பெண் வடிவத்தைச் சுட்டி நிற்கிறது. இந் நிலையில் விநாயகர் ஆண் பாலா, பெண்பாலா என்று வினவுவோர்க்கு, அவர் எப்பாலும் கடந்து அப்பாலுக்கப் பாலாய் நிற்கும் இயல்பினர் என்னும் தத்துவத்தைக் குறிக்கின்றது. ஒடிந்த கொம்பு அபர ஞானமாகிய விந்துவைக் குறிக்கும். மற்றைய கொம்பு இறைவனை உணர்த்தும் பரஞானத்தைக் குறிக்கும்.

மூன்று கண்கள்

சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய முச்சுடர்களைக் கண்களாகக் கொண்டு அவற்றில் ஒளியைக் கொடுத்து நிற்பவர் விநாயகர்

அனுவெட்டி
கும்பழாவனைப் பிள்ளையார் கோயில்

என்னும் தத்துவத்தைக் குறிப்பது. பகலில் சூரியன் என்ற கண்ணாலும் இரவில் சந்திரன் என்ற கண்ணாலும், அக்கினி என்ற கண்ணால் எந்நேரமும் அறியும் ஆற்றல் உடையவர் என்னும் தத்துவமாகும்.

மும்மதம்

விநாயகர் அறிவு, இச்சை, தொழில் என்னும் மூன்றும் உடையவர் என்பதைச் சுட்டி நிற்பது. உவமையில்லாக் கலை ஞானம், உணர்வரிய மெய்ஞானம், திருப்பெருகு சிவஞானம் என்னும் மூன்று ஞானங்களும் மும்மதங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன.

பெருவயிறு

விநாயகரின் வயிறு பெருவயிறு. பேழை போன்றது. எல்லா உலகங்களையும் தம்முள் அடக்கியுள்ளார் என்னும் தத்துவத்தைச் சுட்டிநிற்கிறது.

பாம்பு ஆபரணம்

விநாயகர் பாம்பை ஆபரணமாக அணிவது அவரின் திருவுருவத்தில் குண்டலினி சக்தியின் தரிசனத்தைக் காட்டி நிற்கிறது. பாம்பு குண்டலினி சக்தியின் குறியீடாக விளங்குவது. இங்கு இருத்தியே "நாகரூபம்" என்று குறிப்பிடப்படுவது நோக்குதற்குரியது. இருத்தி என்பதற்கு நல்ல செல்வம், ஐஸ் வரியம், மேலாந் தன்மை என்பது பொருள். இவைகளை உடையவர் விநாயகர் என்பது மட்டுமன்றி, அடியவர்களுக்கு இவற்றைத் தருபவர் என்பதையும் உணர்த்துவது.

பிறை

விநாயகர் பிறை சூடி இருப்பது அறியாமை அகன்று மெய்ஞானம் கைவரப்பெற்ற உயிர்களை உயர்நிலைக்கு உயர்த்தி உய்விப்பவர் என்பதாகும்.

பூணூல்

விநாயகர் பூணூல் அணிந்துள்ளமை அவர் பிரம்மஞான உபதேசத்துக்குரிய பிரம்மம்

ஞானி என்பதையும், அவருள் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்ற முப்பெரும் கடவுள்களும் உறைகின்றனர் என்பதையும் விளக்குவதாகும்.

மோதகம்

விநாயகருடைய மோதகம் ஏந்திய கையானது அனைத்துலகங்களும், அவற்றில் உள்ள பொருள்களும், அவரிடத்து அடங்கி உள்ளன என்பதை உணர்த்து கின்றது. மேலும் அடியார்கள் பசுஞானத்தைக் கவளமாக மோதக வடிவில் படைக்கின்றனர் என்பதையும் அவர் அதனை உண்டு தமது பேழை வயிற்றைத் திறந்து சிவஞானத்தை வழங்குகிறார் என்பதையும் உணர்த்தவே கையில் மோதகத்தைத் தாங்கி உள்ளார். மோதகம் வைத்து அவரை வழிபடுவோருக்கு முத்திப் பேற்றைக் கொடுப்பார் என்பது பொருள்

திருத்தாள்கள்

விநாயகருடைய திருவுருவங்களும், திருத்தாள்களும் ஞானத்தின் அடையாளங்களாகும். விநாயகர் ஞானக் குழந்தையாக விளங்குபவர் என்பதைத் திருமூலர் "ஞானக் கொழுந்தினை" என்று பாடியுள்ளார். தத்துவநோக்கில் உயிர்களைப் பற்றி நிற்கும் மும்மலங்களை இயக்கி இன்பத்தை அளிப்பது ஞானமாகும். இந்த ஞானநிலை ஏற்பட்டதும் உயிர்கள் உண்மை விளக்கம் பெறுகின்றன என்பதே சைவசித்தாந்த முடிபும் ஆகும்.

விநாயகர் ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்களின் தத்துவம்

விநாயகர் பிரணவ வடிவமானவர். அவர் தமது திருக்கரங்களில் பலவகையான ஆயுதங்களையும் ஏந்தியுள்ளார். அவ்வாயுதங்கள் நல்லவர்களைக் காப்பற்றவும் தீயவர்களை அழிக்கவும், தம்மை வழிபடுவோரின் இடர்களைத் தீர்க்கவும், பயன்பட்டதை விநாயகரின் வரலாறுகள் கூறுகின்றன. பாசம் என்பது கயிறு. தீயவர்களின் கைகால்களைக் கட்ட இது பயன்படுகிறது. நாகமே பாசமாக அமைவதும் உண்டு. இதனை நாக பாசம் என்பர். யானையைப்

பாசத்தால் கட்டுவது போல் ஆன்மாக்களின் ஆணவமலத்தைக் கட்டி அதனை வலிகுன்றச் செய்ய உதவும் கருவி பாசமாகும்.

அங்குசம்

இது யானையை அடக்கப்பயன்படுத்துவது, உயிர்களைப் பாதிப்பதையச் செய்யும் ஆணவமலத்தைப் பாசத்தினாற் கட்டி, அங்குசத்தினால் அடக்கி, மறைத்தல் என்னும் அருளைச் செய்பவர் விநாயகர். உயிர்களின் ஆணவமலத்தை அடக்கி தன்வசப்படுத்தலைக் குறிக்கும்.

தந்தம்

இது ஓடிந்தகொம்பாகும். வேத வியாசர் மகாபாரதத்தை எடுத்துக் கூறிய போது, அந்த இதிகாசத்தை அனைவரும் அறியும் பொருட்டு விநாயகர் தமது தந்தத்தில் ஒன்றை முறித்து அதனையே எழுத்தாணியாகக் கொண்டு மேருமலையில் எழுதிவைத்தார் என்பது தத்துவம் ஆகும். மேலும் விநாயகர் ஓடிந்த கொம்பைக் கையில் வைத்திருப்பது வேறொரு தத்துவத்தையும் விளக்குகின்றது. கயாசுரன் என்னும் அரக்கன் தவம் செய்து எந்த ஆயுத்தாலும், தான் கொல்லப்படக் கூடாது என்ற வரத்தைச் சிவபெருமானிடம் பெற்றான். வரம் பெற்ற காரணத்தினால் நல்லவர்களை எல்லாம் வருத்தித் துன்பம் செய்தான். ஆயுதம் இல்லாது அவனை எப்படிக் கொல்வது என்று தேவர்கள் எல்லாம் அஞ்சி விநாயகப் பெருமானை வேண்ட அவர் தனது தந்தத்தில் ஒன்றை முறித்து, அத்தந்தத்தினால் அவனைக் கொன்றார்.

வேதாளம்

அச்சமும், அருவெருப்பும் தரத்தக்க தசையில்லாத பூதவடிவாக இது விளங்குகிறது. பகைவர்களை விழுங்கச் செய்ய இது ஏவப்படும். வீரவிநாயகரது ஒரு திருக்கரத்தில் இது விளங்குகிறது.

சத்தி

இதனை வேலாயுதம் என்பர். விநாயகர் வீர கணபதியாக இருக்கும் போது இதனைத் தாங்கி இருப்பார். இது எதிரியை எறிந்து அழிக்க உதவும் ஒரு போர்க்கருவியாகும். இருபக்கங்களிலும் குத்தும் இயல்பு இதற்குண்டு. இதன் மேற்பகுதி இச்சா சக்தியையும், நடுப்பகுதி ஞானாசக்தியையும், அடிப்பகுதி கிரியா சக்தியையும், குறிக்கும். இச்சை, ஞானம், கிரியை ஆகிய மூன்று சக்திகளும் விநாயகருள் அடக்கம் என்பதை இது குறிக்கும்.

அம்பு

இது வில்லை வளைத்து அதில் எய்யப்படும் ஒரு கருவி. இதன் நுனி கூரிய முள் போன்றது. நுனிமட்டும் இரும்பாலானது நுனியை ஒரு குறுகிய கழியில் (தடியில்) செருகி இருப்பர். அதன் வாற் பக்கத்தில் சிறகுகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். விரைந்து காற்றை ஊடுருவிச் செல்வதற்கு இறகு கட்டப்படுகிறது.

வில்

மூங்கில் போன்ற வளையக்கூடிய மரத்தால் செய்யப்படுகிறது. இந்த வில்லில் தோல் அல்லது நார்க்கயிறு என்னும் நாணை இறுக்கக்கட்டி, அதன் நடுவில் அம்பை வைத்து விடுவது வழக்கம். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு வில்லின் வலிமையும், நாணின் உறுதியும், இழுத்து விடுபவனின் வலிமையும் இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அம்பின் வேகமும், தைக்கும் வன்மையும் அமையும். அம்பில் பலவகை உண்டு.

சக்கரம்

இது விநாயகருக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் உரிய சிறப்பான ஆயுதம் ஆகும். இதில் இருவகையுண்டு. ஒன்று தேர்ச்சில்லுப் போன்றது. மற்றது வளையம் போன்றது. இது வட்டவடிவமாகவும், நான்கு திசைகளிலும் தீச்சுடர்களைக் கொண்டதாகவும் விளங்கும். சக்கரம் தர்மத்தின் அடையாளமாகும்.

கேடயம்

இது சத்தி வெட்டைத் தடுப்பதற்குப் பயன்படுவது. வலுவுள்ள காட்டெருமை, கடமா, நீர்யானை, காண்டாமிருகம், இவற்றின் தோலாலும் செய்யப்படும். சதுரம், நீள்சதுரம், வட்டம், முக்கோணம் முதலிய பல வடிவங்களில் செய்யப்படும். இடையூறுகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் கருவி கேடயம் ஆகும். தர்மத்தின் ஓர் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது.

சம்மட்டி

இது இரும்பாலான தடித்த தலைப் பகுதியை உடையது. இதன் நடுவில் துளை இடப்பட்டிருக்கும். இதில் கைபிடிக்கும் சிறுதடியைக் கோத்து இருப்பர். கையை விட்டு அகலாதபடி எதிரியைத் தாக்கப் பயன்படுத்தப்படும்.

கதை

குண்டாந்தடி. இதில் பலவகை உண்டு. பகைவர்களை அடித்து நொருக்கப் பயன்படுவது. இது உடையவரைப் பாதுகாக்கும்.

கூலம்

ஈது மூன்று நுனிகளை உடையது. விநாயகர் தரித்திருக்கும் இவ்வாயுதம் சிவ பெருமானுக்கும் உரியது. எஃகு இரும்பாற் செய்யப்பெற்றது. நீளமான காம்பில் கோர்க்கப்பட்டது. பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளையும், சாத்வீகம், இராசதம், தாமசம் ஆகிய முக்குணங்களையும் உணர்த்துவதாக இவ்வாயுதம் இருக்கின்றது.

நாகபாசம்

பாசங்களுள் நாகபாசமும் ஒன்றாகும்.

குந்தாளி

இது வன்மையான நிலப்பாறைகளை உடைக்கப்பயன்படும். தலைக் கனத்துக்குரிய நுனியோடு இருக்கும். இதில் பலவகை உண்டு.

அளவெட்டி

கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

மழு

இது மரங்களை வெட்டப் பயன்படும் கூரிய ஆயுதம் ஆகும். சிவபெருமானுக்கு விருப்பமான கருவி. விநாயகரின் சத்தியம் என்னும் உயர் குணத்தைச் சுட்டும் கருவி மழுவாகும்.

கொடி

கொடி வெற்றிக்கு ஓர் அடையாளம் துணியால் ஆக்கப்பட்டது. அடையாளம் எழுதப்பெற்றது. இதனையும் விநாயகர் தமது திருக்கரத்தில் தாங்கி உள்ளார்.

தண்டம்

இது நீளமான கைத்தடி ஆகும். மரத்தினால் செய்யப்பட்டது. மரணத்தையும், தண்டனையையும் இது சுட்டி நிற்கிறது.

கமண்டலம்

நீர் வைத்துள்ள கலசம். ஒரு மரத்தின் காயால் உண்டானது. முனிவர்கள், அந்தணர்கள் தமது நாட்கடன்களைக் கழிப்பதற்காக அதனை வைத்திருப்பர். இது ஆயுதமாக இல்லாவிட்டாலும், பரந்த ஞானம் தம்முள் நிறைந்தவர் என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது.

பரசு

இது சற்று ஏறக்குறைய மழுவைப் போன்ற கருவி. மழுவின் வாய் சதுரமாக இருக்கும். இதன் வாய் சற்று வளைந்து கூரியதாய் இருக்கும். இதுவும் காம்பில் செறிக்கப்பெற்று பயன்படுத்தப்படும். விநாயகரின் சத்திய குணத்திற்கு இது ஓர் அடையாளமாகும்.

கரும்புவில்

கரும்பால் செய்யப் பெற்ற வில். இது மன்மதனுக்குரிய சிறப்பானவில். யோகியாய் இருக்கும் மற்றத் தெய்வங்களும், காமேஸ்வரி ஆகிய காமாட்சியும் இதனைத் தாங்கி இருப்பர்.

சங்கு

இது விநாயகருக்கும் அன்றி விஷ்ணுவுக்கும் சிறந்த ஆயுதம் இது வெற்றியை அளிக்கும் கருவியாகும். சங்கு வலம்புரியாகவோ அன்றி இடம்புரியாகவோ இருக்கலாம். சங்கு விநாயகரின் வடிவத்தைக் குறிக்கும். ஒங்கார ஒலி எழுப்புவதால் இது விநாயகரின் ஆக்கல் தொழிலைக் குறிக்கும்.

புஷ்பாணம்

இது தாமரை, முல்லை, அசோகு, மா, நீலம் ஆகிய ஐந்து பூக்களால் இயன்ற பாணம் ஆகும். இவற்றை மன்மதன் மக்களிடத்து காமநினைப்பூட்ட எப்பவன். இதனையோகநிலையில் உள்ள மற்றத் தெய்வங்களும் தாங்குவது உண்டு. விநாயகர் காமத்தை எரிப்பவர் என்பது இதன் பொருள்.

கோடரி

மரம் பிளக்கப் பயன்படும் கருவி. பகைவரின் உடலைப் பிளக்க இது பயன்படும். இக்கருவி இரும்பால் ஆனது.

அட்சமாலை

இது உருத்திரரின் அட்சமாலை ஆகும். இது தனித்தனியே ஒரு மாலையாகத் திருவுருவங்களில் தொங்குவது. மிகப் பழமையான உருவங்களில் இது ஒரு ஆயுதம் போல் இருப்பதைக் காணலாம். அட்சமாலை கால தத்துவத்தின் ஓர் அடையாளமாகும்.

சாமரம்

இது கவரிமான் வால் மயிரினால் ஆனது. இது ஓர் ஆயுதம் அன்று, எனினும் இது விநாயகரின் திருவுருவ அடையாளங்களில் ஒன்றாகையால் ஆயுதவரிசையில் இதுவும் இடம் பெற்றுள்ளது.

கட்டுவாங்கம்

இது ஒரு நீளமான கத்தியாகும். போரில் பகைவர்களை வெட்

டப்பயன்படுகின்றது. குத்துக்கத்தியாக கூரிய முனையை உடையதாய் இருக்கும். இது உயிர்கள் மீதுள்ள பாசங்களை அறுக்கும் கருத்தைச் சுட்டி நிற்கும்.

தீலகல்

இது ஒரு தீப்பிளம்பு ஆகும். இது விநாயகரின் அழிக்கும் ஆற்றலைக் குறிக்கும். உயிர்கள் மீதுள்ள பாசங்களைச் சுட்டு உயிர்களைத் தூய்மைப்படுத்தும் இறைவனின் ஆற்றலைக் குறிக்கும் ஓர் அடையாளமாகும்.

வீணை

இது ஓர் இசைக்கருவியாகும். போர்க்காலங்களில் தளர்ச்சி அடைந்திருக்கும் வீரர்களுக்கு உணர்ச்சி ஊட்ட இக்கருவி பயன்படும்.

மேலே கூறிய ஆயுதங்கள் சிவன் அம்மன், விஷ்ணு, முருகன் ஆகிய தெய்வங்களிலும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். சிவன் திருக்கரத்தில் திகழும் மழு, பரசு, சூலம் என்பன அம்மன் திருக்கரத்தில் ஏந்திய அங்குசம், அட்சமாலை, பாசம், கரும்புவில், கரும்பு, வான், வீணை ஆகியவை விஷ்ணுவின் கரங்களில் ஏந்திய சங்கு, சக்கரம் என்பவை, முருகன் திருக்கரத்தில் ஏந்திய சத்திவேல், வில், அம்பு, தண்டம் போன்றவை, விநாயகர் திருக்கரங்களிலும் இருப்பதைக் காணலாம். கடவுள் ஒருவரே அவ்வவப் போது பற்பல வடிவங்களை எடுக்கிறார் என்ற இறை தத்துவத்தை ஆயுதங்கள் நுட்பமாக விளக்குகின்றன.

விநாயகர் வடிவங்களில் சத்தி தத்துவம்

விநாயக வடிவங்களில் சத்தி இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பெரும்பாலும் விநாயகர் பிரமச்சாரியாகவே வழிபடும் வழக்கம் உள்ளது. ஈழத்தில் பெரும்பாலும் பிரமச்சாரியாகவே வழிபடுவர். தமிழகத்தில் வல்லபை என்ற சத்தியுடனும், சித்தி புத்தி என்ற சத்திகளுடனும், சித்தி விநாயகராக விளங்குவார். சித்தி

தேவி கிரியாசக்தியின் வடிவமாவார். புத்தி தேவி இச்சாசக்தியின் வடிவமாவார். விநாயகர் பிரம்மஞான வடிவமாக உள்ளார். அப்போது அவர் பிரம்மச்சாரியாக விளங்குவார். சக்தியுடன் விளங்கும் விநாயக படிமங்களை சக்தி விநாயகர், இலட்சுமி விநாயகர், மகா விநாயகர், ஊர்த்துவ விநாயகர், உத்தாண்ட விநாயகர், சிறிசங்கடகர விநாயகர், வல்லபை விநாயகர், சர்ப்பாபரண விநாயகர் என வகுக்கலாம். மகா விநாயகர், சித்தி விநாயகர், சக்தி விநாயகர், மோட்ச விநாயகர், வித்தியா விநாயகர் என ஐந்து வடிவங்களின் இணைப்பாக காட்சிதரும் பஞ்சமுக விநாயக வடிவம், விநாயகரின் சக்தி வடிவத்தை மேலும் விளக்கி நிற்கிறது.

விநாயகரின் வாகனங்கள்

விநாயகர் நான்கு யுகங்களிலும் நான்கு வாகனங்களில் விளங்குகிறார். கிருதயுகத்தில் சிங்க வாகனத்திலும், திரேத யுகத்தில் மயில் வாகனத்திலும், துவாபர யுகத்தில் எலி வாகனத்திலும், கலியுகத்தில் குதிரை வாகனத்திலும் விளங்குவதாகச் சமய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. நந்தி, பூதம், கருடன் என்பனவையும் விநாயகருக்கு வாகனங்களாக விளங்குவதைக் காணலாம். விநாயகரின் சிறப்பான வாகனம் மூசிகம் ஆகும்.

மூஷிக வாகனம்

விநாயகரை மூஷிகவாகனம் என்றும் அழைப்பர். மூஷிகம் என்பது எலி. பெருச்சாளி ஆகும். நல்லவர்களைக் காப்பாற்றல், தீயவர்களை அழித்தல் என்னும் இறை தத்துவத்தைச் சுட்டி நிற்பதே அவர் எழுந்தருளி இருக்கும் மூஷிகவாகனமாகும். நல்லவர்களாகிய தேவர்களின் துயர்களைந்து, அவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, தீயவனாகிய கயமுகூரண விநாயகர் அழித்தார். அப்போது அவன் சாகாவரம் பெற்றதனால் பெருச்சாளி வடிவம் கொண்டுவர விநாயகர்

அனுவெட்டி
கும்பழாவனைப் பிள்ளையார் கோயில்

அப் பெருச்சாளியை வாகனமாக்கிக் கொண்டார். மூஷிகவாகனம் ஆணவத்தின் ஒரு குறியீடாக விளங்குகிறது.

சிம்ம வாகனம்

விநாயகர் ஐந்து முகங்களோடு விளங்கும் நிலையில் அவர் ஏரம்ப விநாயகர் எனவும், பஞ்சமுகவிநாயகர் எனவும் அழைப்பர். ஏரம்ப விநாயகரின் வாகனம் சிங்கம் ஆகும். விநாயகரின் நாமங்களுள் "சிம்மவாகனாய நம" என்பது ஒன்று. மிகவும் கொடிய சிங்கத்தை அடக்கி ஆள்வது போல கொடிய ஆணவமலத்தை அடக்கி ஆள்வதையே சிம்ம வாகனம் சுட்டி நிற்கிறது.

யானை வாகனம்

யானை முகத்தை உடைய விநாயகரைத் தாங்கி யானை நிற்பது பொருத்தமானதாய் உள்ளது. திருச்செந்தூர் ஆவுடையார் குளக்கரை அரசாள்வார் விநாயகர் முன்பும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வைத்தியநாத சுவாமி கோவில் நுழை வாயிலிலும் உள்ள கல்யாண விநாயகர் முன்பும் யானை வாகனம் காணப்படுகின்றது. யானை ஆணவமலத்தின் ஓர் அடையாளம். அதை அடக்குவதே யானை வாகனத்தின் தத்துவம்.

மயில் வாகனம்

திருச்சி திருவானைக்கா அகிலாண்டேஸ்வரன் கோயிலில் காணப்படும் ஓவியத்திலும், பாண்டிச்சேரி மலைக்குகை விநாயகர் கோவிலில் சுவரிலும், அருப்புக் கோட்டை தாதன் குள விநாயகர் கோயிலும் விநாயகர் மயில்மீது அமர்ந்து அருள் புரிவதைக் காணலாம். மயிலும் ஆணவத்தின் குறியீடாகும்.

குதிரை வாகனம்

குதிரையானது மூன்று விதமான கோலங்களில் வாகனமாகக் கொள்ளப்படும். நின்றகோலம்,

பாய்ந்து நிற்கும் கோலம், நாட்டியக் கோலம், ஆகியவை. அம் மூன்று கோலங்களுமாகும். குதிரை யோகத்தின் ஓர் அடையாளமாகும். குதிரை திசைகளையும், புலன்களையும் குறிக்கின்றன.

நந்தி வாகனம்

நந்தி தர்மத்தின் அடையாளமாகும். சுசீந்திரம், வில்லிபுத்தூர் ஆலயம், இராச பாளையம் முதலிய ஆலயங்களில் நந்தி வாகனம் உண்டு.

பூத வாகனம்

மதுரை திருப்பரங்குன்றம் பழைய சொக்கநாதர் கோவிலில் முன்பக்கத் தூணில், போருக்குப் புறப்படும்போது விளங்கும் நிலையில் சிற்பம் உள்ளது. இடும்பன் என இப் பூதத்தை அழைப்பர்.

கருட வாகனம்

விநாயகர் விஷ்ணுவின் அம்சமாகவும் விளங்குவதால் அவருக்கு முன் கருடனை நிறுவலாம் என விஸ்வசேனை சம்ஹிருதை குறிப்பிடுகின்றது.

வக்கிரதுண்ட விநாயகர்

பிரளயமுடிவில் தோன்றிப் பிரமா விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் மூவர்களுக்குப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், என்ற முத் தொழில்களையும் கற்பித்தமையால் வக்கிர துண்ட விநாயகர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

சிந்தாமணி விநாயகர்

கபிலருடைய சிந்தாமணியைக் கவர்ந்து சென்ற கணராசனை வென்று, சிந்தாமணியை மீட்டும் கபிலருக்கு அளித்தமையால், சிந்தாமணி என்னும் பெயர் பெற்றார்.

கணான விநாயகர்

பிரமதேவரின் கொட்டாவி யின் நின்றும் தோன்றிய சிந்தாரனைக் கொண்டு, தேவர்களைக்

காத்தமையால் கணான விநாயகர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

விக்கினராச விநாயகர்

காலபன் என்ற விக்கினனை அழித்து உலகைக் காத்தமையால் விக்கினராச விநாயகர் என்னும் நாமத்தைப் பெற்றார்.

மயூரேச விநாயகர்

பிரம்மதேவரிடம் இருந்து வேதங்களைக் கவர்ந்து சென்ற கமலாகரனையும், தேவர்களைச் சிறை செய்த சிந்தாகரனையும் கொண்டு ஏனைய அசுரர் செய்த மாயையினை ஒழித்து, மீண்டும் அவ்வேதங்களைப் பிரம தேவருக்கு ஈந்தமையால் மயூரேச விநாயகர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

பாலச்சந்திரவிநாயகர்

யமனிடத்து உதித்த அனலாகரனை ஒரு சிறு பிராமணப் பிள்ளைபோல் சென்று, அவ்வசுரனை விழுங்கித் தேவர்களைக் காத்தமையால் பாலச்சந்திர விநாயகர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

கணபதி விநாயகர்

கஜமுகாகரனைக் கொண்டு விஷ்ணுவின் சாபம் தீர்த்தமையால் கணபதி விநாயகர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

துமகேது விநாயகர்

மாதவராசனுக்கும் அவன் மனைவியாகிய தமதைக்கும் தீங்கு செய்ததாக ராசனைக் கொண்டு அவ்விருவரையும் காப் பாற்றியமையால் துமகேது விநாயகர் எனப் பெயர் பெற்றார்.

கனேச விநாயகர்

விநாயகரிடத்தில் அனேக வரங்களைப் பெற்ற பெபி என்ற அசுரன் மூவுலகங்களையும் அழிக்க முற்பட்டபோது தேவர்கள் விநாயகரை வேண்டித் செய்ய அவர் ஐந்து முகங்களோடு தோன்றி அவ்வசுரனை அழித்து

தேவர்களைக் காப்பாற்றியமையால் கணேச விநாயகர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

மகோற்கட விநாயகர்

நராந்தகனையும் தேவாந்தகனையும் நாசம் செய்து காசி ராசனுக்கு முத்தி அளித்த மையால், மகோற்கட விநாயகர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

துண்டி விநாயகர்

துராசதனை வென்று, திவோதரசன் மனதை மகிழ்வடையச் செய்து விஸ்வநாத மூர்த்திக்கு காசிநகரை அளித்தமையால் துண்டி விநாயகர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

கணபதி

விநாயகருக்குக் கணபதி என்ற தொன்மையான பெயர் உண்டு. இவர் பிரமகணம், தேவகணம், பூதகணம், அசுரகணம், மனிதகணம் முதலிய எல்லாக் கணங்களுக்கும் தலைவர் என்பது பொருள். கணபதி என்ற பெயரில் உள்ள "க" என்பது புத்தி "ண" என்பது ஞானம் "பதி" என்பது தலைவன். ஆகவே கணபதி என்பது புத்திக்கும் ஞானத்துக்கும் தலைவன் என்பது பொருள்.

விக்கினேஸ்வரர்

விக்கினேஸ்வரர் என்பது விக்கினங்களை (இடையூறுகளை) ஆக்கவும், நீக்கவும் வல்லவர் என்பது பொருள்.

பிள்ளையார்

விநாயகரைப் பொதுவாக எல்லோரும் பிள்ளையார் என அழைப்பர். சிவ சக்திக்கு முதற் பிள்ளை என்பதால் "பிள்ளை" என்னும் பெயர் பெற்றார். பிள்ளை என்பதோடு "யார்" என்னும் விருதி சேர்க்கப்பட்டு பிள்ளையார் என அழைப்பர். திருமூலர் பிள்ளையாரை "ஞானக்கொழுந்து" என அழைக்கின்றார். அவர் ஞானமே உருவானவர்.

அனுவெட்டி

கும்பழாவணைப் பிள்ளைபார் கோயில்

நவக்கிரக விநாயகர்

விநாயகரை வணங்கினால் நவக்கிரக வழிபாடும் நிறைவுறும் என்பது தத்துவமாகும். இதனைப் புலப்படுத்தும் விதத்தில் விநாயகரின் திருவுருவத்தில் நெற்றியில் சூரியனையும், நாபிக்கலத்தில் சந்திரனையும், வலது தொடையில் செவ்வாயையும், வலது மேற்கையில் சனிபகவானையும், வலது கீழ்க் கையில் புதனையும், இடது மேற்கையில் இராகுவையும், இடது கீழ்க் கையில் வெள்ளியையும், தலையில் வியாழனையும் கொண்டவராகக் காட்சி அளிக்கின்றார். நவக்கிரக தோஷம் உள்ளவர்கள் விநாயகரை வழி படுவதன் மூலம் தோஷ நிவர்த்தி பெறுவர்.

விநாயக விரதங்கள்

விநாயக விரதங்களாவன, விநாயக சுக்கிரவார விரதம், விநாயக சதுர்த்தி விரதம், மாதம் தோறும் வரும் பூர்வபக்க சதுர்த்தி விரதம் மாதம் தோறும் வரும் அபரபக்க சதுர்த்திவிரதம், பிள்ளையார் பெருங்கதை விரதம் என்பனவாகும்.

சுக்கிரவார விரதம்

விநாயகப் பெருமானை வேண்டி காரிய சித்திக்காகவும், தடை நீக்கத்துக்காகவும், அனுட்டிக்கப்படுவது இவ் விரதம் வைகாசி மாத வளர்பிறையில் வரும் வெள்ளிக்கிழமை முதல் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

விநாயக சதுர்த்தி விரதம்

விநாயகர் சதுர்த்தி விரதங்களுள் இது மிகவும் விசேடமானது. ஆவணி மாசத்து வளர்பிறையில் வரும் சதுர்த்தித்தினத்தில் இவ்விரதம் அனுட்டிக்கப்படும். மத்தியானத்தில் சதுர்த்தி நிறறல் அவசியம். இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து விஷ்ணு சாபம் நீங்கியதும், பாண்டவர் தமது அரசாட்சியைப் பெற்றதும், நளன் தமயந்தியை

அடைந்ததும், இராமன் சீதையை மீட்டதும் பகீரதன் கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வந்ததும், இவ்விரதத்தை அனுட்டித்தே ஆகும் என வரலாறுகள் கூறு கின்றன. இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்போர் நீராடி, தூயவஸ்திரம் தரித்து, நித்திய கர்மானுட்டங்களை முடித்துக் கொண்டு பிரார்த்தனை, வழிபாடு, ஆலய தரிசனம் முதலியவற்றில் ஈடுபட வேண்டும். அன்று பகல் உணவு உண்ணாது மறுநாட் காலை பாரணை செய்வது நன்று. அது இயலாதவர்கள் இரவு பால் பழம் அருந்த லாம். அதுவும் இயலாதவர் மதியம் ஒரு பொழுது உண்ணலாம்.

மாத சதுர்த்தி

மாதம் தோறும் வரும் பூர்வபக்க சதுர்த்தி, அபரபக்கச் சதுர்த்தி ஆகிய சதுர்த்தித் தினங்களை அனுட்டிப்பதும் சதுர்த்தி விரதமாகும். இவற்றையும் மேலே கூறிய வண்ணமாக (விநாயக சதுர்த்தி போல்) அனுட்டிக்கக் கடவர். ஆவணி மாசத்தில் வரும் சதுர்த்தியில் ஆரம்பித்து தொடர்ந்து இருபத்தொரு வருடகாலம் இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பர்.

பிள்ளையார் பெருங்கதை

மார்கழி மாத தேய்பிறை முதல் மார்கழி மாத வளர்பிறை சஷ்டி வரை யிலான இருபத்தொருநாள் விரதம் இதுவாகும். விஷ்ணு பொய்ச்சாட்சி கூறியதால் ஏற்பட்ட சாபம் நீங்கிய தினமாகிய வளர்பிறைச் சஷ்டி நாளே விநாயகசஷ்டி நாள் ஆகும். முதல் இருபது நாளும் மத்தியானம் ஒருபொழுது உண்டு இரவு பால் பழம் அல்லது பலகாரம் உண்ணலாம். இறுதி நாளாகிய சஷ்டி தினத்தில் உபவாசம் இருந்து மறுநாள் பாரணை செய்தல் வேண்டும். இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்போர் இருபத்தொரு வருடம் அனுட்டித்துப் பின் உத்தியாபனம் செய்யலாம். விரத காலத்தில், விநாயகர் சரிதம் கூறும் பெருங்கதை, விநாயகபுராணம்

விநாயகர் அகவல், விநாயக கவசம் இவற்றைப் படித்தும், கேட்டும் பாராயணம் செய்தும் வழிபட வேண்டும்.

விநாயக சதுர்த்திக்குரிய பூக்களும் பத்திரங் - களும்

மாசிப்பச்சை, மந்தாரை, வில்வம், ஊமத்தை, நொச்சி, நாயுருவி, கண்டங் கத்தரி, வன்னி, அலரி, காடாத்தி வெள்ளெருக்கு, மருவிஷ்ணு கிராந்தி, மாதுளை, தேவதாரு, நெல்லி, சிறு சண்பகம், கெந்தளி, பாதிரி, அறுகு, வன்னி முதலிய பத்திரங்களாகும். பூக்கள் நந்தியா வர்த்தை, நித்தியகல்யாணி, செவ்வரத்தை, தாமரை செங்கழுநீர், திரு வாத்தி, மல்லிகை, முல்லை, பவளமல்லிகை, செண்பகம், அலரி முதலியனவாகும்.

இருபத்தொரு பத்திரங்களாலும் அல்லது இருபத்தொரு பூக்களாலும் அருச்சனை செய்வது சிறந்ததாகும். அறுகும் வன்னியும் விநாயகருக்கு விசேட பத்திரங்களாகும்.

விநாயகரை வழிபடும் முறை

விநாயகரைக் கல் செம்பு, ஐம் பொன், மண், பளிங்கு, சந்தனம், வெண் நீறு, சர்க்கரை, பசுச்சாணி, மஞ்சள், கும்பம், இவற்றில் ஆவாகனம் செய்து வழிபடலாம்.

விநாயகருக்குரிய நைவேத்தியம்

வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப் பழம், அப்பம், அவல், நெற்பொரி, தேங்காய், மோதகம், கடலை, எள்ளுருண்டை, வள்ளிக் கிழங்கு, பால், தேன், பாயாசம், அன்னம் என்பனவாகும். விநாயகரை ஆற்றங்கரை, குளக்கரை, தெரு, அரசமரம் இவற்றில் வைத்து வழிபடும் வழக்கம் உண்டு.

திருமுறைகளில் விநாயக வணக்கம்

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தாம் பாடிய தேவாரங்களில்
"சந்த மலரணி தாழ் சடையான்
தந்த மதத்தவன் தாதையோ தான்"

என திருவீர மனதீச்சரப் பதிகத்திலும், "செற்றிட்டே வெற்றி" என்னும் திருக் கழமலப் பதிகத்திலும், "நெருப்புறு வெண் விடை" என்னும் திருப்பிரமாபுரப் பதிகத் திலும், "கரியின் மாமுகமுடைய கணபதி" எனச் சீர்காழியில் பாடிய தேவாரத்திலும், விநாயக தோத்திரம் செய்துள்ளார்.

திருநாவுக்கரசரோ தமது தேவாரத்தில்

"பலபல காமாந்தராகிப் பதைத் தெழுவார் மனத்துள்ளே கலமலக் கிட்டுத் திரியும் கணபதி" என நான்காம் திருமுறையிலும், "முன்னையார் மயிலுர்திபிள்ளையார வர் பேரெயிலாளரே" என ஐந்தாம் திருமுறையிலும், "கோவாய விந்திரன் உன்னிட்டா ராகக் குமரனும் விக்கின விநாயகனும்" என ஆறாம் திருமுறையிலும், "கைவேழமுகத் தவணைப் படைத்தார்" எனவும், "பொருந்தாத செய்கை மெல்லியலும் விநாயகனும் தோன் றக்கண்டேன்" என ஆறாம் திரு முறைகளிலும் பாடியுள்ளார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் "திங்கள் தங்கு சடையின் என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் "கணபதியே வயிறு தாரி" எனப் பாடியுள்ளார். சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில், "எடுக்கும்

மாக்கதையின் தமிழ்ச் செய்யுளாய், நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திட, தடக்கை ஐந்து டைத் தாழ் செவி நீண்முடி, கடக்களிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்" எனப் பாடியுள்ளார்.

முடிவுரை

இவ்வாறு வியக்கத்தக்க விதத்தில் பல பல திருவுருவங்களைக் கொண்டு விநாயகர் திகழ்வதையும், அவரின் திருவுருவ உறுப்புக் களையும், அவர் தனது திருக்கரங்களில் ஏந்தி யுள்ள ஆயுதங்களையும், அவரின் திருநாமங் களையும் அவர் எழுந்தருளும் வாகனங் களையும், அவரின் வழிபாட்டு முறைகளையும், அவரைப் பற்றித் திருமுறைகளில் சமய குரவர்கள் பாடியுள்ளமையையும் விநாயக தத்துவம் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி நிற்பதை அறியலாம்.

"சுக்கிலாம் பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் பிரசன்ன வதனம் த்யாயேத் சர்வ விக்கிரோப சாந்தயே"

என்னும் சுலோகத்தைக் கூறி நெற்றியிற் குட்டி, தோப்புக்கரணம் போட்டு விநாயகரை வணங்கி எமது பிறவிப்பிணியை அகற்று வோமாக.

துணைநூல்கள்

1. "கோவிலும் இறைவழிபாடும்: "

தென்னிந்திய சைவசித்தாந்தக் கழகம்

2. "கணேசநாதம்: "

அனலைதீவு பெரியபுலம் ஸ்ரீ சங்கர நாதர் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கும்பாபிஷேக மலர்

திருவருள் துணைகொண்டு ஆலய

ஓதுவார்கள் ஆற்றிவரும் இறைபணி

இறைபணியில் வ. மருதலிங்கம்

முன்னாள் கும்பழாவளை

செயலகப் பொறுப்பாளர்.

வரலாற்றுப் புகழ் பூத்த அளவையம் பதி அருள்மிகு கும்பழாவளை சந்திர சேகரப்பிள்ளையார் ஆலயமானது சோழ இளவரசி மாருதப்புரவீகவல்லியினால் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்ட விநாயகர் ஆலயங்கள் ஏழிற்கும் நடுநாயகமாக அமைந்திருக்கும் சிறப்பைப் பெற்று விளங்குகின்றது.

பன்னெடுங்காலமாகத் தொடர்ச்சி யாக ஸ்கந்தபுராண படனம் நடைபெற்று வருகின்ற ஆலயங்கள் பலவற்றில் கும்பழா

வளை முன்னிலை வகிக்கின்றது. வருடா வருடம் நடைபெறும் மகோற்சவத்தை முன்னிட்டு இரண்டரை மாதங்களுக்கு முன்பதாக ஆரம்பமாகும் புராணபடனம் பங்குனி உத்தர தினத்தன்று பார்ப்பதி - பரமேஸ்வரர் சுவாமி திருக்கல்யாணப் படிப்பு நிகழும் வகையில் உபயங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒழுங்குமுறை ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும். 10345 விருத்தப்பாக்கள் கொண்ட ஸ்கந்தபுராணத்தில் 33 வரையான முக்கிய படலங்களுக்கு உபயங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளமை போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். கடந்த காலங்களில் குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பிரபல்யம் வாய்ந்த புராண வித்தகர்களும் பௌராணிகர்களும் இவ்வாலயத்திற்கு வருகை புரிந்து புராணபடனத்தில் பங்கேற்றுள்ளார்கள். இவ்வாலய சிவாச்சாரியர்களாக விளங்கிய அமரர்கள் பிரம்மஸ்ரீ. இராமலிங்க ஐயா, சிவஸ்ரீ.இ. சோமசுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள் ஆகியோர் புராணபடனத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்து வந்துள்ளமையை நன்றியுடன் நினைவு கூரக்கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மேற்படி ஸ்கந்தபுராணப் படனங்களில் முக்கிய பங்குவகித்த அமரர்கள் செ. மயில்வாகனம், சரவணமுத்து, சரவணைச் சட்டம்பியார், சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர், முத்தையா விதானையார், வை. இராமநாதர், சண்முகம்பிள்ளை, பண்டிதர் இராசரத்தினம், அ.விஸ்வநாதன், க. அருளம்பலம், சண்முகவடிவேல் ஆகிய சான்றோர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் ஆற்றிய சைவநற்பணி போற்றப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய ஆத்ம சாந்திக்காக பிரார்த்திக்கின்றோம்.

முதுபெரும் புலவர் வை. க. சிற்றம்பலம், மு. செல்லையா, சா. உருத்திர பசுபதி ஆகிய பெரியோர்கள் புராண படனத்தை மிகவும் சிறப்பாக நடாத்தி வந்துள்ளமை யாவரும் அறிந்ததே. இவர்களுடைய வழிகாட்டலுக்கு அமைய திருவாளர்கள் சி. சுந்தசாமி, சா. தணிகாசலபதி, நா. சபாரத்தினம், க. நாகலிங்கம், க. தர்மராசா, வ.க. நடராசா, ந. கமலநாதன், ஐ. சிவநேசன், வ.மருதலிங்கம் ஆகியோர் தொடர்ந்து இப்பணியைத் திருவருள் துணைகொண்டு ஆற்றி வருகின்றார்கள்.

மகாசிவராத்திரி அன்று மூன்றாம் ஜாமப்பூஜையைத் தொடர்ந்து நடைபெறும் தக்ஷகாண்டத்தின் “அடிமுடி தேடுதல்” புராண படனம்; சுந்தரர் குருபூஜை தினத்தில் பெரியபுராண வெள்

ளானைச் சருக்கம்; விநாயக விரத தினங்களாகிய 21 நாள்களும் பிள்ளையார்கதைப் படிப்பு; திருவெம்பாவை காலத்தில் திருவாதவூரடிகள் புராணபடனம்; மற்றும் திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வு ஆகியவையும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. மார்கழி திருவெம்பாவை பத்து தினங்களும் கும்பழாவளைத் தொண்டர் சபையினர் அதிகாலையில் வீதிகள்தோறும் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருவெம்பாவை ஆகிய மணிவாசகரின் திருவாசகப் பாடல்களை ஒதி அடியார்களை துயில் எழுச்செய்வார்கள்.

வெள்ளி வாரத்திலும், எம் பெருமான் திருவீதி உலா தினங்களிலும் ஓதுவார்களின் பஜனை நடைபெற்று வருவது வழக்கம். மேற்படி அனைத்து நிகழ்வுகளின் போதும்; புராணப்படனத்தில் கலந்துகொள்ளும் அடியார்களுடன் மேலதிகமாகப் பலர், குறிப்பாக திருவாளர்கள் க. சண்முகநாதன், சி.சண்முகசுந்தரம், சி. திருவனந்தன் ஆகியோர் ஈடுபடுகின்றார்கள்.

“அளப்பில கீதம் சொன்னார்க்கு அடிகள் தாம் அருளுமாறே” என்ற அப்பரடிகள் திருவாக்கின்படி மேற்படி நிகழ்வுகளில் அர்ப்பணிப்புடன் பங்குகொள்ளும் அனைத்து ஓதுவார்களுக்கும் பெளராணிகர்களுக்கும் இறையருள் கிடைக்க வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

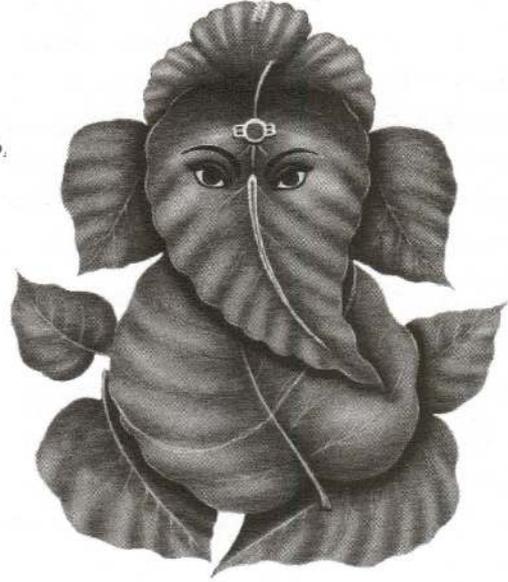
அளவெட்டி சைவ வாலிப சங்கம் ஆற்றிவரும் சைவ நற்பணிகள்

இ. நாகேந்திரன்,
தலைவர்,
சைவ வாலிபசங்கம்,
அளவெட்டி.

அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்டிருந்த சைவப்பெரியார்களும், சான்றோர்களும் ஒருங்கிணைந்து சைவசமய வளர்ச்சிக்காக 1917 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கிய ஸ்தாபனமே அளவெட்டி சைவ வாலிப சங்கம். நூற்றாண்டு காலமாக கும்பழாவளையை தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கி சைவநற்பணிகளை ஆற்றி வருகின்றது இச்சங்கம்.

சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடாத்துதல், சமய - சந்தான குரவர்களின் குரு பூஜைகளை நடாத்துதல், பாடசாலைகள் மட்டத்தில் பண்ணிசை - பேச்சு - மனனப் போட்டிகளை ஏற்படுத்தி பரிசில்கள் வழங்குதல், சைவப் பெரியார்களையும் சங்க வளர்ச்சிக்கு முன்னோடிகளாக விளங்கும் இறைபணியாளர்களையும் கௌரவித்தல் போன்ற பல பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சித்திரைச் சதயத்தில் அளகொல்லை விநாயகர் ஆலயத்தில் நாவுக்கரசர் குருபூஜை; பெருமாக்கடவை சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில்

புகலிவேந்தர் குரு பூஜை; ஆனி மகத்தில் கேணிக்கரை வைரவர் ஆலயத்தில் முத்தமிழ் வாதவூரர் குருபூஜை; கும்பழாவளையில் ஆடிச் சுவாதியில் வன்தொண்டர் குருபூஜை ஆகியவை ஆலய நிர்வாகத்தினருடன் இணைந்து நடாத்தப்படுகின்றன. மெய்கண்டதேவர், அருணந்திசிவாசாரியர், மறைஞானசம்பந்தர் உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆகிய சந்தானாசாரியர் குரு பூஜைகளும்; திருநாளைப் போவார் (நந்தனார்) சத்தர் சுவாமிகள் குருபூஜைகளும் உபயகாரர்களின் அனுசரணையுடன் திரு வடிநீழல் மடாலயத்தில் நடைபெறுகின்றன. சம்பந்தப்பட்ட புராணபடனங்களும் இடம் பெறுகின்றன.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கேணிக் கரை வைரவர் ஆலயத்திலும்; மங்கள வாரத்திலும் பெளர்ணமி தினங்களிலும் அலுக்கை ஞானவைரவர் தேவஸ்தானத் திலும், வெள்ளி வாரத்தில் கும்பழாவளையிலும் இடம்பெறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளிலும் சங்க உறுப்பினர்கள் முக்கிய பங்குவகித்து வருகின்றார்கள்.

பாடசாலைகள் மட்டத்தில் பண்ணிசை - பேச்சு - மனனப் போட்டிகளை நடாத்துவதோடு; முன்பள்ளி மழலைகளை பண்ணிசைப் போட்டிகளில் பங்குபற்ற வைத்து பரிசில்கள் வழங்கி ஊக்குவித்தல்; ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருவாசகமுற்றோதல், அபிராமி அந்தாதி ஓதுதல், முக்கியமாக கும்பழாவளையினை அளக்கொல்லை ஆலயங்களில் நடைபெறும்

ஸ்கந்தபுராண படனங்களில் ஈடுபடுத்தல் ஆகியவற்றில் சங்கம் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றிவருகின்றது. வருடம் தோறும் இடம்பெறும் ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டங்களில் பல சமய சமூகப் பெரியார்கள், பேரறிஞர்கள், ஓதுவார்கள், முதுபெரும் புலவர்கள் அழைக்கப்பட்டு கௌரவிக் கப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே.

ஒருநூற்றாண்டு காலமாக பல இடர்களுக்கும் மத்தியில் இயலுமானவரையில் சைவ நற்பணி ஆற்றிவரும் அளவெட்டிசைவ வாலிப சங்கம் தொடர்ந்தும் பணியாற்ற எம்பெருமான் திருவருள் பாலிப்பாராக.

“எம் கடன் இறைபணி செய்து கிடப்பதே”

விநாயக வணக்கத்தின்

பழமையும் முதன்மையும்

இத்தகைய அருட்பாத்திரராதற்குத் திறவுகோலாயமையும் விநாயக வணக்கம் மிகப் பழமையும் பெருமையும் பொருந்தியதாகும். விநாயக வழிபாடு பற்றிய குறிப்புக்கள் வடமொழியிலுள்ள வேதங்களிலோ தமிழிலுள்ள சங்க நூல்களிலோ குறிப்பிடப்படவில்லை. போதாயன தர்ம சூத்திரத்திற்கணபதி இடையூறுகளை உண்டாக்கும் ஒரு பூதமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றார். முதலில் இடையூறுகளை ஆக்குபவர் அல்லது விக்கினகர்த்தா என்னும் கருத்தில் மக்கள் அவரை அச்சத்தோடு வழிபட்ட நிலையை இது காட்டுகின்றது. பின்னரே இடையூறுகளை நீக்குபவர் அல்லது விக்கினகர்த்தா என்னும் பொருளில் கணபதியை மக்கள் பக்தியோடு வழிபடும் நிலை உருவாகியது எனலாம். இந்நிலை தோன்றியதும் எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முற்படும் போதும் தமது முதல் வணக்கத்தை கணபதிக்குச் செலுத்தும் வழக்கம் இந்துக்களிடையே தோன்றியது. ஏதாவது எழுதத் தொடங்குமுன் “பிள்ளையார் சுழி” போடுதல் என்ற செயலும் இவ்வழக்கத்தையே குறிக்கின்றது.

நாதமும் விந்துவும் இணைந்த குறியீடே பிள்ளையார் சுழியாகும். உலகின் முதன் முதலில் எழுத்தைக் கண்டுபிடித்து எழுத ஆரம்பித்தவர் விநாயகர் எனலாம். வியாசர் பாரதத்தை எடுத்ததுரைத்த போது அந்த மகாகாவியம் அழியாது அனைவரும் படித்துப் பேறு பெறும் பொருட்டு விநாயகர் தமது தந்தங்களில் ஒன்றையொடித்து எழுத்தாணியாகக் கொண்டு மகாமேரு மலையில் எழுதினார் என்பது புராண வரலாறு. எழுத்தைக் கண்டுபிடித்த கருணைக் கணபதிக்குத் தம் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு எழுதத்தொடங்குமுன் “பிள்ளையார் சுழி” போடுகிறார்கள் என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. இதனாலேயே இவரை நாம் முழுமுதற் தெய்வம் என்று போற்றுகின்றோம். விநாயகரே முதற் தெய்வம் என்பதற்கு இன்னொரு குறிப்புமுண்டு. பர சிவத்தை நாடச்செய்யும் சுழுமுனாநாடியை இயக்குவது நெற்றியிலுள்ள அமிர்த உறைவிடத்தைக் குட்டுவதனால் கலக்கி, மூலாதாரத்தைத் தொழிற்படச் செய்வதே. இப்படியாகிய மூலாதாரத்திற்கு அதிபதி நான்கு இதழ்களைக்

கொண்ட தாமரையில் வீற்றிருக்கும் விநாயகரே. எனவே மூலாதார அதிபதியின் (விநாயகரின்) கருணை இல்லாவிட்டால் மனிதப் பிறவியின் பயனாகிய பரமசிவத்தை அடைவது சிரமமே. எனவே, உலகில் முதற் கடவுளும் முதல் எழுத்தாளரும் இவரே என நூல்கள் கூறுகின்றன.

தமிழ் நாட்டில் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிற்குள் கணபதி வழிபாடு முதன் முதல் அறிமுகமானது எனத் தெரிய வருகின்றது. பல்லவ சேனாதிபதியாக வாதாபிக்குப் படையெடுத்துச் சென்ற பரஞ்சோதி வாதாபிப்போர் வெற்றியின் பின்னர் அங்கிருந்து கொண்டு வந்து திருச் செங்காட்டங் குடியில் பிரதிட்டை செய்த கணபதி வழிபாடே மிகப் பரந்த முறையில் தமிழகம் எங்கும் பரவியதென்பது வரலாற்றறிஞர் கருத்து. இன்று குளக்கரைகளிலும் ஆற்றங் கரைகளிலும் அரசமரத்தடிகளிலும் கூடப் பிள்ளையார் வைத்து வழிபடுவதைக் காணலாம்.

இவ்வாறு பரவிய கணபதி வழிபாடு உலகெங்கிலும் நிலவிய சிறப்புப் பெற்றது. இந்துக்கள் மட்டுமன்றி பௌத்தர்களும் வழிபட்டதாக வரலாறுகள் சான்று பகருகின்றன. நேபாளம், சீனா, திபேத்து, ஜப்பான், போன்ற இடங்களிலும் மக்கள் கணபதியை வழிபட்டனர். ஆசிய, ஐரோப்பிய நாடுகளில் மட்டுமன்றி ஆபிரிக்காவிலும், வட அமெரிக்காவிலும் விநாயக வழிபாடு நிகழ்ந்தது என அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர்.

இவ்விதம் உலகெங்கிலும் பரவியிருந்த விநாயக வழிபாடு இலங்கையிலும் மிகவேகமாகப் பரவியது. பாலித்தீவில் பூசிக்கப்பட்ட கபாலவிநாயகர் இலங்கைக்கும் கொண்டுவரப்பட்டமையை நாம் அறிவோம். வன்னி மாவட்டங்களிலும் புராதன அநுராத

புரத்தில் பசவக்குளத்துக்கு அண்மையிலும் நுவரவீவா அணைக்கட்டுக்கருகேயும், தேவி நுவரவிலும் இன்னும் பல இடங்களிலும் விநாயக வழிபாடு நிலவியதாகச் சான்றுகளும் அவ்விடங்களிலேயே காணப்பட்ட அழிபாடுகளும் காட்டுகின்றன. வேடர்களும் விநாயக வணக்கம் செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது. "பிலியந்தா" என்ற பெயரால் அவர்கள் விநாயகரை வழிபட்டனர். பிலியந்த என்பது சிங்கள மொழியில் பிள்ளையைக் குறிக்கும். பௌத்தர் கணேசருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துத் தமது தேவாலயங்களில் அமைத்து "கணதெய்யோ" என்று கூறி விநாயகரை இன்றும் வழிபட்டு வரும் சிறப்பைக் காணலாம்.

இத்தகைய விநாயக வணக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலைபெற்றிருந்து பக்தர்கள் பயனடைந்தமை விநோதமல்ல.

அளவெட்டியில் விநாயக வணக்கம்

யாழ்ப்பாணம் குடாநாட்டில், புராதன காலம் முதல் சைவம் பரவியிருந்தது. சிவ, தேவி, விநாயக, முருக வழிபாடுகள் முக்கியமாக இடம் பெற்றன. மூர்த்திகள் ஆகம முறைப்படி ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு விதி தவறாது அர்ச்சிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. விநாயகர் தமக்கு மேலான தலைவரின்மையாலும், வணங்குவோரின் விக்கினங்களை நீக்கியருளுபவராதலாலும், கிராமந்தோறும் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு வழிபடுதெய்வமாக விளங்குகிறார். மந்திரங்களுட்தலையாய தாம் பிரணவத்தின் பரத்துவ வடிவமே விநாயகராதலாலும், வேண்டுமோர் வேண்டுவதையருளாலும், விநாயகருக்கு ஆலயங்கள் எங்கும் அமைக்கப்பட்டமை பொருத்தமானதே. யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கும் சைவமும் தமிழும் ஒன்றி வளர்ந்தனவாயினும் விசேடமாகப்

பரிபாலிக்கப்பட்ட தலையாய சில கிராமங்களுள் அளவெட்டியும் ஒன்றென்பது உயர்ந்தோரொப்புக்கொண்ட முடிவாகும். அத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த அளவெட்டியில் மத்திய ஸ்தலமாக விளங்குவது கும்பழாவளை விநாயகராலயம். இவ்வாலயம், நம் முன்னோர் தலைமுறை தலைமுறையாக வழிபட்டு வந்த ஸ்தலமாதலாலும், எமது குலதெய்வமாகக் கொண்டு சிறியேன் வழிபாடாற்றுமிடமாதலாலும் அவ்வாலயத்தைப் பற்றிக் கல்வி கேள்விகளால் யானறிந்த சில விடயங்களை என் சிற்றறிவுக்கெட்டிய வரை எல்லாம் வல்ல விநாயகப் பெருமானின் துணை கொண்டு எழுதலாம் என விழைகின்றேன்.

ஆலய அமைவிடம்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து காங்கேசன் துறை செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் அமைந்துள்ளது மல்லாகம். மல்லாகச் சந்தியிலிருந்து மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் சங்கானை வல்லை வீதியில் ஏறக்குறைய ஒன்றரை மைல் தொலைவில் கீரிமலைக் குச் செல்லும் வீதி பிரிகின்றது. கீரிமலை வீதி பிரியுமிடத்திலிருந்து கூட்டுறவாளர் வீதியில் கால்மைல் தூரத்தில் "பிள்ளையார் வீதி" அமைந்துள்ளது. பிள்ளையார் வீதி என எழுதப்பட்ட வழிகாட்டிப் பலகையையும் அவ்விடத்திற் காணலாம். வீதி வழியே சென்றால் நாம் கும்பழாவளைக் கோயில் முன்றிலை அடையலாம்.

தல வரலாறு

பூர்வீகத்திலே மாருதப்புரவீகவல்லி என்னும் பெயருடைய சோழ அரசிளங்கன்னிகை குதிரை முகமுடையவளாய்க் குஷ்டரோக வாய்ப்பட்டமையால் அக் குதிரை முகமுங் குஷ்டரோகமும் நீங்குவதற்குப் பற்பல சிகிச்சைகள் மேற் கொண்டும் தெய்வ வழிபாடுகள் ஆற்றியும் நோய் தீராமை கண்டு தவசிரேஷ்டர்

ஒருவரின் வாக்குப்படி வட இலங்கையை அடைந்தாள். யாழ்ப்பாணத்தின் வடகரையிலுள்ள கீரிமலை என்னும் திவ்விய தீர்த்தத்திற் கந்தசுவாமி உபாசனையுடன் ஸ்நானஞ் செய்து ஒரே நிரையில் மாவிட்ட புரம் முதலாகத் தெந்திசை நோக்கி ஐந்து கோவில்களிலே கந்தசுவாமி விக்கிரகங்களை ஸ்தாபனஞ் செய்து வழிபட்டாள். அவளது நோயும் குதிரை முகமும் நீங்கப் பெற்றது. குறித்த குதிரை முகம் பிறர் பார்வைக்கு நீங்கியதாயினும் அவளது சொந்த நினைவுக்கும் பார்வைக்கும் நீங்கப்பெறவில்லை. அதன் காரணம் யாது என ஆராய்ந்தபோது கந்தசுவாமி வழிபாட்டுக்கு முன் விக்கினேஸ்வர ஆராதனை செய்யாமையே என தவப் பெரியோர் கூறக்கேட்ட இராஜகுமாரத்தி தன் பிழைக்கு மனம் நொந்தாள். விக்கினேஸ்வரரைத் தியானித்து "மெய்யருள் பாலிக்கும் மெய்ப்பொருளாயுள்ள பெருமானே, அறியாமையாற் செய்த என் பிழையை மன்னித்து என் மேலிரங்கியருளுக. யான் செய்த பிழைக்குப் பிராயச்சித்தமாக உமது பிரதிபுபத்தை ஏழு ஸ்தானங்களிற் பிரதிட்டை செய்து வழிபாடாற்றுவேன்" என்று வாக்குறுதி பண்ணினாள். கொல்லங்கலட்டி முதலாகத் தெந்திசை நோக்கி ஒரே நிரையில் ஏழு ஸ்தலங்களில் விக்கினேஸ்வரப் பிரதிட்டை செய்வித்தாள். கொல்லங்கலட்டி, வரத்தலம், அளகொல்லை, கும்பழாவளை, பெருமாக் கடவை, ஆலங்குழாய், கல்வளை என்பனவே அத்தலங்களாகும். இவைகளுள், மத்திய ஸ்தலமாயுள்ள கும்பழாவளையில் விக்கினேஸ்வரார்ச்சனை முடிந்தபோது குமாரத்தியின் குதிரை முகச்சாயை அவளது சொந்தப் பார்வைக்கும் முற்றாக நீங்கியதாயிற்று. இக் கும்பழாவளையின் முன்றிற் சோலை மாவிழி திட்டி (மா + இழி + திட்டி) எனவும் இத்தலத்தின் தென்கிழக்கு மூலையிலிருந்த

வயல் (இது முன்பு குளமாயிருந்தது) குமாரத்தி குளம்" எனவும், அழைக்கப்பெற்றமை இவ் வரலாற்றை உறுதி செய்கின்றன. இவ் வரலாறு ஆலய திரு ஊஞ்சல் ஒன்பதாவது பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ் வாலயத் திருப் பள்ளியெழுச்சிப் பாடலிலும் "மாவையூர் முருகனின் வரம்பெறு வனிதையாம் மாருத வல்லியின் மாமுக நோய்தனை மாவழிதிட்டி முன் வந்து நின்றகற்றி" என்று குறிப்பிட் டுள்ளது.

இவ்வாலயம் மாருதப்புவீக வல்லி யின் வருகைக்கு முன்பே இருந்தது. என்பது ஐதீகம். மாடுமேய்க்கும் ஒருவர் தன் மாடுகளை மேயவிட்டுவிட்டு இந்த இடத் திலே இருந்த ஒரு மரத்தின் கீழே படுத்து உறங்கி விட்டார். உறக்கம் நீங்கி எழுந்த போது எதிரே உள்ள ஒரு மண் மேட்டில் ஒரு சோதி தெரிந்தது. சோதியைச் சூழ்ந்து எருக்கம் செடிகள் இருந்தன. அதன் மத்தியில் ஒரு பெரிய கல் ஒன்று இருந்தது. இதைக் கண்ட மாடு மேய்ப்பவர் இச் செய்தியை ஊராருக்குச் சொல்ல, அவர்கள் வந்து பார்த்து, அதிசயித்து, இக் கல்லை சிவன் என்றும், அம்மை என்றும், வைரவர் என்றும், முருகன் என்றும், வழிபட்டு வந்தனர். அப்போது ஒரு இறைபக்தியுள்ள ஒரு பெண்ணின் கனவில் விநாயகப் பெருமான் தோன்றி இந்த மண்மேட்டில் நான் இருக்கின்றேன். என்னைப் பிள்ளையார், கணபதி, விநாயகன் என வழிபடும்படி கூறியதாகவும் ஒரு கொம்பை ஏந்தியபடி காட்சியளித்தபடியால் கொம்பு + ஆவளை = கொம்பழாவளை எனவும் கொம்பழாவளை மருவி கும்பழாவளை என வந்தது. பசுக் கூட்டங்கள் கும்பலாக மேய்ந்த இடம் ஆகையால் கும்பல் + ஆவளை கும்பழாவளை எனப் பெயர் உண்டாயிற்று எனவும் சொல்லப்படுகின் றது. மாருதப்புவீகவல்லி கொல்லன் கலட்டி முதல் ஏழு விநாயகர்

ஆலயங்களை அமைத்துக்கொண்டு வரும் போது இந்த மண்மேட்டில் வந்த போது தனது குதிரை முகம் தன் பார்வைக்கும் மாறியதால் விநாயகப் பெருமானின் ஆலயத்தை நிறுவி வழிபட்டாள் என்பதும், கர்ணபரம்பரைக் கதையாகும்.

இவ்வாலயத்திற் பக்தி சிரத்தையோடு வழிபட்டு வந்த மெய்யடியார்க்கு வேண்டிய அருள் பாலித்து மெய்யருள் அடையாளங் ளாக எண்ணிறைந்த அற்புதங்களை நிகழ்த்தி அருள்பாலிப்பவர் கும்பழாவளை விநாயகப் பெருமான். அற்புதங்களை எல்லாம் விரிக்கிற கணக்கின்றிப் பெருகும். எனினும், மனம் நொந்த மெய்யடியார் ஒருவர் துயர் அகல, தென்னைமரமொன்றின் ஒரு பகுதி வழமை போல பச்சையாயிருக்க மறுபகுதி சூரியகாந்த முடைய பொன்னிறத் தங்கமாக்கிய ஒன்றையா வது இங்கு எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன்.

“ஆசாரசீலரும், விநாயக பக்தரும் இவ்வாலய பூசகருமாகிய சுப்பையா அவர்கள் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்காக செவ்விளனீர் தரும்படி ஓர் அன்பர் இல்லத் திலே கேட்டார். அவ்வன்பர் அவரை ஏளனம் செய்து செவ்விளனீர் கொடுக்க மறுத்து விட்டார். இதனால் மனம் நொந்த அந்தணப் பெரு மகன் பெருமானை எண்ணி வருந்தி னார். அவரின் பக்தியை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்ற விருப் பினாலோ என்னவோ பெருமான் இவ்வாறு அவரை மனவேதனையடையச் செய்து பின் ஒரு மரத்திலேயே ஒருபக்கம் பைங்காயாக இருக்க மறுபக்கத்தை செங்காயாகச் செய்தார். இது பெருமானின் அற்புத செயலாகும். இவ் அற்புதத்தைக் குறிக்கும் பாடலொன்றையும் குறித்து அமைகின்றேன்.

“ சித்தங்குலைந்தவடியான் மனத்துயர்
தீரவெண்ணி,

அத்தெங் கொருகுலை யோரிலை
பாதியருணநிறம்

வைத்தங்கெவர்க்கு முன்னற்புதங்
காட்டி மகிழ்வைத்தாய்

நத்தந் தருவினை யேற்கரிதோ வருள்
நல்குவதே”

இவ்வற்புதக் கோலத்தை ஆலயக் கோபுரத்
திலே சிற்பாசாரியார் அழகாக அமைத்துள்
ளார். “தென்னையிற் பைங்காய் செங்காயாகச்
செய்து நின் பூசகர் மனம் குளிர்வித்தனை”
என்ற பாடல் அடியும் இங்கே குறிப்பிடத்
தக்கது.

போர்த்துகேயர் காலத்தில் ஆலயம்

யாழ்ப்பாண அரசு போர்த்துகக்
கேயராலும் ஒல்லாந்தராலும் கைப்பற்றப்
பட்டபோது, கிட்டத்தட்ட எல்லாச் சைவா
லயங்களும் இடிக்கப்பட்டன. கும்பழாவளை
விநாயகராலயமும் இடிக்கப்பட்டபோது,
ஆலய மூலஸ்தான விக் கிரகம், அருகாமையில்
வாழ்ந்த மரவேலை செய்யும் அன்பர் கணபதி
என்பவரால் ஒரு மா மரப்பொந்தில் எடுத்து
வைத்து பாதுகாக்கப்பட்டு பூசிக்கப்பட்ட
தென்பது கர்ண பரம்பரைக் கதை. இதன்
பின்னர் ஆங்கிலேயராட்சிக் காலத்தில், மத
சுதந்திரம் வழங்கப் பட்டமையால் நாடெங்கி
லும் சைவாலயங்கள் மீண்டும் எழுந்தன.

ஆங்கிலேயராட்சியிலும் அதன் பின்னரும்

1811ஆம் ஆண்டளவில் கும்பழா
வளையில் இவ்வாலயக் கர்ப்பக்கிருகமும்,
மகாமண்டபமும் கட்டப்பெற்றன. இதற்குச்
சாசனம் உண்டு. ஒல்லாந்தர்காலத் தோம்பில்
இவ்வாலயத்தைப் பற்றிய விபரங்கள் காணப்
படுகின்றன.

1847 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட
தோம்பில் இவ் ஆலய மூலஸ்தானம் கற்களால்
கட்டப்பட்டு ஓலையால் வேயப்பட்டது
எனவும், இதன் பரிபாலகர்களாக இராசதுங்க
முதலியார், பழனிப்பிள்ளை என்பவரும்,
இராமலிங்க ஐயர் சுப்பையர் என்பவரும்
விளங்கினர் எனவும், இவ்வாலயத்தில்
வைகாசி மாதத்தில் பதினொரு நாட்கள்
மகோற்சவமும், ஐப்பசி மாதத்தில் ஆறு
நாட்கள் கந்தசஷ்டி விழாவும் மார்கழி
மாதத்தில் பத்து நாட்கள் விழாவும் (திரு
வெம்பாவை) சிறப்பாக நடைபெற்றன
எனவும்; விழாக்காலங்களில் ஐந்நூறுக்கும்
மேற்பட்டோர் வழிபாடு செய்வார்கள்
எனவும்; அளவெட்டி, தெல்லிப்பளை,
மல்லாகம், கந்தரோடை, சண்டிலிப்பாய்,
மாகியப்பட்டி, சிறுவிளான், பெரிய விளான்
ஆகிய கிராமங்களிலிருந்து வழிபாடு செய்ய
மக்கள் வருவார்கள் எனவும் கூறப்பட்டது.

பின் ஆலயத்தைப் புதுப்பித்து மூலஸ்
தானம், மகாமண்டபம் முதலியன கற்றிருப்
பணியாகச் செய்யப்பட்டது. அக்காலத்தில்
வாழ்ந்த குமாரு நன்னியர் என்னும் பக்தர்
(இவர் விறுவிறுப்பான நடையும் சுறுசுறுப்
பான வினையாற்றும் திறனுமுடையவ
ராதலால் “சுறுக்கன்” என அன்பாக அழைக்கப்
பட்டவர்) முன் நின்று கிராமவாசிகள
னைவரிடமும் விளைவில் ஒரு பங்கைத் திருப்
பணிக்காகப் பெற்றும், வளவுக்கொரு தென்
னையை கும்பழா வளைப் பிள்ளையாருக்குக்
குறித்து வரு மானம் எடுத்தும், வீடு தோறும்
பிடியரிசிக் குட்டான் கொடுத்துச் சேரும்
அரிசியை மாதந்தோறும் சேர்த்தும் ஈட்டிய
பொருள் கொண்டு 1893 இல் அர்த்த
மண்டபம் வரை கட்டி முடித்தார். 1903 இல்
மகாமண்டபம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1911 இல்
அது பூர்த்தியாக்கப்பட்டது. 1911 ஆம் ஆண்டு
ஆலய பிரதம பூசகரின் வேண்டுகோளின்படி
வைத்திய கலாநிதி சீனிக்குட்டி என்பவரால்

இம்மண்டப முகப்பும் கட்டப்பட்டது. மகாமண்டப முகப்பில் காணப்படும் கல்வெட்டுச் சான்று இதனை உறுதி செய்கின்றது.

கர்ப்பக்கிருகம் தொடக்கம் மகாமண்டபம்வரை வெள்ளைப் பொளி கற்களால் அழகாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. மகாமண்டபத்தின் தூண்கள் போதிகைத் தூண்களாகும். மேற்பகுதியாகிய விதானமும் கற்களாலேயே பாவப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு விதானப்பகுதி கற்களால் அமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடக் கூடிய சிறப்பம்சமாகும். இவற்றை விட அக்காலத்திற் கட்டப்பட்ட தூபியே இன்றும் ஈடிணையற்று விளங்குகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் எந்தக் கோவிலிலும் காணமுடியாத அளவு சிற்பச் சிறப்போடு இத்தூபி விளங்குகின்றது. அதைப் பார்வையிட்ட ஸ்தபதியார்களில் பிரமிக்காதாரில்லை எனலாம். இத்திருப்பணிக்காலச் சிலாசாசனம் ஆலயத் தெற்குச் சுவரில் அமைந்திருக்கின்றது.

ஏனைய மண்டபங்களும், கொடித்தம்பம் முதலியனவும் அன்பர்களாற் செய்யப்பட்டு, ஆலயம் ஓரளவிற்குப் பூர்த்தியாகியுள்ளது. நித்திய நைமித்திய பூசைகளும், விழாக்களும், மகோற்சவங்களும் கிரமமாக நடைபெற்று வந்தன.

சில நூற்றாண்டுகட்கு முன்னதாக சீதேவன் என்னும் மூதாட்டி இக் கிராமத்தில் வாழ்ந்துள்ளார். இம் மூதாட்டி சிதம்பரத்தில் பூசையில் வைத்துப் பூசித்த யந்திரம் இங்கு கொணரப்பட்டது. கும்பழாவளை விநாயகர் ஆலய மூலம் தானத்தில் அந்த யந்திரம் வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டு வந்ததாகவும், இவர்தன் சொந்த முயற்சியால் ஒரு கிணற்றை உருவாக்கியதாகவும் அந்தக் கிணறே இன்றும் ஆலய மடப்பளிக்குள் இருப்பதாகவும் வரலாறு தெரிந்த முதியோர் கூறுகின்றனர்.

அளவெட்டி
கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

அக்கிணறு முப்பதடி ஆழம் உடையது.

வழக்குகள்

இவ்வாறு பலவகையிலும் வளர்ச்சியடைந்த ஆலயத்தில் கிராமத்தில் ஏற்பட்ட பிளவுகளாலும், ஆலய நிருவாகச் சீர்குலைவினாலும் இருமுறை நீதிமன்றில் வழக்குகள் நடைபெற்றன. விக்கிளேஸ் வரப் பெருமானருளால் ஈற்றில் 1948 ஆம் ஆண்டு சமாதானத் தீர்வொன்று காணப்பட்டு அவ்வாண்டு ஐப்பசி மாதத்திலிருந்து ஆலய நிருவாகம் ஏழுபேர் கொண்ட தர்மகர்த்தாக்கள் சபையின் கீழ் இன்றுவரை சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

தற்கால வளர்ச்சியும் நிருவாகமும்

தர்மகர்த்தாக்களின் கீழ், ஆலயத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி ஆலயத்தின் பொற்காலம் என்பதைப் புலப்படுத்தும். தர்மகர்த்தாக்கள் சபை பொறுப்பேற்ற அடுத்த ஆண்டில் (1949) புனருத்தாராண மகாகும்பாபிஷேகம் உணர்ப்பொதுவாக நடைபெற்றது.

“கோபுர தரிசனம் கோடிபுண்ணியம்” என்ற முதுமொழியின் பேருண்மையை அறிந்த தர்மகர்த்தா சபையினர் 1953 ஆம் ஆண்டு மூன்று மாடங்களைக் கொண்ட இராஜ கோபுரம், மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் என்பவற்றிற்கு அத்திவாரம் இட்டனர். 1962 ஆம் ஆண்டு இவை பூர்த்தியாக்கப்பட்டு மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இம்மணியோசை இரண்டு மைல் தொலைவிற்கப்பாலும் கேட்கும் தன்மை வாய்ந்தது. இதனை உபகரித்தவர் அளவெட்டி கண் வைத்தியர் திரு. செல்வவிநாயகமூர்த்தி ஆவார்.

கோபுரத்துக்கு வைக்கப்பட்ட பாவுகற்களும், நிலைக்கற்களும் திரு. செல்லத்துரை என்பவரால் காலியில் இருந்து தருவிக்கப்பட்ட கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்டிருப்பது தனிச் சிறப்பாகும். சில

கற்கள் நல்லூர் கோயிலிலிருந்து முள்ளாணையைச் சேர்ந்தவரும் யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்தவருமாகிய சிறாப்பர் கனகசபை என்பவர் மூலம் பெறப்பட்டன. இப்பாவு கற்களை அமைத்தவர் அராலியைச் சேர்ந்த நாகமுத்து என்ற ஸ்தபதி ஆவார். கோபுர மேல் வேலைகள் ஸ்தபதி குஞ்சித பாதம் அவர்களால் நிறைவுற்றன.

ஆலயங்கள் வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக மட்டும் அமையாது ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை, நடனக்கலை, இசைக்கலை போன்ற கலைகள் வளர்வதற்குரிய இடமாகவும் அமைந்துள்ளன. அவ்வகையிலேயே எம் ஆலயமும் இவற்றை வளர்க்கின்ற நிலைக்களனாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வாலயக் கோபுரம் கலையம்சம் பொருந்தியதாகவும், மூலமூர்த்தியின் வெளிப்படையான குறியீடாகவும், ஆலய மூலமூர்த்தியுடன் தொடர்புடைய வரலாற்றுக் கதைகளை விளக்குவதாகவும் அமைந்துள்ளது. சமயம் தொடர்பான இந்தச் சிற்பங்கள் அக்காலச் சிற்பிகளின் சமய அறிவையும், நுண்கலைத் திறனையும் நன்கு உணர்த்துவன. உள்ளத்தில் அமுந்திய சமய உணர்ச்சி இல்லையாயின் இவ் அழகிய சிற்பங்களை அமைக்க முடியாது. அவ்வாறு எம் ஆலயக் கோபுரத்திலே அமைக்கப்பட்ட முக்கிய சிற்பங்களாவன:-

1. அன்பர் ஒருவரின் அளவிற்கு பக்தியினால் பைங்காய் செங்காயாக மாறியமை.
2. தெற்குப் பக்கத்தில் முனிவரிடம் குதிரைமுகம் உடைய மாருதப்பூர வீகவல்லி வணங்கி நிற்பதும் பின் முருகப் பெருமானை வணங்குவதும், அதன் பின்னர் விநாயகரை வணங்குவதும்.
3. தட்சணாமூர்த்தியிடம் சனற்குமார முனிவர்கள் நால்வரும் ஞானோபதேசம் பெறுதல்.

இவை தவிர ஆலய வரலாறும் ஆலயத் தோடு தொடர்புடைய சில அற்புதங்களும் புராணக்கதைகளும் சிற்பங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கோபுரப் பாரிய கதவு திரு.வே. தம்பி முத்து அவர்களால் செய்து உபசரிக்கப்பட்டது. தர்மகர்த்தாக்கள் சபை பொறுப்பேற்று 1979 ஆம் ஆண்டின் பின் மூன்றாம் புனருத்தாரண கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது. இவ் வேலைகள் யாவும் ஊர்ப் பொதுவாகவே நடைபெற்றன.

தீருப்பணி வேலைகள்

தர்மகர்த்தாசபை பொறுப்பேற்ற பின் பல தீருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுள்ளன. 1950 ஆம் ஆண்டு ஆலயத்தில் ஒரு களஞ்சிய அறை கட்டப்பட்டது. அதனுள் ஆலயத்துக்குச் சொந்தமான பல பொருட்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலய முன்றலில் அடியார்கள் வழிபடத்தக்க வகையில் அழகாக ஒரு மண்டபம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இம் மண்டபம் முதலில் சிறிய மண்டபமாக ஆறு தூண்களில் கட்டப்பட்டிருந்தது. ஆதியில் கிடுகினால் வேயப்பட்டு பின் ஓடுகள் போடப்பட்டன. பின்னர் இம் முன் மண்டபம் அதே சந்ததியைச் சேர்ந்தவரும் அளவெட்டியை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் யாழ்ப்பாணம் கிரான்ட் ஹோட்டல் சொந்தக்காரருமாகிய திரு.வ. துரையப்பா அவர்களின் விருப்பப்படி அவர்தம் மனைவி திருமதி பாக்கியம் துரையப்பா அவர்களால் 1966 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பூர்த்தியாக்கப்பட்டது. இம் மண்டபம் 75 அடி நீளமும் 50 அடி அகலமும் கொண்டது.

இம் மண்டபத்திற்கு மேலும் அழகான முகப்பு ஒன்று திருவாளர் நன்னித்தம்பி வைரமுத்து அவர்களின் வழித்தோற்றல்களினால் பெருந்தொகையான செலவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம் முகப்பு ஆலயத் திற்கு அழகு செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

அளவெட்டி
கும்பமாவணைப் பிள்ளையார் கோயில்

சிங்கப்பூரில் வசித்த சின்னப்பு தம்பதி களினால் மூன்று தேர்களும் நிற்கக்கூடியதாக ஒரு தேர் முட்டி அழகான முறையில் ஏறக் குறைய 20,000 ரூபா செலவில் கட்டப் பட்டுள்ளது.

இம் மூன்று தேர்களையும் பாதுகாப் பாக விடுவதற்கு அழகான தேர்க் கொட்ட கையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தேர்க் கொட்டகை அமைப்பதற்குக் காணி போதா மையினால் திரு. இ. இராமச்சந்திரன் அவர்க ளால் காணி கொடுக்கப்பட்டது.

இத் தேர்க்கொட்டகையும், தேர் முட்டி யும் அமைப்பதற்கு கட்டட அமைப்பு முறை ஆலோசனையை வழங்கியவர் பொறியி யலாளர் திரு.சதாசிவம் அவர்கள் (வேலணை முன்னாள் கிராமசபைத் தலைவர்). இவற்றைக் கட்டியவர் ஸ்தபதி சாந்தலிங்கம் என்பவர். தேர்க்கொட்டகை மேற்கூரை வேலை முழுவதும் அளவெட்டி வடக்கு வ.குமாரசாமி குடும்பத்தினராலும், நிலக் காறை வேலை திருமதி நவரத்தினராசா அவர்களாலும் செய் யப்பட்டன. இத்தேர்க் கொட்டகை 1979 இல் ஊர்பொதுவாக ஏறக்குறைய ஒன்றரை இலட்சம் ரூபா செலவில், யாழ்ப்பாணத்தில் எந்த ஆலயத் திலுமில்லாதவாறு பிரமாண்டமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இங்கிலாந்து வாழ் அன்பர்களால் தண்ணீர்த் தொட்டி 20,000 ரூபா செலவில் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளனர். சிங்கப்பூரில் வசிக்கும் திரு. N.S.கந்தையா அவர்களால் ஆலயம் முழுவதும் மின் இணைப்பு 22,000 ரூபா செலவில் அமைத்து உதவப்பட்டது.

1985 இல் அளவெட்டியைப் பிறப் பிடமாகவும் வடலியடைப்பைப் புகுந்த இடமாகவும் கொண்ட காலஞ்சென்ற தலைமை ஆசிரியர் திரு. செல்லப்பா சரவண முத்துவின் ஞாபகார்த்தமாக புதல்வர்களால் இவ்வாலயத்திற்கு மின் இயந்திரம் ஒன்று வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாலயத்திற்கு காரியாலயம் ஒன்று அவசியம் என்பதை உணர்ந்த திருவாளர் சண்முகம் அவர்கள் 10,000 ரூபா செலவில் காரியாலயத்தை அமைத்துக் கொடுத் துள்ளார்.

வசந்த மண்டபத்தில் வண்ணத்திரை உபயத்தை திருமதி. வி. சின்னம்மா என்பவர் செய்து கொடுத்துள்ளார். முன்மண்டப கோபுர வர்ண அமைப்பைத் திருநெல்வேலி யைச் சேர்ந்த இரத்தினம் கனகராஜா குழு வினர் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளனர்.

(திருமதி கல்யாணி லோகநாதன் 2002ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்ட அளவெட்டி கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில் தல வரலாறு என்ற நூலில் இருந்து ஒருபகுதி)

அளவெட்டி
கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

ஐஹோ குலோபீஷோக ஸர் 31

கலாசாரத்தின் காவலரண்கள் ஆலயங்கள்

இ. சர்வேஸ்வரா
உதவிப்பதிவாளர்,
மருத்துவபீடம்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது ஓளவைக் கிழவியின் அமுதவாக்கு. அந்த வாக்கின் உள்ளார்ந்த அர்த்தம் என்பது வெறுமனே இறைநம்பிக்கை சார்ந்த ஒரு விடயமாக மட்டும் பார்க்கக் கூடியதல்ல. காரணம், ஒரு ஊரில் இருக்கும் கோயில் என்பது தனியே ஒரு வழிபாட்டுக் கான தளம் மட்டுமல்ல. அக்கோவிலை மையப்படுத்தி அது சார்ந்த ஓர் சமூக அசைவியக்கம் சுழன்றுகொண்டிருக்கின்றது. ஒரு கோவிலை மையப்புள்ளியாகக் கொண்டு அதனைச் சூழ்ந்து வாழும் மக்களின் வாழ்வியல், பண்பாட்டு கலாசாரத் தொடர்ச்சி, வழக்காறுகள், நம்பிக்கைகள், கூட்டுணர்வுகள், சமூக ஒற்றுமை என பல விடயங்கள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஒரு சமூகக் குழுமத்தின் நிலைத்திருப்புக்கும் நின்று நிலவுகைக்கும் ஆலயங்கள் என்பது அத்தியாவசியமானவை. ஒரு இனத்தின் வாழ்வியல் தொடர்ச்சியை வரலாற்று ரீதியாக அடையாளப்படுத்துவதிலும் ஆலயங்களின் பங்கு மிக முக்கியமானவை. இந்தக்காரணங்களின் அடிப்படையிலேயே அதிகம் ஆழமுணர்ந்த ஓளவை “கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என மொழிந்திருப்பாள என்பதில் இருகருத்தில்லை.

மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு. அவனது வாழ்வு என்பது பெரும்பாலும் தங்கியிருத்தலிலேயே நிலைத்திருக்கின்றது. சகமனிதன், குடும்பம், சமூகம் என நீளும் தங்கியிருத்தல் பாடசாலை, சனசமூக நிலையம், வேலைத்தளம், ஆலயம் என உயிரற்ற கூறுகள் வரை தொடர்கின்றது. அந்த தங்கியிருத்தலின் ஆழ அர்த்தமே “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனும் வாக்காகும். நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் நம்மால் முடியாத வற்றை அடைய பிரார்த்திக்கும் இடமாக மட்டுமன்றி நம்மால் முடிந்தவற்றை மற்றவர்களுக்காக ஆற்றும் இடமாகவும் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன என்பதுதான் உண்மை. இந்த உண்மையை உணர்தலே ஆன்மீக அறுவடையின் உச்சவிளைச்சலாகும்.

ஆலயங்களை மையப்படுத்திய சமூக எழுச்சி

ஒரு மக்கள் குழுமம் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்தல் என்பது பல்வேறு காரணிகளின் கூட்டுச் சேர்க்கையில் தங்கியுள்ளது. தனி மனித நம்பிக்கைகள், அதன் வழியான சமூக நம்பிக்கைகள், அவ் நம்பிக்கைகளின் வழிகட்டியெழுப்பப்படுகின்ற வாழ்வியல், அவ்

வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் வழக்காறுகள், பண்பாட்டு நிகழ்வுகள், கலாசார வழக்குகள் என்பவற்றின் ஒன்றிணைந்த சேர்மானமே மனித வாழ்க்கையின் முழுமை என்பது. இத்தகைய மனித வாழ்க்கையின் முழுமையைத் தரிசிக்க, அனுபவிக்க உரிய ஏற்பாடுகளை ஆற்றும் தளமே ஆலயங்கள்,

ஒரு ஆலயத்தின் வருடாந்த மகோற் சவம் வந்துவிட்டால் அவ்வூரே புனிதம் பெறுகின்றது என்பது ஆன்மீக நம்பிக்கை. அதேபோன்று அவ்வூர் மகோற்சவ காலத்தில் ஓர் சமூகம் எழுச்சியடைகின்றது என்பது சமூகவியலின் பார்வையினூடான யதார்த்தம். புனிதமடைதலை அளந்து பார்க்க முடியாது போனாலும் சமூக எழுச்சியடைதலை அனுபவிக்க முடிகின்றது. ஆலயத் திருவிழாவை மையப்படுத்தி ஓர் சமூக அணிதிரட்டல் மிகவும் இலகுவாக நடாத்தப்படுகின்றது. இச்சமூக அணி திரட்டலை சமூகத்தின் தேவை நோக்கி நகர்த்துவது என்பது ஒவ்வொரு ஆலயங்களினதும் சமூகம் பற்றிய பார்வையில் தங்கியுள்ளது. இஸ்லாமியர்களைப் பொறுத்த வரையில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பள்ளி வாசல்களில் இடம்பெறும் சமூக அணி திரட்டலின்போது தான் அவர்கள் தமது இனம் குறித்த அரசியல், கலாசார, பொருளாதார ரீதியான முடிவுகளை எடுக்கின்றார்கள். அம் முடிவுகளைப் பகிரங்கப்படுத்தி தமக்கிடையே பகிரந்து கொள்கின்றார்கள். இது போன்றே கிறிஸ்தவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை வழிபாடுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். இந்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் வாரத்தின் குறித்த தினம் கட்டாய வழிபாட்டுக்குரிய நாளாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படாமையால் இவ்வாராந்த சமூக அணிதிரட்டலுக்கு வாய்ப்பில்லாது போய்விடுகின்றது. தவறவிடும் இவ்வாராந்த சமூக அணி திரட்டல்கள் வருடாந்த மகோற் சவங்களிலும் இதர விசேட தினங்களிலும் நிரப்பப்படுகின்றது. ஆனால் இச்சமூக அணிதிரட்டல்களை

அளவெட்டி
கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

எவ்வாறு ஒரு சமூகத்தின் நன்மை கருதி திருப்புவது என்பதில் எமது இந்து சமயம் அவ்வளவு தூரம் வெற்றியடையவில்லை என்பது கசப்போடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய உண்மையாகும். இருந்தும் ஒரு சில ஆலயங்கள் தம்மால் இயன்றவரை தம்மை மையம் கொண்டு திரளும் சமூகத்தை உண்மை ஆன்மீகத்தை நோக்கியும் மெய்யான இறை பணி நோக்கி நகர்த்துவதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

சமூகமயமாதலின் தளங்கள் ஆலயங்கள்

இன்று உலகமயமாதல் என்ற சிந்தனை அடுப்படியிலிருந்து அந்தரங்கம் வரையான அத்தனை விடயங்களிலும் தனது மூக்கை நுழைத்துவிட்டது. உலகப் பொதுமை, உலகம் ஒரு கிராமம் என்ற தளங்களில் கட்டி எழுப்பப்படும் உலக மயமாதல் சிந்தனைகள் நம்மைப் போன்ற கலாசாரத்தின் காவலில், பண்பாட்டின் நிழலில், வளர்ந்த, பழமைப் பெருமையைப் பேண விரும்பும் இனக்குழுமங்களுக்கு இடைஞ்சலான விடயமாகவுள்ளது. இனிப்பு விசமாகவுள்ள உலகமயமாதலை நாம் சுவைக்கத் தலைப்பட்டதன் விளைவாக எமக்கே உரித்தான, நாம் மட்டுமே பின்பற்றி வந்த சமூகமயமாதலின் கூறுகளைத் தவிர்க்க முடியாது தொலைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை சந்தித்தோம். அதன் விளைவுதான் இன்றைய கலாசார கட்டுக்கள் அறுத்தலும் நவீனத்துவத்தின் நுகர்வும் அதன் பின்விளைவான கலாசார பிறழ்வுகளும்.

மேற்குறிப்பிட்ட நெருக்கடி மிக்க சமூக சூழ்நிலையிலிருந்து நம்மினத்தை மீட்கும் பொறுப்பு மிக்க சமூக நிறுவனங்களாக ஆலயங்கள் தொழிற்படவேண்டியது கால நியதியாகும். சமூகமயமாதலின் களமான ஆலயங்கள் அச்சமூகமயமாதலின் விளைவாக சகோதரத்துவத்தையும் புரிந்துணர்வையும் பண்பாட்டுப் பேணுகையையும் நிலைபெறச் செய்ய

காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கும் நிறுவனங்களாக தம்மை தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பண்பாட்டைக் கற்றுத்தரும் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆலயங்கள்

இறை நம்பிக்கை என்னும் பிரதான அச்சில் சுழல்கின்ற நமது ஆலயங்களின் இயக்கம் உட்கிடையாக பல பற்சில்லுக்களைக் கொண்டமையை நாம் கடந்து சென்ற எமது காலங்களின் அனுபவங்களில் இருந்து அறியமுடியும். ஆலய வழிபாட்டு முறைகள் நமக்கு நமது இனத்தின் பழக்கவழக்கங்களை கற்றுத்தரும் வகுப்பறையாக இருந்துள்ளன. பெரியவர்களைச் சந்திக்கச் செல்லும்போது மரியாதையின் நிமித்தம் கையுறை ஏதாவது கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பது தொடக்கம் பெரியவர்களை கனம் பண்ணுவது வரை ஆலயத்தின் இறைவனுக்கு நாம் செய்யும் மரியாதைகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கீழைத்தேய பண்பாட்டிலுள்ள இறைவனுக்கு கையுறை கொடுத்தல் எனும் மரபு தான் இந் நாடுகளில் லஞ்சம் வழங்கலை ஊக்குவித்த காரணிகளாகவும் இருக்கின்றன என வாதிடும் தரப்பினரும் உள்ளனர். எது எப்படியாயினும் ஆலய வழிபாட்டு முறை நமக்கு பெரியோரைப் பேணல், அவர்களை கனம் பண்ணல், பெரியவர்களின் வார்த்தைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தல் எனும் சமூகவிதிகளைக் கற்றுத் தருகின்றது என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

கலாசாரத்தின் காவலர்கள் ஆலயங்கள்

அத்துடன் ஒரு இனக்குழுமத்தின் பண்பாட்டியல் தொடர்ச்சியையும் கலாசாரத்தின் பிரதிபலிப்பையும் ஊக்கப்படுத்தும் ஊக்கிகள் ஆலயங்கள், ஆலயங்களை மையப்படுத்தித் தான் நமது கலை இலக்கிய வடிவங்கள் எழுச்சி பெற்றன. முன்னர் ஓவியங்களை வரைவதானாலும் சரி, சிற்பங்களை செதுக்குவதானாலும் சரி, செய்யுள்களை இயற்றுவதானாலும் சரி, அரங்கேற்றங்களை செய்வ

தானாலும் சரி எல்லாவற்றிலும் ஆலயங்களின் பங்கு முக்கியமானதாகவிருந்தது. தவில் நாடஸ்வரக் கலைகளின் நிலைத்திருப்பும் சின்ன மேளம் எனும் நாட்டியக் கலையின் தோற்றமும் பின்னான வளர்ச்சியும், சிலம்பாட்டம், கரகாட்டம், சிந்து நடைக் கூத்து போன்ற கலைகளின் இயங்கு வெளியாகவும் ஆலயங்கள் தான் திகழ்ந்திருக்கின்றன.

இன்றைக்கு இசைக்குழுக்களின் ஆதிக்கம் ஆலயங்களை நிறைத்திருப்பது போல் அன்று சின்னமேளங்களின் ஆதிக்கம் ஆலயங்களில் இருந்தது. காலமாற்றமும் நாகரீகமும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் சின்ன மேளம் என்ற கலை அழிவடைந்து போனாலும் இன்றும் அதன் தாக்கத்தைக் கொண்ட பரதக்கலை ஆலயங்களோடு தொடர்புபட்டு வளர்வது அவதானிப்புக்குரியது.

காத்தவராயன் சிந்துநடைக் கூத்து என்பது அம்மன் ஆலயங்களை குறிப்பாக முத்துமாரி அம்மன் ஆலயங்களைத் தளமாகக் கொண்டு வளர்ச்சிபெற்றமையும் பங்குனித்திங்கள், சிவராத்திரி போன்ற நாள்களில் மேடையேற்றப்பட்டமையும் இன்றும் தொடர்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி சில பிரதேச வழக்காறுகளின் பிரகாரமாக காவடி எடுத்தல், கற்பூரச் சட்டி எடுத்தல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல் போன்ற நேர்த்திக் கடன்களைப் போல இசைநாடகங்களை ஆலய வீதிகளில் மேடையேற்றலும் வழிபாட்டுக்குரிய காணிக்கை வடிவமாக பின்பற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. வடமராட்சியின் சில பகுதிகளில் இன்றும் இம் மரபு தொடர்கின்றது. இவை எதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன எனில், நம் முன்னோர் ஆலயங்களை வெறுமனே ஒரு வழிபாட்டுக்குரிய இடமாகக் கருதாது தமது வாழ்வியலுக்குரிய இடமாகக் கருதினர் என்பதையே ஆகும்.

பின்நாள்களில் தொடர் சொற் பொழிவுகள், பட்டிமன்றங்கள். விவாத அரங்கங்கள் வில்லுப்பாட்டுக்கள் என இயல் தமிழுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கும் நிறுவனங்களாக ஆலயங்கள் தீவிரமாக தொழிற்பட்டன. நம் கிராமங்களில் வாழ்ந்தவர்களின் இலக்கியப் பரிட்சயத்துக்கு இத்தகைய நிகழ்வுகள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் கனதியானது. இராமாயணம், மகாபாரதம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம் போன்ற கற்றுணரவே கடினமான இலக்கியங்களை எளிமைப்படுத்தி புரியவைத்த வகுப்பறைகளாக ஆலயங்கள் ஆற்றிய பங்குதான் இன்று எங்கேனும் கிராமத்துக்கு ஓரிருவர் இவ்விடயங்களில் ஓரளவுக்கேனும் அறிவுகொண்டவர்களாக இருப்பதற்குக் காரணம்.

கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் தமது கலைத்தாகத்துக்கு நீர் அருந்தும் சனைகளாகவும் நீரை சுரக்கும் ஊற்றுக்களாகவும் ஆலயங்கள்தான் திகழ்கின்றன. அறியாப் பருவத்தில் தெரிந்ததைச் செய்து அரங் கேறிய ஆலய விழாக்கள் அத்திவாரமிட்டு உருவாக்கி விட்ட கலைஞர்களாலும் கல்வியியலாளர்களாலும் நிறைந்திருந்த மண் யாழ்ப்பாண

மண். பண்பாட்டின் பூமி என்ற விழிப்புக்குரிய தாக யாழ்ப்பாணம் நோக்கப்பட்டமைக்கு ஆலயங்கள் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியது. ஆனால் இன்று???

நிறைவுரை

ஆலயங்கள் என்பது வெறுமனே ஆன்மீகம் சார்ந்த இடங்களாக மட்டுமன்றி சமூகத்தின் அத்தனை பரிமாணங்களையும் பார்க்கும், கவனிக்கும், காது கொடுக்கும் பண்பாட்டு விளைநிலங்களாக இருக்கவேண்டும். ஆலயங்களை மையப்பட்டு கட்டி எழுப்பப்படும் சமூக எழுச்சிதான் நிலையான நீடித்த நிலைத் திருப்புக்கான காத்திரமான தளங்களை உருவாக்கும். நமது பண்பாட்டைக் கொண்டாடி மகிழ்தலே பண்பாட்டுச் சிதைவைத் தடுக்கவுள்ள ஒரேயொரு வழி. இதை உணர்ந்து ஒவ்வொரு ஆலயங்களும் தமது சமூகப் பொறுப்புணர்வு புரிந்த மையங்களாக மீளத் தம்மை ஆக்கிக் கொள்ளும் பொழுதில் துன்பம் இருக்காது. துயரம் தொடராது. கலாசாரம் பிறழாது. கவலை மிகாது. நம்மை யாரும் எவ்வழியிலும் எதுவும் செய்ய முடியாது. இதை உணர்வோம். வாழ்வில் உயர்வோம்.

எமது சமயத்திலும் பாவ மன்னிப்பு உண்டா?

சைவப்புலவர் செ. பரமேஸ்வரன்
அதிபர்,
யா/சுவினை அ.த.க.பாடசாலை.

எமது சமயத்தில் நாம் நன்மை செய்தால் நல்ல பலனை அனுபவிப்போம். நல்ல பிறவி எடுப்போம். சைவ சித்தாந்திகள் நன்மை செய்தாலும் பிறவிப்பிடியில் இருந்து விடுபடமுடியாது என்பதனை விளக்கும் வகையில் பொன்விலங்கு என்கின்றது. அது போலவே தீமை செய்தால் தீய பயனை அனுபவிப்போம் இழிந்த பிறவி கிடைக்கும். அதனை இரும்பு விலங்கு என்கிறது. நன்மை செய்தாலும் தீமை செய்தாலும் அதன் பலனை அனுபவித்தே தீர வேண்டும் என்று கூறுகின்றது.

அப்படியென்றால் எமது சமயத்தில் பாவமன்னிப்பு என்பதேற்கே இடமில்லையா? எல்லாமதங்களும் தன்னுள் அடக்கமாய்க் கொண்டது இந்து சமயம் என்றால் அதில் பாவமன்னிப்பு முறை எங்காவது கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்று தேடினேன். அவ்வாறு தேடியபோது ஐந்தாம் வேதம் என்று கூறப்படுகின்ற மகாபாரதத்திலே பாண்டவர் வனவாசம் செய்த காலத்திலே ஒருநாள் அறுவரும் வனத்திலே சென்ற போது ஓரிடத்தில் ஒரு நெல்லிமரத்தின் கீழ் ஒரு முனிவர் இருந்து தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். மேலே பார்க்கின்றார்கள். ஒரு நெல்லிக்கனி

பழுத்திருக்கின்றது. அதைப் பார்த்து திரௌபதிக்கு அதன் மீது ஆசை ஏற்பட்டது. ஐவரும் அதை எப்படிப் பறிப்பது, முனிவருடைய தவத்தைக் கலைக்காது எப்படி பழுத்தை விழுத்துவது. அது முனிவரின் தலைக்கு நேராக உள்ளது. முனிவரோ மரத்தின் அடியிலே இருக்கிறார். அருச்சுனன் தான் இதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று அருச்சுனனைப் பார்க்கின்றனர்.

அருச்சுனன் தனது வில்லினால் அதை தலைக்கு நேரே இல்லாது முனிவருக்கு முன்னே தள்ளிச் சென்று விழக்கூடியதாக பாணம் தொடுத்தான். அந்த வேளையிலே தலைதப்பியது. ஆனால் அந்தப்பழம் விழும் போது முனிவனுடைய மூக்கில் முட்டிக் கொண்டு வந்து சீழே விழுந்தது. முனிவனுடைய தியானம் கலைந்தது. முனிவர் நெல்லிக்கனியைப் பார்க்கிறார். பாண்டவர்கள் முனிவர் முன்னிலையில் தாம் நெல்லிக்கனியை விழுத்த முயன்ற போது தவறுதலாக தங்களில் பட்டுவிட்டது மன்னித்துக் கொள்ளும்படி வேண்டினார்கள். முனிவர், இது சாதாரண கனியல்ல பதின்மூன்று வருடங்களுக்கு ஒருமுறைதான் கிடைப்பது. இதனைப் பெறுவதற்கே பதின்மூன்று வருடங்கள் தவம் செய்தேன். நீங்கள் அதன் மீது ஆசைகொண்டு பறித்து விட்டீர்கள். நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார்.

பாண்டவர்களுக்குப் பெரியதொரு மனவேதனையாக இருந்தது. நாங்கள் ஒரு நாள் உண்பதனால் பதின்மூன்று வருடங்காத் திருந்தவரிடம் பறித்துவிட்டோமே! முனிவரே; தெரியாமல் செய்த தவறை மன்னித்து நெல்லிக்கனியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டி நின்றனர். முனிவரோ நான் மன்னிப்பதாயின் நெல்லிக்கனி மீண்டும் மரத்தில் போய் ஓட்டவேண்டும். நான் பார்க்கும்போது அது என் கையில் வரவேண்டும் அவ்வாறு தனது தவத்தின் முயற்சியால் கிடைத்த

நெல்லிக்கனியை உண்பேன் என்று கூறி உங்கள் செயலை மன்னிக்கிறேன் அதனால் ஏற்பட்ட விளைவை மட்டும் என்னால் மாற்ற முடியாது என்று கூறிவிட்டு மீண்டும் தியானத்தில் ஆழ்ந்து விட்டார்.

பாண்டவர்கள், தாம் தெரியாமல் செய்த காரியம் தவறு என்று இப்போது உணர்கின்றோம். இதற்கு மன்னிப்பு இல்லையா? என்று எண்ணிக்கொண்டு கலங்கிய வண்ணம் நிற்கும் போது அங்கே கண்ணன் வருகிறார். வந்த கண்ணன் “என்ன எல்லோரும் கலக்கத்துடன் நிற்கிறீர்களே என்ன நடந்தது” என விசாரிக்கின்றார். அவர்கள் நடந்ததைக் கூறுகின்றார்கள். அதற்கு கண்ணன் எமது சமயத்திலும் ஒருவன் தான் செய்த தவறுகளைத் தகுதிவாய்ந்த அதாவது கடவுளுக்கு சமமான தன்மையுடைய ஒருவரிடம் கூறினால் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்று கூறினார்.

இதனைக் கேட்ட பாண்டவர்கள் எங்களை இந்தப் பாவத்தில் இருந்து விடுபடவைப்பதற்கு எமக்கு தெய்வம் போன்ற தகுதிக்குரிய தாங்களே எங்கள் பாவ மன்னிப்பைக் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டனர். கிருஷ்ணனும் சம்மதித்தார். உடனே தருமர் தான் சிறுவயதிலிருந்து செய்த வினைகளையும் நினைத்த விடயங்களையும் கூறி இதில் உள்ள பாவச்செயல்களை மன்னிக்கும் வண்ணம் கேட்டுக்கொண்டார். என்ன அதிசயம்; நிலத்தில் கிடந்த நெல்லிக்கனி அந்தரத்தில் நின்றது. அடுத்து வீமன் சொல்கிறான். அவன் செய்த பாவங்களையும் கொலைகளையும் கூட சொல்கிறான். அவனுடைய விடயங்கள் அனைத்தையும் சொல்லி வேண்டிக் கொண்டான். அதன்பின் மேலும் உயரத்திற்கு நெல்லிக்கனி உயர்ந்தது. அதேபோலவே அருச்சுனனும் தான் செய்தவற்றையும் கூறி மன்னிப்புக் கோரினான். மன்னிக்கப்பட்டது என்று கூறியதும் நெல்லிக்கனி மீண்டும் மேலே உயர்ந்தது. இவ்வாறு

நகுல சகாதேவர்களும் தாம் நினைத்தவற்றையும் செய்தவற்றையும் கூறி மன்னிப்புக் கோரினர். அதற்கு விஷ்ணு மன்னிக்கப்பட்டதாகக் கூறியபோது மேலும் உயர்ந்து உயர்ந்து இப்போது ஒரு சிறிய இடைவெளி மட்டும் உள்ளது. திரௌபதியும் தான் நினைத்தவற்றையும் செய்தவற்றையும் சொல்கின்ற வகையிலே ஐவரும் சுயம்வரத்திற்கு வந்த வேளை இவர்கள் தான் எனக்கு கணவர்களாக வரவேண்டும் என நினைத்ததாகவும் அருச்சுனன் வில்லை வளைத்து நிபந்தனையை நிறைவேற்றியபோது தாயிடம் அழைத்துச் சென்று விபரத்தைக் கூறிய போது தாய் நீங்கள் பெற்ற அருங்கனியை ஐவரும் ஒருவீராக பகிர்ந்து உண்ணுங்கள் என்று கூறியதை மறைவாக்கியமாக ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குமைய ஐவரையும் திருமணம் செய்து வாழ்கின்றேன் எனக் கூறி ஏனைய விடயங்களையும் கூறி மன்னிப்புக் கோருகின்றாள். கிருஷ்ணனும் மன்னிக்கப்பட்டதாகக் கூறினார். ஆனால் நெல்லிக்கனி கிளையில் ஓட்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் கீழே விழுந்துவிட்டது. எல்லோரும் அதிசயித்தனர். விஷ்ணு சொன்னார்திரௌபதியே நீ நினைத்த ஏதோ ஒன்றை மறைத்து விட்டாய் அதனால் தான் அது விழுந்தது. நீ நினைத்தவற்றையும் சொல்ல வேண்டும். எனவே அவளைத் திரும்பவும் சொல்லும்படி கூறியபோது திரௌபதி ஐவருக்கும் மேலாக சுயம்வர மண்டபத்திற்கு வந்த கர்ணன் அந்த வில்லை எடுத்து வளைத்து நாண் பூட்டிய போது இவனே இந்த நிபந்தனையை நிறைவேற்றி எனது கணவனாக வரவேண்டும் என்று நினைத்தேன் என்று சொல்லி முடித்தாள். கிருஷ்ணனும் மன்னிக்கப்பட்டதாகக் கூறியதும் நெல்லிக்கனி மரத்தில் போய் ஒட்டிக்கொண்டது. முனிவர் அதனைப் பெற்றார். பாண்டவரும் பாவமன்னிப்புப் பெற்றனர். இந்தக் கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்து சமயத்தில் பாவமன்னிப்பு உண்டென்று கூறலாம்.

இவ்வாறாக பாவமன்னிப்பு முறை எமது சமயத்தில் இருந்தது என்பதற்கும் அது கைவிடப்பட்டதற்கும் ஆதாரமாக மணி மேகலை என்ற காப்பியத்திலே வருகின்ற ஆபுத்திரன் கதையை நோக்கலாம். ஆபுத்திரனின் தாய் முறை தவறி நடந்தாள். அந்தப் பாவத்தில் இருந்து விடுபடுவதற்காக தீர்த்த யாத்திரை செல்லும்போதே குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தையை ஒரு வாழைத் தோட்டத்தில் கிடத்திவிட்டுச் சென்றாள். காசியில் ஒரு பிராமணனிடம் சென்று பாவமன்னிப்பு கேட்டாள். அதன்போது தான் நடந்தவற்றைக் கூறுகிறாள். அந்தப் பிராமணனும் உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதாக கூறுகின்றார். அந்தக் குழந்தைக்கு என்ன நடந்தது என்றால் அதன் அழகுரல் கேட்டு ஒரு பசு சென்றது. அந்தப்பசு குழந்தைக்கு இரங்கி பால் கொடுத்தது. மூன்று நாட்கள் காப்பாற்றியது. அந்த வழியில் வந்த ஒரு பிராமணத் தம்பதிகள் பிள்ளை இல்லாத கவலையோடு தங்கள் தாய் தந்தையரைப் பார்க்கச் சென்றவர்கள் வாழைத் தோட்டத்தினுள் குழந்தையின் அழகுரல் கேட்கின்றது என்று அங்கு சென்று பார்க்கின்றனர். பசு ஒன்று குழந்தைக்கு பால் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்பதைக் காணுகின்றனர். இவர்களைக் கண்டதும் பசு அவ் விடத்தைவிட்டு நீங்கியது. பிராமணத் தம்பதிகள் பசுவினுடைய குழந்தை என்று வளர்த்து வந்தனர்.

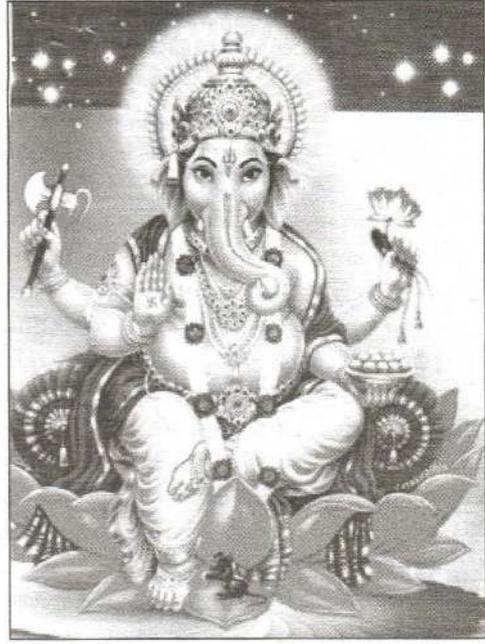
குழந்தை வளர்ந்து ஏழு வயதை அடைந்த நிலையில் பிராமணத் தம்பதிகள் மாமனுடைய வீட்டில் வேள்வி ஒன்று நடத்தப்படுகின்றது என்றும் அதில் கலந்து கொள்ள பிள்ளையையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றனர். மறுநாள் வேள்வியில் பலியிடவெனப் பசுக்களைக் கொண்டு வந்து கட்டியிருந்தனர். இவற்றையெல்லாம் பலியிடப்போகின்றனரே என்று கவலை கொண்ட ஆபுத்திரன் இரவு வேளையில் மாடுகளை அவிழ்த்து காட்டுப் பக்கமாக ஒட்டிச்

செல்கின்றான். பிராமணர்கள் மாடுகளைக் காணவில்லை என எண்ணி தேடிச் சென்ற போது ஆபுத்திரன் காட்டுப்பக்கமாக ஓட்டிச் செல்வதைக் கண்டவர்கள் மாடுகளைப் பிடிக்க முற்படுகின்றனர். அந்தவேளையில் பசு ஓடும்போது மறித்த பிராமணர் ஒருவரது வயிற்றில் கொம்புகளால் குத்தி இறந்து விடுகின்றான். பிராமணர்கள் நின்ற பசுக்களைப் பிடித்தனர். ஆபுத்திரனையும் பிடித்தனர். இந்த சிறு பிராமணப்பிள்ளை ஏன் இப்படிச் செய்தது என்று விசாரித்தனர். இவன் ஆபுத்திரன் இதனால் தான் இப்படிச் செய்தான் என்றனர் சிலர். அங்கு நின்றவர்களில் காசியில் பாவ மன்னிப்புக் கொடுத்த பிராமணனும் நின்றார். அவர் இற்றைக்கு ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரா? அந்த குறிப்பிட்ட வாழைத் தோட்டமா? என்று அந்த ஆண்டோடு அந்த நாளையும் சரிபார்த்து விட்டுச் சொன்னார். இவன் ஆபுத்திரன் அல்ல. முறைதவறி நடந்தவளின் பிள்ளை. அதனைக் கேட்ட அங்கு நின்றவர்கள் கோபங்கொண்டு கொல்ல முற்பட்டனர். அவர்களிடம் தப்பி

ஓடிச் சென்ற அவன் வாழும் கதை தொடர்ந்து விரிந்து செல்லும்.

மேற்படி ஆபுத்திரன் கதை உண்மையான மனநிலையோடு பாவமன்னிப்பு வழங்குபவர் இதனை ரூபகம் வைத்து அடுத்த ஒருமுறை அதனை வெளியில் சொல்லக் கூடாது ஆனால் எல்லோரும் மனிதர்கள். அவர்களின் இயல்பு அதற்கு இடம் கொடாது. எல்லோரும் மன எழுச்சிப்படி நடப்பவர்களே. முன்பு கிருஷ்ணர் போன்ற அவதார புருஷர் பாவமன்னிப்பு வழங்கினார். அதில் இரகசியத் தன்மை பேணப்படும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் உண்டு. ஆனால் இன்றில்லை. பாவம் செய்தவரை விட அவரினால் சுற்றமும் பாதிக்கப்படும். ஆகவேதான் இன்று அம் முறை வழக்கொழிந்தது என்று கருதுகின்றேன். ஆகவே சைவசமயம் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. ஆனால் காலம் சிலவற்றை மாற்றி இருக்கின்றது என்றுதான் கூறவேண்டும்.

பார்க்கவ புராணம் என்னும் ஸ்ரீ விநாயக புராணம்

பிரம்மஸ்ரீ க. செளந்தரராஜ சர்மா
இணைப்பாறிய நூலகர்.

புராணங்கள் பழமை வாய்ந்த நூல்களாக இருப்பதனால் இப் பெயரைப் பெற்று விளங்குகின்றன. சமயங்களின் அடிநாதமாக விளங்குகின்ற உண்மைகளை பாமர மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளும் விதமாக இவை உரைக்கின்றன. வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் இறைவனே உபதேசித்தருளினார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் புராணங்கள் பல்வேறு தெய்வங்களாலும், முனி சிரேஷ்டர்களாலும், குருமுதல்வர்களாலும்,

பெரும்புலமையாளர்களாலும் ஏனையோருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது சுலோகங்களாக எழுதப்பட்டுள்ளன. பாடல்ரூபத்தில் பாடப்பெற்றுள்ளன. மும்மூர்த்திகளெனப்படும் பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் பற்றிப் பேசுவனவாகப் பெரும்பாலான புராணங்கள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. ஆயினும் வெவ்வேறு கடவுளரைப் பற்றியும் புராணங்கள் தோன்றியுள்ளன. கந்தபுராணம், அக்னி புராணம், விநாயகபுராணம் போன்றன.

பொதுவாகச் சமஸ்கிருத மொழியி லேயே மூல புராணங்கள் காணப்படுகின் றன. அதேசமயம் அவற்றை பின்பற்றித் தமிழிலே புராணங்கள் மீளப்பாடப் பெற்றுள்ளன. சில புராணங்கள் மொழி பெயர்ப்பாக உருவாக்கப்பெற்றுள்ளன. சில தமிழில் செய்யுள் வடிவிலும், பிற் காலத்தில் உரைவடிவிலும், வசனரூபமாக வும் வரலாற்றை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

பண்டைய புராணங்கள் சமயத் தின் அரும்பெரும் தத்துவக் கருத்துக் களையும் வரலாற்றையும் சரிவர அமைத்து யாவரும் விளங்கும் வண்ணமாக வெளிப் படுத்துகின்றன. இறைவனின் குண இயல் புகளுக்கு ஏற்ப இத்தகைய வடிவத்தைக் கொண்டவர், இவ்விதமாக இவரை உருவ கிக்கலாம் என்ற விரிவான விளக்கங் களைக் கதைகள் மூலமாக வெளிப்படுத்து வன புராணங்களே. இறைவனின் திரு வருட்செயல்களைப் புராணக் கதைகளின் மூலமாக, சம்பவங்களாக உருவகப் படுத்திச் சுவைபட எடுத்துரைப்பன புராணங்கள் எனலாம். தவமியற்றி, விரத மனுஷ்டித்து இறையருளைப் பெற்று உயர்வடைந்த அன்பர்கள் கதைகளினூ டாக பக்தியுடன் வழிபாடுகளை மேற் கொள்வதற்கு இவை வழிகாட்டுகின்றன. பல்வேறு திருவடிவங்களை, தோற் றப்பொலிவுகளை தெய்வங்களுக்குக் கற்பித்து பல்வேறு திருநாமங்களை இட்டு அழைத்து வழிபாட்டு வழிமுறைகளை வகுத்துக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியமங்களை வழிப்படுத்தித் தருவன வாகப் புராணங்கள் அமைந்துள்ளன. புராணங்களில் விளக்கப்பட்டிருக்கும் தெய்வங்களின் இலக்கணங்களுக்கு ஏற்ப,

தெய்வத் திருவுருக்கள் உருவாக்கப்படுகின் றன. ஆலய அமைப்புக்களில் இத் திரு வுருவங்கள் அமைக்கப்பெற்றும் வண்ணச் சித்திரங்களாகத் தீட்டப்பெற்றும் வழி படப்பெறுகின்றன.

சைவ, வைணவ, சாக்த, காண பத்திய, ஸ்கந்த, செளர என கூண்மதங் களின் தெய்வங்கள் பற்றிய புராணங்கள், உப புராணங்கள் என்பன எண்ணிலடங் காதன எனலாம். இவை தவிர ஒவ்வொரு ஸ்தலங்களின் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்த விசேடங்கள் பற்றியும் தெய்வ சாநித்தியம் பற்றியும் விதந்து கூறும் தலபுராண வகையும் பலவாயுள்ளன. புராணம் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனிப் பெயர்கள் உள்ளன. எந்தத் தெய்வத்தின் புகழை, திருவருளை முற்படுத்தி இயற்றப்படுகின்ற னவோ அப்பெயரைக் கொண்டவையாக இருக்கும். உதாரணமாக கந்தபுராணம், திருத்தொண்டர்புராணம், திருவிளையா டற் புராணம் எனப் பெயர் சூட்டப்பெற் றுள்ளன.

புராணங்கள் பதினெட்டு என்று கூறுவர். அவையாவன பிராமம், பாத்தம், வைஷ்ணவம், சைவம், இலிங்கம், கருடம், நாரதீயம், பாகவதம், ஆக்நேயம், ஸ்காந் தம், பவிஷ்யம், பிரம்மவைவர்த்தம், மார்க்கண்டேயம், வாமனம், வராகம், மத்சயம், கௌர்மம், பிரமாண்டம் என் பனவாம்.

இவைகளில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற நான்கு இலட்சத்து தொண்ணூறாயிரம் கிரந்தங்களையும் கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் இடமிருந்து அவர் திருவடிகளில் பக்தியுடைய

நந்திதேவர் பெற்றுக் கொண்டு சனற் குமார முனிவருக்கு உபதேசித்தார். சனற்கு மார முனிவர் அதனைத் தன்னில் அன்பு மிக்கவராகிய வியாசமுனிவருக்கு உபதே சித்தார். இவ்வுலகில் புராணங்களை உபதேசமாகப் பெற்ற தவசிரேஷ்டர்கள் இன்னும் சில முனிவர் பரம்பரையினருக்கு உபதேசஞ் செய்தனர். அவர்கள் தங்கள் கடவுளர் மீதுள்ள பேரன்பினால் உப புராணங்களாக இயற்றி ஏனையவர்க்கு உபதேசித்தனர். அவ்வகையில் சனற் குமார புராணம், நரசிங்க புராணம், நந்தி புராணம், சிவதரும புராணம், துருவாச புராணம், நாரதீய புராணம், கபில புராணம், அவசன புராணம், சௌமிய புராணம், வாருண புராணம், காளிக புராணம், வாசிட்டலைங்க புராணம், மாவை புராணம், சௌர புராணம், பராசரீய புராணம், மாரீச புராணம், சாம்பேச புராணம், பார்க்கவ புராணம் வரையிலான பதினெண் உப புராணங்கள் இலட்சம் கிரந்தங்கள் கொண்டு வழங் கலாயின.

இவ் உபபுராணங்களில் தலை சிறந்தது பார்க்கவ புராணம் என்னும் விநாயக புராணமாகும். இது பிருகு முனிவரால் வடமொழியில் இயற்றப் பட்டது. விநாயகப் பெருமானின் அருட் சிறப்பையும் வரலாறுகளையும் அவதாரங் களையும் கூறும் புராணமாகும். உபாசன காண்டம், இலீலா காண்டம் என இரு பகுதிகளையுடையது. 250 பிரிவுகளை யுடையது. 12000 சுலோகங்களைக் கொண்டது.

உப புராணங்களில் நடு நாயகமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற

இப் பார்க்கவ புராணம் பிரமானந்த சொரூபியாகிய விநாயகப் பெருமானின் மகத்துவத்தை விளக்குவதால் விநாயக புராணமென்று பெரியோர்களால் அழைக் கப்படுகின்றது. முற்காலத்தில் பிரம்ம தேவன் சிவபெருமானிடத்தே தவஞ் செய்து உபதேசமாகப் பெற்று அதனை வியாசமுனிவருக்கு உபதேசித்தார் என்பர்.

தனக்கு நிகரில்லாதவராகிய விநா யகக் கடவுள் இன்ன தன்மையர், அவரை வழிபடத்தக்க நெறிகள் இத்தகையன, அவர் செய்தருளிய திருவிளையாடல்கள் என, அவைகளை உணர்ந்து அனுஷ்டிப் பதால் வரும் பயன்கள் என்ன என்பன பற்றியெல்லாம் இப் புராணம் பலபடப் பேசுகின்றது.

“நித்தியமாய், நிர்க்குணமாய், நின் மலமாய், நிரஞ்சனமாய், நினைவுக் கெட்டா சத்தியமாய், தற்பரமாய், தத்துவ மாய், சச்சிதானந்தமாகி, அத்துவிதப் பொருளாகி, அகண்ட பரிபூரணமாய், விளங்குகின்ற விநாயகரின் மான்மியத்தை விரும்பிக் கேட்போர் மேலான பயன்க ளைப் பெறுவார்கள். எடுத்த காரியங்கள் யாவிலும் வெற்றியடைவர்” எனப் பெரி யோர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

தமிழிலே இப்புராணம் மொழி பெயர்பாகப் பாடப் பெற்றுள்ளது. காஞ்சி புரத்தில் அவதரித்த கச்சியப்ப சிவாச்சாரி யார் வடமொழி ஸ்கந்தபுராணத்தை தமிழில் கந்தபுராணமாகப் பாடியதைப் போன்றே, அதே ஊரில் அவதரித்த கச்சியப்ப முனிவர் விநாயக புராணத்தைத் தமிழில் இயற்றியவர் ஆவார். இவர் சைவசித்தாந்த சமரச ஞான திருவாவடு

துறை ஆதீனத்தினைச் சேர்ந்தவராவார். இவர் மெய்கண்டார் அருளிய “சிவஞான போதம்” என்ற நூலுக்குச் சிவஞானபாடியம் என்னும் பேருரை கண்ட மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளின் தலை மாணவராவார்.

தமிழ்மக்கள் விநாயகப் பெருமானின் தன்னிகரற்ற பராக்கிரமங்களை உணரவேண்டும் என்ற நன்னோக்கினால் இதனைத் தமிழிற் பாடியுள்ளார். வட மொழி விநாயக மான்மியம் போன்றே உபாசனா காண்டம், இலீலா காண்ட மென இருகாண்டங்கள் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்து முதலான ஆறுபகுதிகள் தவிர 69 படலங்களில் 3047 பாடல்களும் இலீலா காண்டத்தில் 16 படலங்களில் 3178 பாடல்களும் ஆகமொத்தம் 6225 பாடல்களால் ஆனது.

இந்நூலில் சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் பற்றி முனைவர் ச.சாம்பசிவன் குறிப்பிடுகின்றார்:

“உமாதேவியார், சண்முகர், பிரம்மன், விஷ்ணு, உருத்திரர், அகத்தியர், இந்திரன், பரசுராமன், காசிபர் முதலானோர் விநாயகப் பெருமானை வணங்கி வரம் பெற்றமை சுக்கிலபட்ச விநாயக சதுர்த்தி, சங்கடஹர சதுர்த்தி, ஆவணித்திங்கள் சதுர்த்தி ஆகிய விரதங்களின் மகிமை இவற்றை அனுஷ்டித்தோருக்குக் கிடைத்த அரிய பேறுகள், விநாயகருக்கு உகந்த அறுகு, வன்னி, மந்தாரை எனும் பொருட்கள், விநாயகப் பெருமான் “சித்தி புத்தி” எனும் இருவரைத் திருமணம் முடித்தமை, மும்மூர்த்திகளான பிரம்மன், விஷ்ணு, உருத்திரர் ஆகியோருக்கு விநாய

கர் ”விஸ்வரூபம்” காட்டியமை, தீராத நோய் கொண்ட சோமகாந்தன் என்பவன் பிருகு முனிவரை வணங்கி அவருடைய அருளுரையால் “விநாயக புராணம்” என்னும் நன்மருந்தினால் நோய் நீக்கியமை, மன்னன் சோமகாந்தன் வரலாறு மூலம் நாட்டை ஆள்வோர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அரசியல் நெறிமுறைகள், விநாயகரின் பெரும்புகழ் பாடும் அரிய திருநாமங்கள், அவற்றை நாளும் ஒதுவதால் உண்டாகும் நற்பலன்கள் ஆகிய பல்வேறு செய்திகள் முதற்காண்டத்தில் மொழியப்பெற்றுள்ளன. அவ்வாறே இரண்டாம் காண்டத்திலும் விநாயகர் மேற்கொண்ட பன்னிரு திருவவதாரப் பெருமை, அடியார்களைக் காக்கும் பொருட்டு எடுத்த திருமேனிகள், நின்மல விநாயகரைப் பிரம்மன் முதலான வானவர் அனைவரும் திரண்டு வந்து துதித்தல். அமரர் முன் அப்பெருமான் காட்சியளித்து அன்னாரின் கவலைகளை அகற்றுதல், சிவபெருமானும் விநாயகரும் வேறல்ல ஒருவரே என்ற சைவசித்தாந்தக் கருத்துகள், சோமகாந்த மன்னனுடன் நகரமக்கள் அனைவருமே விமானம் ஏறி, விநாயகர் உலகம் அடைந்து “சாம்ப பதம்” பெற்றமை. இப்புராணத்தைப் பக்தியோடு கேட்போருக்கு உண்டாகும் பயன்கள், அவ்வாறே இந்நூலை தத்தம் வீட்டில் வைத்திருப்போர் பெறும் நன்மைகள், இவ் அருள் நூலை அன்போடு படிப்பவர்க்கு உண்டாகும் உயர்வு” எனப் பலவும் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் ஒரு படலமாக அமைந்துள்ள சகஸ்திர நாமப்படலத்தில் விநாயகப் பெருமானின் புகழை 1024 திருநாமங்கள் மூலம் தெரிந்து

கொள்ள முடியும். விநாயக சதுர்த்தி விரதம் அனுஷ்டிப்பதனால் பெறும் நன்மைகளைப் பல படலங்களில் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றார். நாம் அறிந்த பல்வேறு புராணச் செய்திகளும் கச்சியப்ப முனிவரால் சிறப்பாக உரைக்கப்பட்டுள்ளன. பிந்திய மயூரேச விநாயகர் திரு அவதாரப் படலத்தில் விநாயகவசம் என்னும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்கு விநாயகர் காக்க” எனத் தொடங்கும் இக்கவசம் முனிவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்டு பலரால் துதி செய்யப்பட்டதாகும். இப்புராணத்தை பக்தியுடன் கேட்போருக்கு பல்வேறு நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. இவை பற்றி வரிசையாக பட்டியலிட்டுள்ளார் எனலாம்.

“இடர் இல்லை, வறுமை இல்லை, இன்ன நோய் சிறிதும் இல்லை, தொடர் தரு துக்கம் இல்லை, சோக மோகங்கள் இல்லை, அடர்தரும் பாவம் இல்லை, அரிட்டங்கள் ஏதும் இல்லை, படர் தரு பகைகள் இல்லை, பயமில்லை, இடையூறு இல்லை, மேலும் கல்வி, செல்வம் நல்வீடுபேறு எனக் கிடைக்கும் பயன்கள் பலப்பல” என்கின்றார்.

இப்புராண நூலை அடியொற்றி வசன ரூபமாக விநாயக புராண வசனம் என்னும் நூலை முத்துச்சாமி முதலியார் எழுதியுள்ளார். இதில் கச்சியப்ப சுவாமிகளின் புராணப் பாடல்களும் பொருத்த முற இணைக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் பல பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது. தற்சமயம், காரைநகர் தங்கோடை அருளானந்தப் பிள்ளையார் அடி

யார்கள் சார்பாக திரு.த.சிவானந்தராசா அவர்களால் 2011இல் மீள்பிரசுரம் செய்யப் பெற்றுள்ளது.

தெல்லிப்பழை காசிப்பிள்ளையார் ஆலய குருவாக விளங்கிய அமரர் சிவஸ்ரீ கணேசலிங்கக் குருக்கள் அவர்கள், விநாயகபுராண வசனச் சுருக்கம் நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். பிரணவ சொருபியாகிய விநாயகப் பெருமானது பரத்துவத்தையும், அளவற்ற கருணையின் வெளிப்பாடுகளாகிய திருவிளையாடல்களையும், விரித்துப் பேசும் விநாயக புராணத்தை காலத்தின் தேவை கருதியும் இளந்தலைமுறையினரின் நன்மை கருதி உருவாக்கப்பட்ட பாலர் ஞானோதய சபை மாணவர்களின் சமயஅறிவு, ஒழுக்கம் என்பவற்றை வளர்க்கவும், சுருக்கமாக எளிய நடையில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். விநாயக புராணச் சிறப்பு, விரத மகிமை போன்றன நன்கு விளக்கப்பெற்று பெருமானின் திருவருட் சிறப்புக்களை இச் சுருக்க நூல் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

முடிவுரை

பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தபுராணச் செல்வாக்கே மிகுதியாக இருப்பதை பண்டிதமணி திரு.சி.கணபதிப்பிள்ளை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களும் தமது பிரசங்கங்களிலும், பிரசுரங்களிலும் முருக வழிபாட்டையிட்டு பலவாறு கூறி இருப்பதால் மக்களும் அவ்வாறே கடைப்பிடிப்பாராயினர். புராண படனஞ் செய்யும் வழக்கம் மேலோங்கிய சூழ்நிலையில் கந்தபுராணத்தையே மிகவும் பயன்படுத்தி உரை வழங்கி வருகின்றார்கள். அக்காலத்தில் தமிழ் பாண்டித்தியம் அதிகமுடை

யோர் புராணங்களுக்கு உரை சொல்லி அதையே பின்பற்றி வந்தனர். சிவராத்திரி புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், கந்தபுராணம், ஸ்ரீ விநாயக புராணம் போன்றன புராணபடனகாரர்களால் பாட்டும் உரையுமாக ஆலயங்களில், மடங்களில் ஓதப்பட்டன. உரை சொல்லும் திறனுடையோர் அண்மைக்காலங்களில் அருகிவருதல் காரணமாகவும், யுத்த கால அனர்த்தங்களால் மக்கள் ஆலயங்களில் சென்று வழிபடும் வாய்ப்புகள், வசதிகள் குறைவடைந்திருப்பதாலும், வேறுபல காரணிகளாலும் பிரபலமான சில பல ஆலயங்களில் மட்டுமே புராண படனங்கள் இடைவிடாது தொடர் வதைக் காண்கின்றோம். இந்நிலையில் விநாயக புராணத்துக்கு உரை சொல்லும் வல்லமை குறைவு காரணமாக கோயில்களில் இப்புராணப் படிப்பு குறைவாகவுள்ளது. எனினும் விநாயகஷஷ்டி அல்லது பெருங்கதைக் காலத்தில் வரத பண்டிதர் இயற்றிய பிள்ளையார் கதை எனப்படும் சிறு

புராணம் படிக்கப்படுகின்றது. இதற்கு உரை சொல்லும் வழக்கம் இல்லை.

ஆயினும் பார்க்கவ புராணம் என்னும் விநாயக புராணத்தினை வசன ரூபமாக விநாயகர் அடியார்கள் விநாயகரின் மகத்துவத்தை அறிதற் பொருட்டு பாராயணம் செய்வது பெரிதும் நன்மை அளிப்பதாகும். சுமார் 1000 பக்கங்கள் வரையுள்ள இந்நூலின் 50 பக்கங்கள் வரை தினமும் வாசிப்பது நிச்சயமாக நன்மையளிக்கும். எக்கருமங்களைத் தொடங்கும் போது நாம் வணங்கும் பிள்ளையார் கோயில்கள் இன்று இல்லாத ஊரே இல்லை. மேலும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் உள்ள புகழ்பெற்ற பிள்ளையார் கோயில்களில் ஆகிலும் இப்புராணத்தை வாசிப்பதை நடைமுறைப்படுத்துவது நன்மையல்லவா." அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி" இச்சிறப்புமலரில் இச்சிந்தனையை முன்வைக்கின்றேன்.

புனருத்தாரண வேலைகள்

பொ. ஸ்கந்தேஸ்வரன்,
செயலாளர்,
தர்மகர்த்தாக்கள் சபை.

இவ்வாலயத்தின் புனருத் தாரண மஹா சும்பாபிஷேகம் 2002 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 19 ஆம் திகதி (01.02.2002) வெள்ளிக் கிழமை பிரதிஷ்டாசிரோமணி சாமிவிஸ்வநாதக் குருக்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. அப்போது இவ்வாலயத்தின் சுற்றுப்பிரகாரச் சுவர்கள் கூரைகள் முழுமையாகப் புனரமைக் கப்பட்டன. திரு. க. வேலுப்பிள்ளை குடும்பத் தினரால் ரூபா ஏழேகால் லட்சம் செலவில் புதிதாக வசந்தமண்டபமும், திரு. அ. விஸ்வநாதன் குடும்பத்தினரால் ஒரு இலட்சம் ரூபா செலவில் சண்டேஸ்வரர் ஆலயமும், திரு. மா. மயில்வாகனம் குடும்பத் தினரால் ஐந்தரை இலட்சம் ரூபா செலவில் வெளி மண்டப புனருத்தாரண வேலைகளும், திரு. க. சிவலிங்கம், திரு. க. கந்தசாமி, திருமதி சி. நாகேஸ்வரி, திருமதி லோ. கேதீஸ்வரி, திருமதி கா. சியாமளா ஆகியோர்களால் ஒரு இலட்சத்து எண்பதினாயிரம் ரூபா செலவில் நால்வர் ஆலயமும் திரு. கா. முருகையா குடும்பத்தினரால் ஒன்றேகால் இலட்சம் ரூபா செலவில் வடக்கு வீதிவாசல் கரணக்கூடு கொண்ட அமைப்பும் யாகசாலை திரு. பொ.ஷண்முகராசா அவர்களும் உறவினர்களும் ரூபா இரண்டு இலட்சத்து பத்தாயிரம் ரூபா செலவிலும், நடேசர் ஆலயத்தை அமரர் இ. சுப்பிரமணியம் குடும்பத்தினர் தமது செலவிலும், தனிப்பட்ட உபயங்களாக அமைத்துள்ளனர். பஞ்சமுக விநாயகர்

ஆலயம், தெற்கு வாயில் கோபுரம், வாகனசாலை, களஞ்சியம்,

காரியாலயம், வீதிச்சுவர்கள், மண்டபக்கரை போன்ற வேலைகள் யாவும் பொது உபயங்களாக நிறைவேற்றப்பட்டன. இவை தவிர தீர்த்தக் கேணியின் அருகில் உள்ள முருகன் கோயில் காலஞ்சென்ற இராசையா செல்லம்மா குடும்பத்தினராலும், தீர்த்தக் கேணியின் மத்தியில் அமைந்துள்ள நீராழி மண்டபம் திருமதி நாகம்மா சோமசுந்தரம் அவர்களாலும், தீர்த்தக்கேணிக்கு அருகிலுள்ள மண்டபம் அ. சின்னையா குடும்பத்தினராலும் மணிக்கோபுரம் போன்றவை

காலஞ்சென்ற வைத்தியர் செல்வவிநாயக மூர்த்தி குடும்பத்தினராலும் முன்னர் இருந்த அமைப்புக்கள் அந்த அந்த உபயகாரர்களாலும் புனரமைக்கப்பட்டன. இப்புனர் நிர்மாண வேலைகள் அனைத்தும் ஏறக்குறைய இரண்டரைக்கோடி ரூபா செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. இவ்விபரங்களில் சில 2002ஆம் ஆண்டு திருமதி கல்யாணி லோகநாதன் அவர்கள் எழுதிவெளியிட்ட “கும்பழாவனைப் பிள்ளையார் கோவில் தலவரலாறு” என்ற நூலிலிருந்து பெறப்பட்டவை.

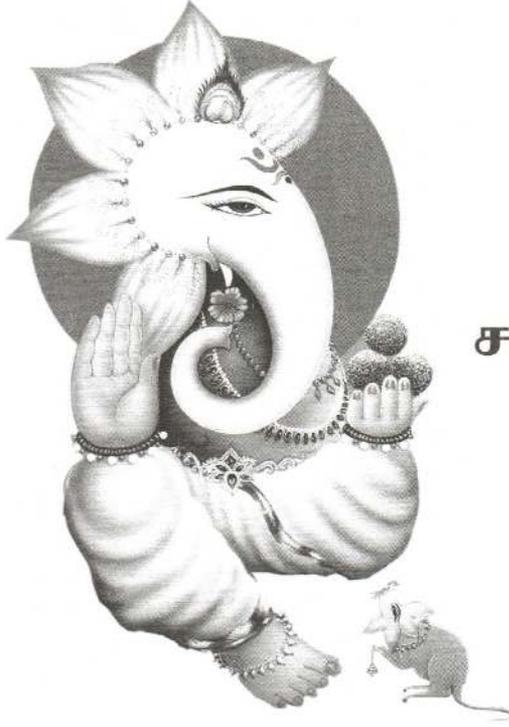
இவ்வாலயத்தில் 2014ஆம் ஆண்டு பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு 2015ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 25ஆம் திகதி (08.04.2015) புதன்கிழமை பிரதிஷ்டா பிரதம சிவாச்சாரியார் சிவாகம கிரியா வித்வ பூஷணம் சிவஸ்ரீ இராமலிங்க விஸ்வேஸ்வர சிவாச்சாரியார் தலைமையில் மஹா கும்பாபிஷேகம் இனிதே நடைபெற்றது.

இதன்போதான புனர்நிர்மாண வேலைகளின் போது கொங்கிறீற் கூரைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அஸ்பெஸ்டஸ் கூரையும், நீர்புகா சீமெந்து, பெயி்ந்ற் பூச்சும், கதவுகள், யன்னல்கள் திருத்தவேலையும், இரும்புகள் துரு அகற்றப்பட்டு வர்ணப்பூச்சும், உட்புற வெளிப்புறச் சுவர்கள், கோபுரங்கள், தூபிகள்,

தீர்த்த மண்டபம், முருகன் கோவில், தேர்க்கொட்டகை, தேர் மண்டபம், மதில்கள், துப்பரவு செய்யப்பட்டு தீந்தை பூசப்பட்டது. தீந்தை பூசும் வேலைகள் அனைத்தும் “நூபின்ஸ்” நிறுவனத்தினரால் அழகுறச் செய்யப்பட்டது. முன்னைய நிர்மாண வேலைகளின் போது தனிப்பட்ட உபயமாக செய்தவர்கள் அவற்றைப் புனரமைப்பதற்குத் தாமாகவே முன்வந்து நிதிகொடுத்து செய்துள்ளனர். அத்துடன் வெளிநாடுகளிலும், உள் நாட்டிலும் வாழும் சில அடியார்களும் தொண்டர் சபையினரும் சில வேலைகளைத் தமது நிதி உதவியுடன் செய்து முடித்தனர். இவை தவிர திரு. செ. சிவப்பிரகாசம் அவர்களால் வரையப்பட்ட படங்கள் மீண்டும் அழகுபடுத்தி சுவரில் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. சில அன்பர்களால் புதிதாக சில சுவர் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. மின் இணைப்பு திருத்தவேலைகள் தொண்டர் சபையினரின் உதவியுடன் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளது. ஏனைய வேலைகள் பொது உபயமாக நிறைவேற்றப்பட்டன. இவ்வேலைகள் அனைத்தும் ஏறக்குறைய ஒரு கோடி ரூபா செலவில் செய்யப்பட்டது.

மஹா கும்பாபிஷேகத்தின் பின்னர் கல்யாண மண்டப மிகுதி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

சடங்குகள்

வைக்கவும். குழந்தைக்கு அன்று முடியை இறக்கி, நீராட்டி, புத்தாடை அணிவர். வேதியரை அழைத்து அவர் முன்னிலையிற் பின் வருவனவற்றை வைக்க வேண்டும்.

தேவையான பொருட்கள்

நிறைகுடம் (நீர் நிரம்பிய குடம், முடியுடன் தேங்காய், மாவிலை 5, தலை வாழையிலை அல்லது தாம்பாளம், நெல் அல்லது பச்சை அரிசி, குத்துவிளக்கு, எண்ணெய், திரி, பூமாலை, விபூதி, சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம், பன்னீர், தட்டத்தில் வைக்கவும்; பிள்ளையார் மஞ்சளிற் பிடித்து வைக்கவும். கற்பூரம், கற்பூரத்தட்டு, ஊது பத்தி, சாம்பிராணி, சாம்பிராணித்தட்டு, வெற்றிலை, பாக்கு, ஐயுமிச்சம் பழம் ஒரு தட்டில் வைக்கவும். பழத்தட்டு, பூத்தட்டு, பால் கற்கண்டு, அறுகம்புல், மாவிலை.

வீட்டுப்பொருட்கள், உடைகள், உபயோகிக்கும் பொருட்கள் யாவும் கழுவிச் சுத்தம் செய்தபின், வீட்டிலுள்ளோர் குழந்தை உட்பட, யாவரும் தோய்ந்து சுத்தமாகிய பின், வேதியரை அழைத்து வந்து புண்ணிய வாசனம் செய்வார். மந்திரம் ஓதிய நீரை அங்குள்ளோர் மீதும் மனை, ஏனைய பொருட்கள் என்பனவற்றின் மீதும் தெளிப்பது வழக்கம். துடக்குக் கழித்தபின் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுதல் மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின்

குழந்தைப் பருவம்

நாமகரணம் - குழந்தை பிறந்து 31 ஆம் நாள் பெயரிடல்.

"குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள் மழலைச்சொல் கேளா தவர்" (குறள் - 66)

பூமியிலே பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன்முதல் நடாத்தப்படும் கிரியை "நாமகரணம்" எனப்படும். இது குழந்தை பிறந்து 31ஆம் நாள் (ஆசெளச கழிவு) நடாத்தப்படும் கிரியை ஆகும். இதனை 31ஆம் நாள் துடக்குக் கழித்தல் என்றும் கூறுவார்கள். 31 நாட்கள் வரை குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல் கூடாது.

31ஆம் நாள் வீட்டைச் சுத்தப்படுத்தி மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும். வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்குகள்

நட்சத்திரத்தைக் கூறி, பூஜை செய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவர் மடியில் குழந்தையை இருத்தி, அதன் பெயரை வலது காதிலே மூன்று முறை ஒதி, சுற்கண்டுத் தண்ணீர் பருக்க வேண்டும். குழமியிருப் போருக்கும் இனிப்புப் பானம் வழங்க வேண்டும். இதன் பொருள் வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள குழந்தை இறைவன் அருளால் பெயரும், வாழ்வும் பிரகாசிக்க வாழ வேண்டும் எனப் பொருள்படும். அதன் பின்பு இனபந்தங்கள் குழந்தையின் பெயரைக் காதில் ஒதுவார்கள். பெற்றோர், உற்றோர் சுற்றம் சூழக் குழந்தையின் பெயரை மனம் நிறைந்த மகிழ்வுடன் எல்லோரும் அழைத்து மகிழ்வர். குழந்தை அன்றுதான் முதன்முதலாக அப்பெயரால் பல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, ஆசீர்வாதம் பெற்று, அப்பெயருக்கு உரியவராகிறார். இந்நிகழ்ச்சியையே குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டும் சடங்கு என்போம். ஐயருக்குத் தானம், தட்சணை கொடுக்கவேண்டும். இந்நாளில் அரைஞாண் கட்டுதல், பஞ்சாயுத சங்கிலி, பஞ்சலோகத்தினாலான காப்பு, காற்சங்கிலி போன்றவை அணியலாம்.

ஒரு தட்டிற் பச்சை அரிசி பரவி, வாழைப்பழம், மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை பாக்கு, தேசிக்காய் வைத்து அதிற் குழந்தைக் குரிய நகையை வைத்து, தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் அக்குழந்தைக்கு அணிவர்.

தீருஷ்டிப் பொட்டு (கறுத்தப் பொட்டு) செய்யும் முறை

100 கிராம் சவ்வரிசியைத் தாச்சியில் இட்டு, சவ்வரிசி கறுப்பு நிறமாக வரும்வரை வறுக்கவும். பின் அதற்குள் தண்ணீர் விட்டு முல்லை, மல்லிகை மலர்களையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் இட்டுக் காய்ச்சவும், கூழ் போன்ற நிலையில் உள்ள இக்கரைசலைப் பின் ஆற வைத்து ஒரு துணியிலோ, வடியிலோ

வடித்தெடுத்துக் கொள்ளவும். இக் கரிக் கூழைத் தூய்மையாகச் செதுக்கிய சிரட்டையிலோ அல்லது கிண்ணத்திலோ ஊற்றி, வெளியில் நன்றாகக் காய வைக்கவும். காய்ந்த இப்பொட்டைத் தினமும் சிறிதளவு நீர் விட்டு உரைத்து பிள்ளைகளின் நெற்றியில் இடலாம். இப்படியாகக் கறுப்புப் பொட்டு இடுவதனால் திருஷ்டி கழியும் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களுக்கு உண்டு.

41 ஆம் நாள்

குழந்தை பிறந்து, துடக்குக் கழித்த பின் 41 ஆம் நாள் தாயையும், குழந்தையையும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று கோயிலிற் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைச் சொல்லி, அர்ச்சனை செய்து இறைவனை வழிபட வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்லும் போது அர்ச்சனைப் பொருட்களைத் தட்டில் வைத்துக்கொண்டு செல்லவும் (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், பூக்கள், சுற்பூரம், ஊதுபத்தி). குழந்தையைச் சுவாமி சந்நிதானத்தின் (கற்பக் கிரகம்) முன்னிலையில் வளர்த்தி எடுப்பது வழக்கம்

காதுகுத்தல் (கர்ணவேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 6ஆம், 7ஆம், 8ஆம், 10ஆம் மாதங்களில் "காது குத்தல்" வைபவம் நடாத்தப்படும். இதற்குப் பூஜை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, நிறைகுடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அரிட்ட தோஷ நிவர்த்திக்காகவும், தமிழர் கலாசாரத்திற்காகவும் அழகுக்காகவும், குத்தப் படுகிறது. பொற்கொல்லர் ஒருவரை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து காதுகுத்தித் தோடு போடு வார்கள். (தைப் பூசத்திற் காதுகுத்தல் செய்வது சிறப்பாகும்).

சோறுட்டல் (அன்னப்பிராசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 6ஆம், 8ஆம், 10ஆம், 12 ஆம் ஆகிய இரட்டை விழுந்த மாதங்களிலும், பெண் குழந்தைக்கு 5ஆம், 7ஆம், 9ஆம், 11ஆம் ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் சுபமுகூர்த்தம் பார்த்து, சர்க்கரை, அரிசி, கற்கண்டு, நெய் ஆகியவை கொண்டு, உப்பு நீக்கிய அழுது பொங்கி, அப்பொங்கலைப் படைத்து வைத்து, திரு விளக்கேற்றி, பிள்ளையார் பூஜை செய்து அதன்பின் இது குழந்தையின் முதல் போசனமாதலால், தங்க மோதிரத்தால் அவ்வ முதைத்தொட்டு தந்தை மூன்று தடவை எடுத்து ஊட்டி, மற்றோரும் எடுத்து ஊட்டி நீண்ட ஆயுளுடனும் ஆரோக்கியத்துடனும் வாழ குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பார்.

முதற் பல் தோன்றுதல் - பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்குப் பல் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவிக்க வேண்டும். மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிடித்து, விளக்கு ஏற்றி வெள்ளைத்துணி விரித்து இறைவனை வழிபட்டு குழந்தையை அதில் இருத்தி குழந்தையின் தலைமீது வெள்ளைத்துணி போட்டு ஒன்பது கொழுக்கட்டைகளை தாய் மாமன், மாமி குழந்தையின் தலையில் கொட்டி குழந்தைக்கு சிறிது ஊட்டி, உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ வேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் முளைக்க வேண்டுமென்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசி பெறவுமே இவ்வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குழந்தை சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பார்.

கொழுக்கட்டை

அரிசிமா - 1/2 சுண்டு

அவித்த கோதுமைமா - 3 மேசைக்கரண்டி

உடைத்த பயறு - 100g (பயறு வறுக்கவும்)

சர்க்கரை - 100g

தேங்காய் - 1/2 முடி (வெள்ளைப்பூ)

ஏலக்காய் - சிறிதளவு வறுத்து பொடி செய்ய வேண்டும்.

உப்பு சிறிதளவு

வறுத்த பயிற்றம் பருப்பை அவித்து, நீர் வடியவிட்டு ஆறவிடவும். ஆறிய பயற்றை சர்க்கரை, தேங்காய்ப்பூ, ஏலக்காய்ப் பொடியாவும் போட்டு ஒன்றாகச் சேர்க்கவும். அதன்பின்பு அரிசி மாவையும், கோதுமை மாவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தேவையான உப்புப் போட்டு, கொதிநீர் விட்டு இடியப்பம் குழைக்கும் பதத்தில் குழைக்கவும். பின்பு சிறு உருண்டைகள் பிடித்து அவற்றைக் கிண்ணம்போல் செய்து பயற்றுத் துவையலை அவற்றுள் வைத்து அரைவட்ட வடிவமாக்கி, பல்லுப் போல் விளிம்பைச் செய்து சிறுதேங்காய்ச் சீவலுடன் கொழுக்கட்டை அவிக்கவும்.

கல்வி ஆரம்பம் (ஏடு தொடக்கதல்)

பண்டைக்காலத்திற் கல்வியை ஏட்டிலிருந்தே பெற்றுக் கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன்முதலாகக் கல்வியை ஆரம்பிக்கும் போது 'ஏடு தொடக்கல்' என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடைபெறலாம். சுப வேளையில் பிள்ளையார் பூஜை செய்து வித்தியாரம்பம் செய்தல் வேண்டும். குழந்தைக்கு முதன் முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் பெரும்பாலும் எம்மவர்கள்

விஜயதசமி எனப்படும் நவராத்திரி விழாவின் பூர்த்தி யன்றே மேற்கொள்வார்கள். தைப் பூசத் தன்றும், தை முதல் ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜாதகரின் நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்த சுபநாளிலும் செய்யலாம். தந்தை அல்லது ஆலயகுரு அல்லது ஆசிரியர் யாரேனும் ஒருவர் இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்கொள்வார்கள். கல்வியில் மேன்மை யடையவே, முதற் கல்வியை சுபநாளில் சுப நேரத்தில் செய்வது எமது மரபு. ஏடு தொடக்குவதை கோயிலிலும் செய்யலாம். (வசதியில்லா தோர்) ஒரு தட்டில் பூசைக்குரிய பொருட்களுடன், (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முடித்தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, பூ, தட்சணை) கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். கோயிலுக்கு செல்ல இயலாதவர்கள் வீட்டில் பிள்ளையார் படத்தையோ, மஞ்சள் அல்லது சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தோ நிறை குடம் வைத்து விளக்கு ஏற்றி இறைவனை வணங்கி ஒரு தட்டில் அரிசியை பரப்பி அதில் குழந்தையின் கையைப் பிடித்து முதல் எழுத்தாகிய 'அ' அகரத்தை அதில் எழுதித் தொடக்கலாம்.

இயல், இசை, நாடகம் பரீட்சை

இவற்றைத் தகுதி வாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றலே சிறந்தது. இசை, நடனம் மற்றும் நுண்கலை பயில்பவர்கள் முதன் முதலில் ஒரு குருவிடம் செல்லும் பொழுது குருதட்சணையாகப் பின்வரும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தட்டில், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்கண்டு, குங்குமம், முடியுள்ள மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் அவரவர்களது வசதிக்கு ஏற்ப வஸ்திரம் (வேட்டி, சேலை), தட்சணை ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

அளவெட்டி
கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

பின்பு குருவிடம் இவற்றை ஒப் படைத்து விட்டு அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றே பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் விஜய தசமியன்று அல்லது பொது சுபமுகூர்த்தங் களிலோ பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கிரியையுறும்பியல்

1. விநாயக குருவழிபாடு

உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதற் காரணமாகிய பொருள் மகாமாயை அல்லது பிரணவம் எனப்படும். அதற்குத் தலைமை யாயிருக்குஞ் சிவசக்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர். (வி-இல்லாத, நாயகர் - தலைவர், அஃதாவது தமக்குத் தலைவரில்லாதவர், மேலான தலைவரெனப் பொருள்படும்) ஆதலால் எவ்வுலகத்திலேனுஞ் செய்யப்படும் எந்தக் கிரியையும் இனிது முடிதற்கு விநாயகக் கடவுளது திருவருள் வேண்டி முதற் செய்யப்படுங் கிரியை விநாயக வணக்கம். குரு, சமயக் கிரியைகளுக்குத் தலைவரா தலாலும், அவரிலே சிவபெருமானுடைய திருவருள் சிறந்து நின்றலாலும் குருவையும் வழிபடுவர். (கு-மலம், ரு-நீக்குபவர்)

2. ஆசமனம்

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங் களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடி யிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந் தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்த் திராயபட்) மூன்று முறை பருகி, உதடுகளைப் பெரு விரலடியினால் இரு முறையும், உள்ளங் கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து, மந்திரத் தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு

ஐயூர் சூரியாடீஷோ 51

(ஆத்மதத் வாயஸ்வதா, வித்யாதத் வாயஸ்வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு, அருள் வழி நிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால், அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

3. பிராணாயாமம்

அஃதாவது பிராணவாயுவையடக்குவதினால் மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தித் திருவருளிலே நிறுத்துதல், (பிராண + ஆயாமம் = பிராணவாயுவை அடக்குதல்)

இது செய்யும் முறைமை

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு, சங்கிதை மந்திரத்தை உச்சரித்து இடது மூக்கால் மூச்சை இழுத்தபின்பு, பெருவிரலணி விரல்களால் இருமூக்குகளையும் பிடித்துக் கொண்டு, அம்மந்திரத்தை உச்சரித்து மூச்சையடக்கியும், அணிவிரலால் இடது மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு, சங்கிதையை உச்சரித்து மூச்சை வெளியே விடுக. பிராணாயாமமானது பொறிகளையும் மனத்தையும் சுத்திகரித்து அவைகளை அடக்குதற்குத் துணையாகின்றது.

4. பவித்திரமண்தல்

பவித்திரமாவது மோதிரம் போலத் தர்ப்பையினாற் செய்யப்பட்டு அணிவிரலில் அணியப்படுவது. இதன்நோக்கம் கிரியை செய்யும்போது, மனம் வாக்குக் காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றிங் காத்தல்,

(பவித்திரம்) பதனாத் த்ராயதே = பாவத்திலே விழுதலினின்றுங்

காப்பது. - காமிகம்) ஆண்கள் வலது கை மோதிர விரலிலும், பெண்கள் இடது கை மோதிரவிரலிலும் அணிவர்.

5. சங்கற்பம்

சங்கற்பமாவது செய்யப்போகுங்கிரியையிலே மனத்தைப்பதித்து அதிலே நிறுத்துவது. இன்ன காலத்திலே இன்ன நோக்கமாக இது செய்யப்போகிறேன் என்பது சங்கற்ப வாக்கியத்தின் சுருக்கமான கருத்து. நிகழூன் சிருட்டித் தொடக்கத்திலிருந்து அன்றுவரையும் உள்ள காலம் இதிலே குறிக்கப்படுதலாலே, காலத்தின் பெருமையும், தற்கால வாழ்வின் சிறுமையும், ஆன்மசுடேற்றத்தின் மகிமையும் உணரத்தக்கன.

சங்கற்ப முறை

ஆண்கள் வலது கையிலே தர்ப்பை, பூ, அரிசி அல்லது எள்ளு முதலியவற்றை வைத்துக் கொண்டு வலது கையை மேலாகவும் இடது கையைக் கீழாகவும் வைத்து, இடது பெருவிரலை வலது பெருவிரலால் அமர்த்தி, வலது முழந்தாளில் வைக்கவும். பெண்கள் இடது முழந்தாளில் வைக்கவும்

சங்கற்ப வாக்கியத்தின் கருத்து

சிவபெருமானது சங்கற்பத்தாலே தொழிற்படும் ஆதிப்பிரமாவின், இரண்டாவது பரார்த்தத்தில், சுவேதவராக கற்பத்தில் வைவஸ் வமந்வந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்திற் கலியுகத்தின் முற்பகுதியிற் சம்புத்துவீபத்திற் பாரதவரஷத்தில், பரதகண்டத்தில் மேருவுக்குத் தெற்கே - (இடத்தின் பெயர், பிரபவ முதலான அறுபது வருஷத்துள்) ... (இன்ன) வருஷத்தில் ...

(இன்ன) அயனத்தில்... (இன்ன) பருவத்தில் ...
 (இன்ன) மாதத்தில் ... (இன்ன) பட்சத்தில் ...
 (இன்ன) திதியில், வாரத்தில் நட்சத்திரத்தில்
 (இன்ன) நன்மையான யோகம் (இன்ன) நன்மையான கரணமுள்ளதாய் விசேஷ குணத்தோடு சேர்ந்த இந்தப் புண்ணிய தினத்தில்! (இன்ன) நோக்கமாக.... (இன்ன) கிரியை செய்யப் போகிறேன்.

கும்பம் வைத்தல்

கடவுளை லிங்கம் முதலியவற்றிலே வழிபடுவது போலக் கும்பத்திலும் வழி படலாம். கும்பம் உடம்பின் பாவனை, அதிலே சுற்றிய சேலை தோலாகும். நூல் நாடிகள், குடம் தசை, தண்ணீர் இரத்தம். அதனுள் இடப்படும் ரத்தினம் எலும்பு, தேங்காய் தலை, மாவிலை தலை மயிர், தர்ப்பை குடுமி, அதிலே பதிக்கப்பட்ட மந்திரம் உயிர்.

சகலீகரணம்

சகலீகரணமாவது சரீரத்தைச் சிவ ரூபமாக்குதல், (சுகளம் = (சிவ) சரீரம், கரணம் = செய்தல்) சிவ வடிவத்திற்குரிய சிவ மந்திரங்களை எமது சரீரத்திற் பதித்தலாற் சிவவடிவமுண்டாகும். இதில் மூன்று படிகளுண்டு, முதலாவது கையைச் சுத்தி செய்தல் கரசுத்தி (கைகளை உள்ளும் புறமும் சுத்தி மந்திரத்தால் தடவிக் குவித்து, அருளை வேண்டல்) எனப்படும். கையிலே சிவ பெருமானைப் பூசித்துச் சிவ மந்திரங்களைப் பதித்தல் கரநியாசம் (கைகளிற் சிவாசன மூர்த்தி, ஈசான மூர்த்தி, மந்திரங்களினால் மந்திரங்களை, பதித்து சிவகரங்களாக்கல்), அந்தக் கையினாலே உடம்பின் மற்றப்பகுதிகளிற் சிவமந்திரங்களைப் பதித்துச் சிவவடிவ மாக்கல். அங்கநியாசம். (சிவகரத்தால் அங்கம் முழுவதையும் மந்திரங்களால்தொட்டு சிவ ரூபமாக்கல்)

இந்தச் சகலீகரணமாகிய கிரியை, சைவ சமயத்துக்கு உயிர் போலுள்ளது. கைகளையும் மற்றப் பகுதிகளையும் மந்திரங்களினிடமாகவும் சிவபெருமானது இருப்பிடமாகவுங் கொள்ளுதலினாற் பூசை செய்யும்போதும் செய்த பின்னும், மனம் அருள் வழியிலேயே சென்று கொண்டிருக்கும். சிவ சரீரமாக்கி ஒருவன் தன்னைச் சிவமாகப் பாவிக்கும்போது அவனுக்கு உலகத்திலுள்ள ஒரு பொருளிலும் பற்றுவராது. தன்னுடைய சரீரத்துக்கு வரத்தக்க துன்பங்களையும் மதியான். அவனுடைய சரீர உறுப்புக்களும் மனமுஞ் சிவ பூசைக்கே துணையாய் நிற்கும். சண்டேசுர நாயனாருக்கு அவருடைய தந்தையார் அடித்த போது, அந்த அடி அவருக்குத் தெரியாததும் இதனாலேயே. ஒருவன் நாள்தோறும் தன்னுடைய சரீரத்தை மந்திர சரீரமாகப் பாவித்து வருவானாயின் இழிவான செய்கைகளுக்கேனும், பாவங்கள் செய்தற்கேனும் இலகுவில் உடன்படான். மந்திரம் பதிந்த கையினாற் களவு செய்யவேனும், கைக்கூலி வாங்க வேனும் வேறு பாவங்கள் செய்யவேனுந் துணியான். மந்திரம் பொருந்திய வாயினால் தீய சொற்களைச் சொல்லான். சிவபெருமானுடைய ஆசனமாகிய இருதயத்தினாலே தீமை செய்யும் கருத்தைக் கொள்ளான். தன்னுடைய சரீரம் சிவசரீரமென்று நினைக்கிறவன் இழிவான செய்கைகளுக்கேவப்படும் போதும் தன் மகிமையை நினைத்து அவற்றினின்றும் விலகுவான்.

சிவோகம்பாவனை

மந்திர செபஞ் செய்யமுன், சிவோகம்பாவனை செய்யப்படும். அதாவது தன்னைக் கடவுளாகப் பாவித்தல் (சிவ = கடவுள், அகம் = நான், பாவனை = பாவித்தல்) தான் ஆன்மா என்ற கருத்தை விட்டுத் தனக்கு உயிராகிய சிவமாகத் தன்னைப் பாவித்தல். இது நல்லொழுக்கத்துக்கும் உலகப் பற்று நீக்குதற்கும், சிவவசமாதற்கும் பெருந் துணை.

பூசை

பூசை தொடங்கமுன் ஸ்நானம் முதலியன முடித்து ஆசமனமும் சுகளி் கரணமும் செய்க. பின்பு ஆசமனத்துக்கும் மூர்த்திக்கும் (விக்கிரகம்) பூசை செய்து, கடவுளை நினைத்து அந்த மூர்த்தியிலே எதிர்முகப்படுத்த தல் ஆவாகனம் எனப்படும். இதன்பின் தாபனம், சந்திதானம், சந்திரோதானம் செய்து, பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம் கொடுத்துப் பூசைச் சாத்தலாகிய ஏழு கிரியைகள் உண்டு. இவற்றின்மேல் அபிஷேகம், தூபதீபம், அர்ச்சனை, தோத்திரம் ஆகிய இவைகள் செய்யப்படும்.

கறிய்பு :- இவற்றை ஒரு குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே முறை.

சைவ அநுட்டானம்

விடிதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன் நித்திரைவிட்டெழுந்து, கடவுளை நினைத்துத் துதித்து, வெளியே போய் மலசலங் கழித்துச் சுத்தி செய்து, ஸ்நானம்பண்ணித் தோய்த்து லர்ந்த சேலை கௌபீனங்களை அணிந்து, திருநீறு பூசிச் சைவ அநுட்டானஞ் செய்க. சைவ அநுட்டானத்திற்கு உயிராயுள்ளது ஐந்தெழுத்தாற் கடவுளை வழிபடுதலே. இதற்குத் துணையாக உடற் சுத்தியும் உள்ளச் சுத்தியும் வேண்டும். அஃதாவது ஆணவம், கர்மம் மாயையாகிய மும்மலங்களின் வலிமையை அடக்கவேண்டும். இவற்றிற்கு விபூதி ஸ்நானமும் மந்திர ஸ்நானமுமே முக்கியமானவை. ஆதலாற் சைவ அநுட்டானத்தில் மூன்று பகுதிகளுண்டு. அவை விபூதி ஸ்நானம், மந்திர ஸ்நானம், கடவுள் வழிபாடு என்பன. இவைகள் ஒவ் வொன்றுஞ் செய்யுமுன் ஆசமனஞ் செய்ய வேண்டும்.

1. விபூதி ஸ்நானம்

சுத்தமான பாத்திரத்திலே தண்ணீர் நிறைத்துக் கிழக்கு முகமாகவேனும் வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து விநாயகரையுங் குருவையும் வணங்கித் தண்ணீரைச் சுத்தி செய்க. எப்படியெனில்,

(1) நீர்ச்சுத்தி

வலதுகைச் சுட்டுவிரல் நடுவிரல் களை மடக்கிக் கொண்டு பெருவிரல் அணி விரல்களுக்கிடையாக இச்சா ஞானக் கிரியா சக்தி வியாபகமான தனது கண்களால், சிவ மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு தண்ணீரைப் பார்க்க, இதனாலே தண்ணீரிலுள்ள குற்றங்கள் தீரும். இது நீரிட்சணம் எனப்படும். நீரிட்சணம் - பார்த்தல். அஸ்திர (பட்) மந்திரஞ் சொல்லிப் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களால் நீரைச் சுற்றி நொடித்துக் கவச மந்திரம் (வௌஷட்) உச்சரித்துச் சுட்டு விரல் நுனியினாற் சுற்றுக. இவை முறையே திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் எனப்படும். இவைகள் நீரிலே குற்றங்கள் வராமற் காக்கும்.

(2) ஆசமனம்

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்திராயபட்) மூன்றுமுறை பருகி, உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும், உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதத் வாயஸ்வதா, வித்யாதத்வாயஸ்வதா, சிவதத் வாயஸ் வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக் கப்பட்ட உடம்பு அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத் தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால், அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அநி தேவதைகள் நீக்குவர்.

(3) விபூதி சுத்தி

திருநீற்றை இடதுகையில் வைத்து, அஸ்திரமந்திரத்தினால் (பட்) நீரைத் தெளித்து, அதில் ஒரு சிறுகூற்றைப் பெருவிரலணிவிரல்களாலெடுத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் (உம்பட்) தென்மேற்கு மூலையிலே தெளிக்க.

தென்மேற்கு இராட்சதமூலை எனப்படும். விபூதியிற் குற்றமான பகுதியென அது நீக்கப்படும். முன்போல், நிரீட்சணம் திக்கு பந்தனம் அவகுண்டனஞ்செய்து, பதினொரு மந்திரங்களையுஞ் சொல்லி, அதிலே பதிக்க, இதனாலே சிவசக்தி வடிவமான திருநீற்றிலே சிவசக்தி பதியும்.

(4) விபூதி அணிதல்

எஞ்சிய விபூதியின் ஒரு கூற்றைப் பெருவிரலணி விரல்களால் எடுத்துத் தலைமுதலாக உடம்பெங்கும் பூசி, மற்றொரு கூற்றில் இருதயத்தால் நீர் விட்டுக் கவசத்தாற் (வெளஷ்ட்) குழைத்து நடுவிரல் மூன்றினாலும் சிரசிலும் நெற்றியிலும் மார்பிலும் கொப்பூழிலும் முறையே ஈசானம் முதலிய நான்கினாலும் பூசி, முழந்தாள், புயம், முழங்கை, மணிக்கட்டு, விலா, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களிலே சத்தியோசாத மந்திரஞ் சொல்லிப் பூசுக.

(5) விபூதி ஸ்நானம்

எஞ்சிய திருநீற்றிலே தண்ணீர் விட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைச் சொல்லியபின் தலையிலே தெளிக்க.

2. மந்திர ஸ்நானம்

ஆசமனமும் பிராணாயாமமுஞ் செய்து, அநுட்டான தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்தமாக்கி, அதை மந்திரஸ்நானத்துக்காக உபயோகிக்க. சிவதீர்த்தமாக்குதல் சிவதீர்த்தகரணமெனப்படும்.

- (1) சிவதீர்த்த கரணம் - புருவ நடுவிலே ஞானமயமாகிய அமிர்தமுண்டு. அதை இருதயமந்திரம் (வெளஷ்ட்) சொல்லிச் சுட்டுவிரலினால் எடுத்துத் தீர்த்தத்திலே வைத்து மூலமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்க.
- (2) சலத்தை இடக்கையில் விட்டுச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்துத் தலையிலே தெளிக்க.
- (3) சலத்தை வலக்கையால் மூடிச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்து இடக்கையிலே சலத்தை விட்டுக் கீழே ஒழுக்குின்ற சலத்தைச் சங்கிதையால் (வெளஷ்ட்) தலையிலே தெளிக்க.
- (4) எஞ்சிய சலத்தை வலதுகையில் விட்டு, மூக்குக்குக் கிட்டப் பிடித்து, அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள சிவசக்தியினாலே சரீரத்திலுள்ள தீவினையைக் கெடுத்து, வலக்காற் பெருவிரலிலுள்ள ஞானாக்கினியில் அஸ்திரமந்திரம் (உம்பட்) சொல்லிவிட்டுக் கைகழுவுக. இதனாலே தீவினையின் பயன் அப்போது மறையும். இது அகமர்ஷண மெனப்படும்.
(அகம் - பாவம், மர்ஷணம் = கெடுத்தல்)

3. கடவுள் வழிபாடு - ஆசமனஞ்செய்து.

- (1) சிவபெருமான், உமாதேவி யார், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்க. தர்ப்பணம் = திருப்தி செய்தல், எப்படியெனில், இரண்டு கையும் நிறைந்த சலத்தைச் சிவமந்திரத்தைச் சொல்லி மூன்றுமுறை விடுக.
சிவமந்திரத்தைப்

பத்துத்தடவை சொல்லிச் சிவமந் திரத்தாற் பின்னுந் தர்ப்பணஞ்செய்து, சங்கிதையால் (சுவாகா) ஒவ்வொரு தடவையும் உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியராயினோர்க்கு ஒவ்வொரு முறையும் அந்த அந்த மந்திரத்தால் (சுவாகா) தர்ப்பணஞ் செய்க.

- (2) ஆசமனஞ்செய்து சலத்திலே வைத்த அமிர்த்தத்தை இருதய மந்திரத்தால் (வெளஷ்ட்) எடுத்துப் புருவ நடுவில் ஒடுக்குக. இது தீர்த்தோபசங்கார மெனப்படும். இரண்டுகை நிறையச் சலம் விட்டுச் சங்கிதையைச் செபித்துச் சூரிய மண்டலத்திலே விளங்கும் சிவ பெருமானுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்க.
- (3) வடக்கு முகமாக இருந்து சிவபெருமா னது உருவத் திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தை நினைத்துச் சிவமூலமந் திரத்தை நூறு முறையேனும் ஐம்பது முறையேனும் பத்து முறையேனும் இயன்ற அளவு செபித்து, செபத்தைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துத் தோத் திரஞ் செய்க, சலத்தைக் கால்படாத இடத்தில் விடுக.

சந்தியா வந்தனம்

மாலை, இரவு: இரவு, காலை ஆகிய காலங்களின் சந்திப்பிற் செய்யப் படும் கடவுள் வழிபாடே சந்தியா வந்தனம் எனப்படும். இது சூரியனை வழிபடுதலாகும். நாம் அன்றாடம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யும் பாவங் களை மன்னித்து நல் வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு ஆண்டவனிடம் பிரார்த்திப்பதே சந்தியா வந்தனத்தின் உட்பொருளாகும்.

செய்யும் முறை

- (1) ஆசமனம் : கடவுளைத் தியானித்து, சிறிது நீரை உள்ளங் கையில் விட்டு அருந்த வும்.
- (2) மாஜ்ஜனம் : உடலையும் மனத்தையும் தூய்மைப்படுத்த வேண்டி சிறிது நீரை உடல் மீது தெளிக்கவும்.
- (3) அகமர்சனம் : பல முற்பிறவிகளிற் செய்த பாவத்திற்குப் பிராயச் சித்தமாக வேண்டுதல்.
- (4) சூர்யஅர்க்யம் : சூரிய பகவானைக் குறித் துப் பிரார்த்தனை செய்து நீர் தெளித்தல்.
- (5) பிராணாயமம் : அலையும் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி, மூச்சுப் பயிற்சி செய்து, காயத்ரி மந்திரத்தைப் பாராயணம் செய்தல்.
- (6) உபஸ்தானம் : கருணையும் அருளும் வேண்டி, சூரிய பகவானிடம் வேண்டுதல்.

தீட்சை

குரு தன் சீடனுக்குச் செய்யும் அருள் உபகாரம். தீட்சை ஞானத்தை அருளிப் பாசத்தைப் போக்குவது என்பது இதன் பொருள். சைவர்களுக்குத் தீட்சை பெறுவதே சமயப் பிரவேசம் ஆகும். சமய தீட்சை பெற்ற

பின்னரே சைவசமய அநுட்டானங்களை மேற்கொள்ளலாம். இதுவே அடிப்படைத் தீட்சை. யாகம் வளர்த்துத் தீட்சை வைப்பதே முறை.

தீட்சை வைப்பவத்தின் போது, குருவின் அருட்பார்வையாற் சீடன் ஆணவமலத்தினின்று விடுபடுகிறான். குரு ஆசீர்வதித்துத் திருநீற்றைக் கொடுக்கும்போது கெட்ட எண்ணங்கள் நீங்குகின்றன. அவர் தர்ப்பையினால் தீண்டி ஆசீர்வதிக்கும்போது நல்ல எண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. அதன்பின் தீட்சை மந்திரத்தைக் குரு சீடனுக்கு உபதேசித்து அருளுகின்றார்.

ஆகவே, தீட்சைபெற்றுச் சைவர்களாக வாழ வேண்டும் என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளோடுதான் தீட்சை வைப்பவங்களை நடாத்துகிறார்கள்.

- 1) சமயதீட்சை - சரியை மார்க்கம் தொடங்க முன் செய்யப் பெறுவது. அக்கினி காரியம் செய்து சமய தீட்சை செய்யப்படுகிறது.
- 2) விசேஷதீட்சை - கிரியா மார்க்கத்திற்கு உரியது.
- 3) நிர்வாணதீட்சை - யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்குமுரியது.
- 4) ஸ்பரிஸதீட்சை - குரு, தன் திருக்கரங்களாற் சீடனைத் தொடுவது.
- 5) நயனதீட்சை - குரு, தன் அருட்பார்வையாற் சீடனை நோக்குவது.
- 6) மானசதீட்சை - குரு தன் மனத்தாற் சீடனது மனத்தைத்

தன் வயப்படுத்துவது.

- 7) வாசகதீட்சை - குரு உபதேசம், நல்ல அருள் வாக்குகளைச் சொல்வது.
- 8) சாத்திரதீட்சை - குரு, சீடனுக்கு பதி, பசுபாசத் தொடர்பை உபதேசிப்பது.
- 9) யோகதீட்சை - குரு, சீடனுக்கு இறைவனோடு சேர வேண்டிய யோகமுறைகளைச் சொல்லித் தருவது.
- 10) ஓளத்திரிதீட்சை - அக்கினி காரியத்தோடு செய்து சீடனைத் தூய்மைப்படுத்துவது.

குறிப்பு: இவற்றைக் குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே சிறந்தது.

பூப்புனித நீராட்டு விழா

ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பருவமடைந்து தாய்மைக்குத் தகுதி உடையவளாக மாறும் நாள், பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பாலும் 9 வயதுமுதல் 12 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே, பரிபூரணமான பெண்ணாகின்றாள்.

நீராட்டல்

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முற்காலத்திற்கு இணற்றடியிற் காய்ந்த இலைகளின்மேல் இருத்தி, தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க, மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றடி பொது இடம், பெண்ணிலிருந்து வெளிப்படும்

தீட்டு பிறர் சுண்ணிற்படாது குப்பைக்குள் மறைந்துவிடும் என்பதால், காய்ந்த இலைகளின்மேல் இருத்தி நீராட்டு வார்கள். இக்காலகட்டத்திற் பெண்ணைக் குளியலறையில் மாமியார் நீராட்டலாம். பின்பு பெண்ணுக்கு வெள்ளை ஆடை அணிவித்து தாய்மாமனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்ற பின், ஒரு தனியறையிற் பெண்ணை விட வேண்டும். அவ்வறையில் வேப்பிலையும் காம்புச்சத்தகம் முதலானவற்றை இருப்பிடத்தின் மேலே சொருகிவிடுவர். பெண் பூப்படைந்தபோது அணிந்திருந்த ஆடையினைக் குடும்பச் சலவைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதே மரபாக உள்ளது. தீட்டுக் கழியும் வரை மாற்றுடுப்புகளை வழங்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவரையே சார்ந்துள்ளது. அழகக் கடைந்த சேலையை கட்டாடியார் எடுத்துச் சென்று, சிறுமி பூப்படைந்து விட்டாள் என்பதைக் கட்டாடியார் உறுதிப்படுத்துவார். அவ்வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் மூன்று நாட்கள் தீட்டுத் துடக்கா கையால், அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அந்தணரை அழைத்து புண்ணிய வாசனம் செய்வார். (இதை 5ஆம் 7ஆம் நாட்களிலும் செய்யலாம்). முன்பு கிராமப் புறங்களிற் பூப்பெய்தி 4ஆம் நாள், பசும்பால் வைத்து நீராட்டித் தீட்டுத் துடக்கைப் போக்குவார்கள்.

உணவு முறை

முதல் மூன்று நாட்களும் பச்சையரிசிச் சாதமும், கத்தரிக்காய்ப் பால்கறியும் கொடுத்தல் வேண்டும். மூன்று நாட்களின் பின், அதிகாலை ஒரு

பச்சை முட்டை குடிக்கக் கொடுக்கும் பொழுது, அதன் அளவு நல்லெண்ணெய்யும் முட்டைக்கோதுக்குள் விட்டுக் குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும். பின்பு காலை உழுத்தங்களி, மதியம் சோறு கறி, கத்தரிக் காய்ப் பொரியல் கொடுக்கலாம். பால்விடாது காலை, மாலை கோப்பி கொடுக்கலாம். இரவு இடியப்பம் கொடுக்கலாம். இக்காலத்தில் இலகுவாக ஜீரணிக்கக்கூடிய போசாக்கான சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமான அனைத்து உணவுகளிலும் உழுந்தும் நல்லெண்ணெய்யும் மிகுதியாகச் சேர்க்க வேண்டும்.

அத்துடன் காலையில் (வேப்பிலை 10, மிளகு 3, விரற்பிடி சின்னச்சீரகம், 2 உள்ளிப்பல், சிறுதுண்டு மஞ்சளும் இஞ்சியும்), இவற்றை அரைத்துக் குளிசைகளாக்கி 3 நாட்களுக்கு விழுங்கக் கொடுப்பது உடலுக்கு நல்லது.

சாயர்த்தியச் சடங்கு

சடங்கு செய்வதற்கு, சுபநாளில் ஒன்றைத் தெரிவுசெய்து, (5,7,9,11,13 நாட்களின் பின் சடங்கு செய்யலாம்) அன்று பருவ மடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஒவ்வொரு வெற்றிலைக்குள் பாக்கும் சில்லறைக் காசும் வைத்துச் சுருட்டிக் கொடுத்து, தலையில் வெள்ளைத் துணியால் முகத்திரை இட்டு (அபசகுனங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு) மாமியார் பால் அறுகு வைக்கும் இடத்திற்கு அழைத்து வந்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கிப் பார்க்கக் கூடியதாக, பாயின்

மேலோ அல்லது ஒரு பலகைக் குற்றியின் மேலோ, ஒரு வெள்ளைத்துண்டை இட்டு, பருவமடைந்த பெண்ணை உட்கார வைக்க வேண்டும். அவளின் முன் நிறைகுடமும், குத்து விளக்குகளும், ஒரு பாத்திரத்தில் பால், அறுகம்புல், சில்லறைக் காசு என்பனவும், வேறு ஒரு தட்டில், பழம், பாக்கு, வெற்றிலையும், ஒரு தேங்காயுடன் உடைப்பதற்குக் கத்தியும் பாத்திரமும் வைக்கவேண்டும். இச்சடங்கில் தாய்மாமன், மாமிக்குத்தான் முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும். பெண்ணை நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு பார்க்கும்படி பெண்ணுக்குக் கூறி, முகத்திரையை விலக்கி விட்டு அதன்பின் கற்பூரம் ஏற்றி, பிள்ளையா ரைத் துதித்து, எடுத்தகாரியம் இனிதே நடைபெற வேண்டும் என்று நினைத்து வணங்க வேண்டும். தாய்மாமன் தேங்காய் உடைப்பார். பின் பால், அறுகு இருக்கும் தட்டிற் சில்லறைக்காசுபோட்டு, மாமியார் இருகைகளினாலும் எடுத்து பெண்ணை ஆசீர்வதித்து, தலையிலே வைப்பார். அதைத் தொடர்ந்து 5 பேர் அல்லது 7 பேர் என ஒற்றை எண்ணிக்கையானவர்கள் பாலறுகு வைப்பார். பாலறுகு வைத்து முடிந்ததும் பெண்ணை நீராட்டும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாகப் பெண்ணை இருத்தி, முதலில் தாய்மாமன் தலையிலே தண்ணீரை ஊற்றுவார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏனையவர்களும் ஊற்றுவர். பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி, நன்கு நீராட்டி, திரும்பவும் தலையைத் துணிகொண்டு மூடி அழைத்துவந்து, சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் குத்து விளக்கில் தரிசிக்க விடுவர். பின்பு

பெண்ணை அலங்காரம் செய்து, தாய்மாமன் பெண்ணின் கையில் கும்பம் (நீர் நிரம்பிய செம்பு, தேங்காய் வேப்பிலைக் கொத்து, மாவிலை) கொடுப்பார். கன்னிப் பெண்கள் ஆரத்திப் பொருட்களுடன் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மணவறை நோக்கிச் செல்வர். அங்கு ஆரத்தித் தட்டங்களை வரிசையாகவைப்பார்.

பின்னர், சுமங்கலிப் பெண்கள் இருவர், எதிரெதிராக நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு தட்டங்களையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து, பின் சிரசை மூன்று முறை சுற்றி, அதைப் பின்னுக்குக் கொடுத்து கண்ணூறு கழிப்பார்கள். பின்பு கடைசியாக வேப்பிலை, பால் ரொட்டியால் ஆரத்தி எடுத்து, பெண்ணை வேப்பிலையாற் சுற்றித் தடவி பால் ரொட்டியை உடைத்து நாலுபக்கமும் எறிந்து வேப்பிலையால் தலையைச் சுற்றிப் பெண்ணை வாயில் வேப்பிலையை மென்று துப்பச் செய்த பின்னர், வாழைப்பழ ஆரத்தி எடுப்பார். (ஆரத்திக்குரிய தட்டங்களின் ஒழுங்கு இடத்துக்கிடம் வேறுபடலாம். ஆனால் எப்பவும் நிறைநாழி முதலாவதாகவும் வேப்பிலை வெள்ளரொட்டித்தட்டம் இறுதியாகவும் செய்யவேண்டும். அதன்பின் வாழைப்பழம் ஆரத்தி எடுத்து நிறைவுசெய்தல் வேண்டும். (பொதுவாகப் பெண்ணின் தாயார் ஆரத்தி எடுப்பதில்லை) பெற்றோர் ஆண்டாள் மாலையைப் பெண்ணின் கழுத்தில் இட (ஆண்டாள் மாலை அணிவது பெண்ணைப் பாவையாகக் கருதுவதால்) பெண்ணின்முன் இருக்கும். நிறைகுடத்தைத் தாய்மாமனும், குத்து விளக்கை மாமியாரும் எடுத்துக் கொண்டு

அதனுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு பூஜை அறையினுள் சென்று வைப்பர், தாய்மாமன் பெண்ணின் கையிலிருக்கும் செம்பை வாங்கி, பூஜை அறையில் வைப்பார் (இம்முறை வீட்டில் மங்கலம் செய்வோருக்குப் பொருந்தும்). பூஜை அறையில் தூப, தீபம் காட்டி வழிபட்டு, பெண் பெற்றோரதும், மாமன் மாமியினதும் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவாள். பின்பு சடங்கிற் பங்குபற்றிய உறவினர்கள் பெண்ணை வாழ்த்தித் தம்மால் இயன்றவற்றைப் பரிசளிப்பர். அதன்பின் விருந்தினர்களை மதியபோசன விருந்தளித்து உபசரிப்பர்.

ஆரத்தி எடுக்கும் முறை

ருது சாந்தியின்போது எடுக்கும் ஆரத்தி, 3 முறை மேலும் கீழுமாகச் சுற்றி, பின் பெண்ணின் தலைக்குமேல் 3 முறை சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்கவேண்டும் (நிறை நாழியும், பன்னீர்த் தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்க வேண்டும். உணவுத் தட்டங்களைத் தலைக்குமேற் சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்க வேண்டும்). பூந்தட்டத்தால் ஆரத்தி எடுத்த பின், பூக்களைப் பெண்மேல் தூவிவிடுதல் வேண்டும். பின் இந்த உணவுப் பண்டங்களை எல்லாம் கட்டிக் கட்டாடியிடம் கொடுத்து விட வேண்டும். அல்லது ஆற்றிலோ, கடலிலோ சேர்த்து விடலாம். இன்றைய நிலையில் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து விடலாம்.

பால்சாதம் : பச்சை அரிசிக்குள் தேங்காய்ப் பாலும், நீரும் சிறிது உப்பும போட்டுச் சாதமாக அவித்து 3 தளிகுகளாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

பிட்டு:

வழமைபோல் வறுத்த உழுத்தம்மா அரிசிமா கலந்து செய்த பிட்டை நீற்றுப்பெட்டியில் மும்முறை அவித்துத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

களி:

வறுத்த அரிசிமா 1சுண்டு, வறுத்த உழுத்தம் மா 1/2 சுண்டு, தேங்காய்ப்பால் 3 சுண்டு, பனங்கட்டி 3/4 சுண்டு, உப்பு விரற்பிடியளவு, தேங்காய்ப் பாலைக் காய்ச்சி (உழுத்தம்மா, அரிசிமா, உப்பு, தூளாக்கிய பனங்கட்டி) எல்லாவற்றையும் கலந்து, பாலின் மேல் தூவி, கட்டி படாமற் கிளறி எடுக்கவும். 3 தளிகுகளாகத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

வெள்விராட்டி (பால்விராட்டி)

1 சுண்டு பச்சை அரிசியைக் கழுவி, ஊறவைத்து, இடித்து 1/4 சுண்டு கப்பிமா எடுக்கவும். மிகுதியை மாவாக்கவும். இரண்டையும் கலந்து 1/2 தேக்கரண்டி உப்பும சேர்க்கவும். ஒரு தேங்காய் துருவி, முதற்பால் எடுத்துக் காய்ச்சி, மாவில் ஊற்றி, இறுக்கமாகக் கையில் ஒட்டாத பதத்திற்குக் குழைக்கவும். 1/2 மணித்தியாலம் விட்டு, ஒரு வாழையிலையில் எண்ணெய் தடவி மாவைச் சிறுசிறு உருண்டைகளாக்கித் தட்டி, எண்ணெய்யிற் பொரிக்கவும். இது பூரிபோற் பொங்கி வரவேண்டும்.

ஆரத்திப் பொருட்கள்

நிறை நாழி (நிறை நாழிக் கொத்தில் நெல்லை நிரப்பி அதிற் காம்புச் சத்தகத்தை நிற்கவைத்து, நுனிக்காம்பில் ஒரு வெற்றிலையைச் சொருகிவைக்க வேண்டும்) பிட்டு, களி, பால்சாதம், சோறுகறி தேங்காய்த் தட்டம் (முடியுடன் கூடிய 3

தேங்காய்களை மஞ்சள் நீர் கொண்டு கழுவித்
 தட்டில் வைக்க வேண்டும்)
 பழங்கள்
 பலகாரம்
 பன்னீர்த் தட்டம்
 வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை
 பூந்தட்டு
 வெள்ளரொட்டி, வேப்பிலை
 ஆரத்தி

திருமணச் சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத்தன்மை எனவும், மணம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள் பட்டு, மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக் கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம், ஆகம மரபுச் சடங்குகளுடன், சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச் சடங்குகளை நன்கு படித்த சிவாச்சாரிய மங்கலக் குருக்கள் சமய முறைப்படி, அக்கினி பூர்வமாக, இறைவனின் ஆசியுடன் நடாத்தி வைக்கிறார். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி நிர்ணயிக்கப்பட்ட சுபவேளையில் தாலி கட்டுதலாகும். இதனை "மாங்கல்ய தாரணம்" எனக் கூறுவர். தாலி கட்டியதும் அப்பெண் "சுமங்கலி" அதாவது திருமண மானவள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறாள்.

இருவீட்டாரும் முதலிற் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வர். தமிழ்நாட்டில், பெண் பார்க்கும் படலம் போன்று, நம் நாட்டிற் பெண்ணை மணமகன், பொது இடங்களிற் பார்ப்பது வழக்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதிசெய்யப் பெண்

வீட்டார் தாம்பூலம், பலகாரம் பழங்களோடும், உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாளைப்பார்த்துச் செல்வார். இதன்பின் இரு வீட்டாரும் திருமணநாளைச் சோதிடரிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பர். அத்தோடு பொன்னுருக்குக்கும் நல்ல நாளை நிச்சயிப்பர்.

பொன்னுருக்கல்

திருமண நாளுக்கு முன்பு ஒரு சுபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டிற் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில் மணப்பெண்ணைத் தவிர, பெண்ணின் உறவினர்கள், நண்பர்கள் கலந்து கொள்வர். பெண் வீட்டார் ஓர் இனிப்புப் பண்டம் (கொழுக்கட்டை) கொண்டு செல்லுதல் தொன்று தொட்டுவரும் சம்பிரதாயம்.

மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைப்படி நன்மங்கலமாக நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, பன்னீர்த்தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து, பொன்னுருக்கும், இடத்தில் ஒரு நிறைகுடம், குத்துவிளக்குகள்², தேங்காய்², மாவிலை, வெற்றிலை பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள் கட்டை (துண்டு), தேசிக்காய், அறுகம்புல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய் உடைக்கக் கத்தி, விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், மஞ்சளிற் பிள்ளையார், சாம்பிராணியும் தட்டும், கற்பூரத் தட்டும், கற்பூரம் முதலியன முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திருமாங்கல்யத்திற்குரிய தங்க நாணயத்தை (பவுணை) ஆலயத்தில் (இறைவனிடத்தில்) வைத்து, பூசைசெய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பழத்துடன்

நாணயத்தையும் வைத்துக் கொண்டு வந்து பூஜையறையில் வைக்க வேண்டும். பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர் அதை ஆசாரியரிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி, தூபதீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியவை வைத்து, தேங்காய் உடைத்துப் பூசை செய்து, பொன்னை உருக்குவார். உருக்கிய பின், தாய் மாமன் தேங்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தணலில் ஊற்றித் தீயைத் தணிப்பார். பின் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை பாக்கு, பழம், பூ, மஞ்சள், குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலை மேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து, மணமகனிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்குக் காண்பித்து, அதன் பின் ஆசாரியாருக்கு அரிசி, காய்கறியுடன் தட்சணை அளித்து, உருக்கிய தங்கத்தைத் திருமாங்கல்யம் செய்து ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்து பசாரத்தில் அனைவரும் கலந்துகொள்வர். மணமகன் வீட்டிலிருந்து தோழி ஒருத்தி விருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகனின் வீட்டிற்கு சென்று மணமகனிற்குக் கொடுப்பார். இதே நாளில் இரு வீடுகளிலும் திருமணத் திருகரிய பலகாரங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன் முதலாக இனிப்புப் பலகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனி அரியதரம் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவைக் குழைத்து வைத்தால், கன்னிக்கால் ஊன்றியபின் பலகாரம் சுடலாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமணநாள் வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக் கூடாதென்பது பழையகால சம்பிரதாயம்)

கன்னிக்கால் ஊன்றல்

இதேநாள் பெண் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லது கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது முன்முருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன்மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிற்றால் கட்டி, இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு செப்புக்காசு முடிந்து கட்டிவிட வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத்தடியை நிலத்தில் ஊன்றியதும், அதற்குத் தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி, கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும் இட்டு நீர், பால் ஊற்றி (3 சுமங்கலிப் பெண்கள்) மரத்திற்கு திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் சாத்த வேண்டும். இது நன்கு வளர வேண்டுமென்று நினைத்துக் கும்பத்தண்ணீரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து தேங்காய் உடைத்துத் தூபதீபம் காட்டி, பந்தற்காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தற் காலைத் தொடர்ந்து, பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடரும். மணமகன் வீட்டில் ஊன்றியபின் பெண்வீட்டுக்கும் சென்று இதேபோற் செய்ய வேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின், இரு வீட்டாரும், திருமணச் சடங்குகள் முற்றாக முடிவடையும் வரை, எந்தவிதமான துக்க நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொள்ளக்கூடாது என்பர். (பந்தற்கால் ஊன்றுபவருக்குத் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்)

முளைப்பாலிகை போடல்

பெண் வீட்டில் மூன்று அல்லது ஐந்து மண்சட்டிகளில் மண்பரப்பி நீர் ஊற்றவும். பாலில் ஊறவைத்த நவதானியங்களை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்கள் அச் சட்டிகளில் தூவி, நீரும் பாலும் தெளிக்க வேண்டும் (3 முறை) இவற்றை சாமி அறைக்குள் வைத்து, திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டு போக வேண்டும். அநேகமாக, பொன்னுருக் கலன்று செய்வார்கள். (இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் திருமணத்தன்று நவ தானியம் வளர்ந்து இருக்கும்.)

முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம், திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டுப் பல்கிப்பெருகிவாழ வேண்டும் என்பதே. "விரித்த பாலிகை முளைக்கும் நிரையும்" என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப் பாலிகை யானதைத் திருமணத்திற்குப்பின் நதியிலே சேர்த்து விடலாம்.

நவதானியம் - நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாம்.

பந்தல் அமைத்தல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் பழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. பந்தலின் உட்பகுதியில், மேலுக்குத் துணிகளைக் கட்டுவார்கள். அழகுக்காகவும் திருமணச் சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிருந்து தூரி அழுக்குப் பொருட்கள், பல்லி போன்றவை விழுந்துவிடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுகின்றன. பந்தலைக் கழகு, வாழை, தென்னை ஓலைகளால் அலங்கரிப்பர்.

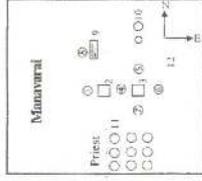
வாழைமரம் ஒருமுறை தான் குலை போடும். அதுபோல் எமது வாழ்விலும் திருமணம் ஒருமுறைதான் என்பதை உணர்த்துகிறது. பாக்குக் கொத்துக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இது புதுத்தம்பதி ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. வாழையும் தென்னையும் 'கற்பகத்தரு' இவை அழியாப்பயிர்களாகும். தென்னை நூறாண்டு வாழக்கூடியது. வாழை 'வாழையடி வாழையாக' வளர்வது. தேங்காயும் வாழைப்பழமும் இறைவழிபாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதி நிலைத்து நின்று அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடியவாறு வாழவேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக்கேற்பப் பெண் வீட்டிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலோ வைக்கலாம். அப்படி வேறு மண்டபத்தில் வைப்பதானால் இருவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டப வாயில்களிலும், மாவிலை, தோரணம், வாழை மரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம், வாழையடி வாழையாக, வாழைமரம் தழைத்து வளருவதுபோல, நமது சந்ததியும் பெருக வேண்டும் என்பதாகும். மாவிலைத் தோரணங்கள் நன்மங்கல முறையாகக் கட்ட வேண்டும். வாசலில் நிறைகுடம் வைக்க வேண்டும். வசதிக்கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபத்தையும் அலங்கரிக்கலாம். மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டே மணவறை கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். மணவறையின் முன்பு சுவாமி, அம்பாள், கும்பங்கள், சந்திரகும்பம், விநாயகர் பூஜை, பஞ்சகவ்வியம், பூசைக்கென ஒரு கும்பம், அக்கினிக் கிரியைக் குரிய பாத்திரம், அம்மி, மஞ்சள் நீர் உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்
2. ஓமகுண்டம்
3. அரசாணி
8. சந்திரகும்பம்
9. அம்மி
10. ஈசானமூலை - சுவாமி அம்பாள்
11. அக்கினி மூலை - நவக்கிரக கும்பங்கள்
12. மஞ்சள் நீர்ப்பாத்திரம் - மோதிரம்
போட்டெடுத்தல்

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள், 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும். (4, 5, 6, 7) சந்திரகும்பத்திற்கு முன்பாக முளைப் பாலிகைச் சட்டிகள் வைக்கப்படும்.

குருக்கள் தன் முன்பாக புண்ணிய தானத்திற்குரியவற்றை வைத்து, அதன் பக்கத்தில் மஞ்சட் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்திற்கு பஞ்சகவ்வியமும் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இருபக்கமும் ஒரு பக்கம் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும், அதன்பின்பு சிவன் பார்வதி கும்பங்களும், மறுபக்கம் நவக்கிரக கும்பங்களும், ஆக முன்பாக அரசாணிப் பானையும், நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி நான்கு கும்பங்களும் வைத்துக் கல்யாண மண்டபம் மேற் கூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் அழைப்பு

திருமணத்தன்று மணமகனை கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில், வெற்றிலையைச் சுருட்டி அதற்குள் சில்லறைக் காசு வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம், குத்து விளக்கு, தாம்பூலம் வைக்க வேண்டும். 3, 5, 7

என்ற எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் அறையும், காசும், பாலும் கொண்ட கலவையை மணமகனின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை விரித்து அதன்மேல் பாலையிடலாம். முதல் பால்வைக்கும் போது வடக்கு முகமாயிருந்து தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். பால்வைத்ததும் மணமகன் போய் குளித்துவிட்டு வரவேண்டும். பெண்வீட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகன் சாமி அறையில் சாமி கும்பிட்டு கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையாரை விழுந்து வணங்க வேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு தட்டில் வாழைப்பழம், ஒரு தட்டில் பலகாரம், இன்னொரு தட்டில் பூ எல்லாமாக 3 தட்டுக்களுடன் வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கன் பூணல்

முன்னாளிற் கடுக்கன்பூணல் என்ற சடங்கும் நடைபெற்றது. இப்போது அது அருகிவிட்டது.

மணமகனைக் கிழக்குமுகமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருத்தி விநாயகர் வழிபாடு செய்து தேங்காய் உடைத்து மணமகனுக்கு கடுக்கன் பூட்டு வைப்பதைச் செய்யலாம்.

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க, ஒரு பெரியாரைக் கொண்டு தலைப்பாகை வைக்க வேண்டும். உத்தரியம் அணிவிக்க வேண்டும். உத்தரியம் இடும்போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இருப்பளவிற்குட்ட வேண்டும் (அந்தணர் பூணூல் அணிவது போல்). அங்கு அவருக்கு பூமாலை சூட்டிக் கௌரவிப்பார். அணிவிப்பார். தோழனுக்கும் இதேபோல் உடை உடுத்தி, தலைப்பாகையும் உத்தரியமும் இட்டு, மணமகனோடு அழைத்து

வருவர். தோழன் மணமகனின் இடப்பக்கமாக நிற்பார்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிள்ளையோடு தோழி (மாப்பிள்ளையின் திருமணமான சகோதரி, அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண் தோழியானவள், திருமணச் சடங்கில் முக்கியபங்கு வகிப்பதால், நடைமுறைகளை நன்கு தெரிந்த சுமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது அவர்களின் உறவு முறையிலுள்ள ஒரு ஆண் அநேகமாகத் திருமணமாகாதவராக இருத்தல் வேண்டும்) ஆகியோருடன் உற்றார், உறவினர் மணமண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும்போது தோழி கூறைத்தட்டும், வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்த தட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தட்டமும், எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டுபோக வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்திற் செல்வார்கள்.

பலகாரத் தட்டம்

அரியதரம், அச்சப்பலகாரம், பயற்றம் உருண்டை, வெள்ளொட்டி, சிற்றுண்டி போன்றவை.

தேங்காய்த் தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களைச் சீவி, அழகாக மஞ்சள் பூசி வைக்க வேண்டும்.

கூறைத் தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சையரிசி பரப்பி, அதன்மேல் கூறைச் சேலை, சட்டை, வெற்றிலை 5, முழுப்பாக்கு 3,

கஸ்தூரி மஞ்சள் 1, குங்குமம் (டப்பி) 1, தேசிக்காய் 1, வாழைப்பழச் சீப்பு 1, கொண்டைமாலை, அலங்காரப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி, பவுடர், வாசனைத்திரவியம், சவர்க்காரம், தாலிக் கொடியோடு, மெட்டி 1 சோடி, ஆகியன வைக்க வேண்டும்.

பெண்புறப்படுதல்

பெண் வீட்டிற் பெண்ணுக்கும் அதே போல், அறுகு, காசு, பால் தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருது சாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று அல்லது முந்தைய நாளில் ருது சாந்தி செய்தல் வேண்டும்). மணப்பெண்ணை அலங்கரித்து மணமண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல் வேண்டும். இங்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு வந்து விருந்தோம்பி, பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள். பெண் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் ஆரத்தி எடுக்கப்படும். பெண் மணமண்டபத்திற்கு மணமகன் வருவதற்கு முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண்ணோடு ஒரு தட்டிற் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத் தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மண்டபத்திற் பெண் அவருக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும்.

அர்ச்சனைக்குரிய பொருட்கள் : வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், பூக்கள்.

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

மாப்பிள்ளை மணமண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரைப் பெண் வீட்டார் மேளதாளத்தோடு வரவேற்பார். அங்கு தோழன் மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவிவிடுவார். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின்

தந்தை மாப்பிள்ளைக்கு மாலை சூட்டி வரவேற்பார். இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பர். பின் தோழன் கைகோர்த்து வலமாக மண வறைக்கு அழைத்துச் செல்வார். (கும்பத்திற்கு வலது பக்கம்) (Clockwise)

மணமகன் மணவறைக்கு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச்சடங்கு முடியும்வரை புரோகிதரின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடதுபக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல் பரவி, அதன்மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவதுதான் மரபு. கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்குத் திருநீறு கொடுத்து பவித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிரவிரலில் அணியச் சொல்வார். பின் சங்கற்பம் செய்து, புண்ணியாக வாசன பூஜை, விநாயகர் பூஜை, பஞ்சகவ்விய பூஜை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பவித்திரம் வலதுகை மோதிர விரலில் அணிய வேண்டும். இந்தச் சடங்கு, வைபவம் முடியும்வரை, ஒரு குற்றமும் நேராமலிருக்கவும் மனம், வாக்கு, காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றும் காக்கவும் பவித்திரம் அணிவிக்கப்படுகின்றது. பஞ்சகவ்வியத்தை அவ்விடத்திற் சுற்றித் தெளித்து, அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். இதனால் அந்தவிடம் சுத்தமாகுவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதாலும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனைப் புண்ணியாக வாசனம் என்பர்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்பு வார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கும். எனவே, அவர் தனது ஆணைக் கோலை அனுப்பி வைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகிவிட்டது. இன்று பதிவுத் திருமணம் போல், அன்று அரசனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்துவிட்டால் அத்திருமணம் அங்கீகாரம் பெற்றுவிடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப் பந்தலில் முள்முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பதன் காரணமாகும்.

அங்குரார்ப்பணம்

வித்திடுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை, பாலிகையிலிடல் என்பது. சந்திர கும்பத்தைப் பூசித்து, அதற்கு முன்பாக இருக்கும் மண் சட்டியில் 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு, தண்ணீர் தெளித்து, புஷ்பம் சாத்திப் பூசை செய்வது. இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்து வளர்வது போல் இத் தம்பதி தமது வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இப்பூஜை செய்யப்படுகிறது. அப் பெண்களுக்கு வெற்றிலையிற் பழம், பூ வைத்து உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள். அதன்பின் கற்பூரம் காட்டப்படும். (முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித் தாற் போதுமானது)

இரட்சாபந்தனம் (காப்புக்கட்டல்)

தொடங்கிய கருமம் நிறைவுபெறும் வரை எந்தவித தீட்டுக்களோ, இடையூறுகளோ, துக்கங்களோ மணமக்களைச் சாரா திருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது (காலமிருத்து, அவமிருத்துப் போன்ற அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வரோகமும் அணுகாமலும், பீடை, பிணி அணுகாமலும் இருக்க வேண்டிய விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல் காப்புக் கட்டுதல் ஆகும்.)

இதற்கு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி பரப்பி, தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்பு நூல் முதலியவற்றை வைத்துப் பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டிற் காப்புக் கட்டுவார்கள். காப்புக் கட்டும்போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பார்கள். பின்னர் குருக்கள், சிவன் பார்வதி பூசை முதலியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார். (பின்னர் அக்கினி மூட்டப்பட்டு அதற்குரிய பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்.) முகூர்த்ததோஷம், லக்கின தோஷம் போன்ற தோஷங்கள் நீங்கும் பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின்போது நல்லருள் புரிய வேண்டுமென நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார். அதன்பின் அரசாணி மரத்திற்கும் அதன் நாலு பக்கங்களிலுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார்.

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (பட்டாடை அணிந்து, அணிகலன்கள் பூண்டு முகத்தை மெல்லிய

ஆளவெட்டி

கும்பபூவனைப் பிண்ணையார் கோயில்

(முகத்திரையால் மறைத்த வண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைசூழ, மணமேடைக்கு அழைத்துவருவர். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்திற் பெண்ணை அமரச் செய்வார். மணமகனுக்குச் செய்யப்பட்ட அத்தனை பூசைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடது கைமோதிர விரலில் அணிவித்து, இரட்சாபந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டிற் கட்டப்படும். பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர்கள் பெண்ணின் வலப்பக்கத்திலும் மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளின் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமர்வர். இவர்களுக்கும் குருக்கள், பவித்திரம், விபூதி கொடுத்து சங்கல்பம் செய்வித்து, இரு வழியிலும், பிதூர்தோஷம் நீங்கவும் இரண்டு (நாந்தி தானம்) தானம் கொடுத்து பிதூர்களின் ஆசியைப் பெறச் செய்வார். பின் கன்னிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கன்னிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதைக் கன்னிகாதானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இருபகுதியினரும் சங்கற்பம் செய்து பெண்ணின் பெற்றோர் மணமகளின் பெற்றோர்க்கும், மணமகளின் பெற்றோர் பெண்ணின் பெற்றோருக்கும் திலகமிட்டு பன்னீர் தெளித்து, மரியாதை செய்வார். பின் பெண்ணின் வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம் பழம், தங்கக்காசு அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றைக் கையிற் கொடுத்து, பெண்ணின் தந்தை இடதுகை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் சேர்த்துப்

பிடித்துக் குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலை முறைப் பெயர்களையும் மணமக்களின் பெயர்களையும் உரிய மந்திரத்துடன் 3 முறைகள் சொல்லி, இரு வம்சம் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய 4 பயன்களையும் பெற வேண்டியும் எனது மகளைக் கன்னிகாதானம் செய்து தருகிறேன். எல்லாவித செல்வம் பெற்று எனது மகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வார். மணமகனின் சம்மதம் பெற்றவுடன் மணமகனின் தாயார் நீர்விட்டுத் தாரை வார்க்க, தந்தையார் மணமகனின் கைகளை மணமகனின் கரங்களில் ஒப்படைப்பார். அப்போது மங்கள வாத்தியம் முழங்க, பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, மணமகன் பெண்ணைத் தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டுவந்த தாலியோடு கூடிய கூறைத் தட்டத்தை விதிப்படி பூசித்து, ஆசீர்வதித்து அக்கினியாற் சுத்தி செய்தபின், அச்சபையிலுள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன் மணமகளிடம் கூறையைக் கொடுப்பார். மணமகனும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவார். இதற்கிடையிற் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்துச் சுத்தி செய்து, மந்திரம் சொல்லி, சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி தீபம் காட்டி சம்பாத ஹோமம் செய்து, பூசை செய்வார்.

(சம்பாதஹோமம் - சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்து மிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்)

மணவறையைச் சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு அட்சதை மலர்கள் கொடுக்கப்படும்.

தாலிகட்டுதல்

கூறை உடுத்தி வந்த மணமகள், மீண்டும் மணமகனின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார். குறித்த சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகன் எழுந்து மணமகனின் வலப்புறம் சென்று, வடக்கு நோக்கி நின்று, இறைவனைத் தியானித்து, குருக்கள் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இருகரங்களாற் பற்றி, கெட்டிமேளம் முழங்க, வேதியர் வேதம் ஓத, மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, பெரியோர் அட்சதை மலர்கள் தூவ, ஒரு பெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க, மணமகன் மேற்குத் திசை நோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம் பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்.

"மாங்கல்யம் தந்துநாநேந மம ஜீவன ஹேதுநா||

சண்டே பத்தாமி ஸீபகே ஸஞ்ஜிவசரதசதம்"||

'ஓ! பாக்கியவதியே'

யான் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்திற்குக் கொடுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக' என்று குருக்கள் கூறும் மந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு தாலி முடிச்சில் திருநீறு இட்டு, தனது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மணமகளின் உச்சந்தலையிற் குங்குமத்தால் திலகமிட வேண்டும்.

தாலி - தாலியிற் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சுமியின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும் தாலியும் அதனருகில் கோர்த்திருக்கும் இரு தங்க நாணயங்களும் சேர்ந்து (9,11..) என்ற ஒற்றை எண் வரக்கூடிய

அளவு பவுணில் செய்ய வேண்டும். தாலிக் கொடியிற் சேர்க்கப்படும் தங்க நாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்திற் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகள் எழுந்து, வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தியானித்து, மணமகன் கழுத்தில் மாலை சூட்டுவாள். மணமகன் மணமகளைத் தன் இடப்பக்கத்தில் அமரச் செய்து, மாலை சூட்டுவான். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் இருமணம் கலந்து ஒரு மனமாகி இவ்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல். மூன்று முறை மாலை மாற்றல் வேண்டும்.

தொடர்ந்து, கொண்டு வந்த மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், பூ, வாசனைப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை மணமகன் மணமகளிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆனபின் தம் மங்கலக் கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியிற் பார்த்து மகிழ்வார்.

பால்பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பழம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். பின் மணமகன் மணமகளுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். நாயகன் நாயகி உணவு கொள்ளல் மறைவிற் செய்ய வேண்டுமென்பதால், திரை ஒன்று முன்னாற் பிடிக்கப்படும். முதன்முதலில் தம்பதி தமக்குக் கொடுக்கும் இனிப்புப் பதார்த்தமாகையால் வாழ்க்கை இனிமையாக இருக்கவேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச்சடங்கு.

கோதரிசனம்

இல்லறவாழ்வு தொடங்கும் தம்பதி தம் வாழ்விற்கு வேண்டிய அட்ட ஐஸ்வரியங்களையும் வேண்டிப் பசுவை இலட்சமி

தேவியாக வணங்குவார். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்திச் சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வணங்குவார். பசுவின் உடலெங்கும் உறைகின்ற சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்களின் ஆசீர்வாதமும் இதன்மூலம் கிடைக்கும். அரிசி, காய்கறி, தட்சணை வைத்துத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

பாணிக்கிரகணம் (கைப்பிடித்தல்)

தருமம் செய்வதற்காகவும் சந்ததி விருத்திக்காகவும் திருமணம் செய்யப் படுகிறது. பாணிக்கிரகணம் என்றால் மணமகளின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள். 'நீயும் நானும் முதுமையடைந்து விட்டாலும்கூட ஒருவரை விட்டுடொருவர் பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப் பிடிக்கிறேன்' என்று கூறி மணமகளின் கையைப்பிடிக்க வேண்டும். ஆணின் வலக்கை பெண்ணின் வலக்கையைப் பிடிக்க வேண்டும். பின்னர் ஏழடி எடுத்து வைத்து அம்மி மிதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள். வலம் வரும்போது தோழனும் தோழியும் சேர்ந்து வருவார். பஞ்ச பூதங்களின் சாட்சியாக கையைப் பிடிப்பதாக ஒருகருத்து. மணப் பெண்ணால் ஐம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரன்கிரகிப்பது என்பது பொருள்.

ஏழடி நடத்தல்

பெண்ணின் வலது காலை மணமகன் கைகளாற் பிடித்து ஏழடி எடுத்து வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

- (1) உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (2) உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின் தொடரட்டும்

- (3) விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும் பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (4) சுகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின்தொடரட்டும்.
- (5) பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடையப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (6) சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்கப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (7) உன் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சுபகாரியங்கள், ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னைப்பின்தொடர்ந்து வரட்டும். ஏழடிகள் நடந்து நாமிருவரும் சினேகிதரானோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்ப துன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். 'என்னுடன் கூடவா' எனும் பொருளில் இந்நிகழ்ச்சி அமையும். இதற்கு "ஸப்தபதி" என்று பெயர்.

அம்மீ மீதித்தல்

பெண்ணின் வலதுகாலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மணமகன் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெருவிரலுக்கடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி அணிவிப்பார். இந்தக் கல்லைப் போல் நிலையாக நின்று உன் எதிரிகளைச் சகித்துக்கொள். இது பெண்ணுக்குக் கற்பையும் அணுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் எப்படி எதையும் தாங்குமோ, அதுபோல் வாழ்க்கையிலும் இன்ப துன்பங்களைக் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலம் வந்து, ஓம குண்டத்தில் நெற்பொரியும் ஓமப் பொருட்களையும் இடுவார் கள். திரும்பவும் இரண்டாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது, இடக்காலை

அம்மியில் வைத்து, மெட்டி அணிவிக்கப்படும். திருமணமான பெண் அவளைப் பார்க்கும் இன்னொரு ஆடவன் அவள் திருமணமானவள் என்பதை உணர்த்த மெட்டி அணிவிக்கப்படுகிறது.

கணையாழி எடுத்தல்

மூன்றாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது, கிழக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்க வேண்டும். இது மூன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக்கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்

மூன்றாம் சுற்றில் அருந்ததி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வானத்தில் இருக்கும் நட்சத்திரங்களுக்குப் பூஜை செய்து அருந்ததியைக் காண்பிப்பார்.

"நிரந்தரக் கற்பு நட்சத்திரமாக மின்னு வேன்" என்று ஆணையிடுவதாகும். சப்தரிஷிகள் கிருத்திகை எனப் பெயர் கொண்ட தங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலானவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருக்கச் செய்தார்களோ, அப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போலிருக்கச் செய்கின்றனர். இந்த அருந்ததியைத் தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்ச்சி பெறட்டும் என்பதேயாகும். இந்த நட்சத்திரத்தைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையையும் வளத்தையும் பெறுவதற்கேயாகும்.

அருந்ததி வசிட்டரின் மனைவி. சிறந்த பதிவிரதை. வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு

அருகில் ஏழு நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் வசித்த நட்சத்திரமும், அதன் அருகில் அருந்தி இருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்த்து துருவ நட்சத்திரத்தையும் காட்டுவார்கள். துருவ நட்சத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடையவராகவும் மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கும் காரணமாகவும் கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் 'எங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக' என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். துணைவனைப் போல் மணமகனுக்கு ஸ்திரத்தன்மையும் அருந்தியைப்போல் மணமகளுக்குப் பதிவிரதா தன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

பொரியிருதல்

அக்கினியை மூன்றுமுறை வலம் வர வேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் வலம் வந்து மணமக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்க, தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடம் இருந்து பெற்று, மணமகளின் கையில் கொடுக்க, மணமகன் மணமகளின் கையிற் கொடுத்து மணமகளின் கைகளைத் தன் கைகளால் தாங்கி ஓமகுண்டத்தில் இடுவார்கள். "அக்கினி பகவானே சகல செல்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள வேண்டும்" என வேண்டிக்கொண்டு பொரியிருதல் வேண்டும். நெல், பொரியாக மலர்வதுபோல் நம்வாழ்வும் மலரவேண்டும் என்பதே தத்துவம்.

மூன்றாம் முறை சுற்றி வந்தவுடன், பூர்ணாகுதிக்குரிய பொருட்களைத் தட்டத்தில் வைத்து, குருக்கள் மணமக்களுக்குக் கொடுக்க, இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்திற் சொரிதல் வேண்டும்.

அக்கினி பகவானிடம் சேர்க்கும் சகல திரவியங்களும், அக்கினி பகவான் அந்த அந்தத் தெய்வங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே, அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்கு செய்யும் சடங்கைக் குறைவின்றிச் செய்து, அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து செய்வதே ஓமம்.

அதன் பின் தீபாராதனை செய்து, ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மணமக்களுக்குத் திலகமிட்டு, 'விபூதி', சந்தனம் கொடுத்து ஆசிவழங்குவார்குருக்கள்.

ஆசீர்வாதம்

மணமக்களைக் கிழக்கு முகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் பிரார்த்தனை செய்து, மந்திரத்துடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லி, மணமக்களுக்குச் சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசீர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மணமகளின் பெற்றோர், மணமகளின் பெற்றோர், சபையோர் ஆசீர்வதிப்பார்.

அட்சதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்புல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையை அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து "ஆல் போல் தழைத்து, அறுகுபோல் வேரூன்றி, மூங்கில் போல் சுற்றம் முழுமையாய்ச் சூழப் பதினாறு பேறு பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க" என வாழ்த்தி உச்சியில் 3 முறை இடவேண்டும். மணமகனுக்கு 3 முறையும் மணமகளுக்கு 3 முறையும் தனித்தனியே இடவேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வார்.

நிறைவு

மணமக்களின் கைகளிற் கட்டப்பட்ட காப்புக்களை அவிழ்த்து, பவித்திரங்களைக் கழற்றி, அவற்றுடன் பெற்றாரின் பவித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்கவேண்டும். குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி தானம் வழங்கப்படும்.

ஆரத்தி

இரு தரப்பிலுமிருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிக்கு தீயசக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும், கணிதருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன.

விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மணமக்கள் இருவரும் அர்ச்சனைத் தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி, அர்ச்சனை செய்து, மணமகள் இல்லம் செல்வர். அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து, வலது காலை முதலில் வைத்து வீட்டுக்குள் செல்வர். முதலில் பூசை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின், பால் அருந்தக் கொடுப்பார்கள்.

பூதாக்கலம்

மணமக்களுக்கு ஒரே இலையில் மணமகள் உணவு பரிமாறி, மணமகனுக்கு முதலில் தன் கையால் உணவூட்டிய பின், மணமகள் மணமகனுக்கு உணவூட்ட வேண்டும்.

பின் மணமகள் மணமகளைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கும் ஆரத்தி எடுத்து உட்செல்வர். வலது கால் எடுத்து உட்சென்று பூசைஅறை சென்று வணங்கி, பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவார்.

சீல தத்துவங்கள்

- ◇ தாலிகட்டிய பின் மணமகள் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கே உரியவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே. அத்தோடு அவ்விடத்தில்தான் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.
- ◇ மாங்கல்யம் சூட்டும்போது கெட்டிமேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல், அபசகுன வார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்குக் கேட்கக்கூடாது என்பதற்காகவே.
- ◇ மஞ்சட் கயிற்றில் தாலி கட்டும்போது மூன்று முடிச்சுப் போடுவார்கள். முதலாவது முடிச்சு - கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள் இரண்டாவது முடிச்சு - தாய் தந்தையருக்கு கட்டுப்பட்டவள் மூன்றாவது முடிச்சு - தெய்வத்திற்குப் பயந்தவள்

தாலி கட்டும்போது தூவப்படும் அட்சதை, மணமக்களைத் தீய சக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும் வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதாகும். தாலி கட்டும்போது கைவிளக்கு ஏந்தி நிற்பது, ஏனென்றால் தாலிகட்டியதற்கு விளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சான்றாவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுனத் தடைகள் ஏற்படாமலிருக்க.

திருமணத்தின் போது மணப்பெண் முகத்திரை அணிவது ஏன்?

முற்காலத்தில் மணமகள் தாலி கழுத்தில் ஏறும் வரை மணமகனைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கணிதருஷ்டிகளிலிருந்தும் விமர்சனங்களிலிருந்து

தும் விடுவிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி, நான் இப்போது "இவரின் மனைவியாகிவிட்டேன்" என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்படாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுது படாத பச்சை அரிசியைப்போல், வாழ்க்கையும் பழுதுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசி வழங்கும்போது, பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள் (நுனி முறியாத முழு அரிசியாக இருக்க வேண்டும்).

நெல்லிலிருந்து பிரித்தெடுத்த முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சட் பொடி, பன்னீர், மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

ஆரத்தி

ஓர் தட்டில் 3 வாழைப்பழத்துண்டுகளை வைத்து அதன் நடுவே திரியைச் சொருக வேண்டும். இலகுமுறை ஒரு நெருப்புக் குச்சியிற் பஞ்சைச்சுற்றி நெய்யில் தோய்த்து வாழைப்பழத்தின் நடுவே குத்துவதாகும். தட்டில் திருஷ்டி கழிப்பதற்காக மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சிறிது நீர்விட்டுக் கலந்து வைக்கவும். இக்கலவை சிவப்பு நிறமாக மாறி வரும். அவசரத்திற்குக் குங்குமம் பாவிக்கலாம். (வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் சுண்ணாம்புக்குப் பதில் அப்பச் சோடா (சோடியம் பைகாபனேற்) பாவிக்கலாம்.

ஆரத்தி எடுக்கும்போது, யாருக்குத் திருஷ்டி கழிக்கிறோமோ அவரை நிற்கவைத்து (கிழக்கு முகமாக அல்லது வடக்குப் பார்த்து நிற்க வேண்டும்) அவரை இறைவனாக நினைத்து இறைவனுக்கு நாம் எப்படிச்

கற்பூரம் காட்டுகிறோமோ அதேபோல் ஆரத்தித் தட்டைச் சுற்ற வேண்டும் (வலம் சுழியாக)

மணமக்களுக்கு ஆரத்தி எடுக்கும்போது, மணமகன் பக்கத்தில் மேலெழும்பி மணமகன் பக்கமாக ஆரார்த்தி கீழிறங்க வேண்டும். 3 முறை செய்ய வேண்டும். கீழே 3 தரம் நேராக அசைத்து ஆட்டிப் பின் மேலெழும்பிச் சுற்ற வேண்டும்.

தீருமணத்தில் அறுகரிச் சீரும் முறை

எமது இந்துசமய விளக்கப்படி அறுகரிசியை (அட்சதை) பெரியோர்கள் இரு கைகளிலும் எடுத்து மணமக்களின் சிரசில் தூவிப் பின், இருதோள்களிலும் இடுப்பு, முழந்தாள் என்று மேலிருந்து கீழே வர வாழ்த்த வேண்டும் (3 முறை) அல்லது சிரசில் மட்டும் 3 முறை தூவி ஆசீர்வதிக்கலாம்.

நாங்கள் மணமக்களை பார்வதி பரமேஸ்வரன் தெய்வமென கருதுவதால் தெய்வத்திற்குப் பாதத்திலிருந்து சிரசிற்சுச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மணமக்கள் மானிடர்கள் ஆகையால் சிரசிலிருந்து பாதத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். இவ்விரண்டு விதமான வருணனைகளையும் எமது இலக்கியங்களிற் காணலாம். பாதாதி கேசமா? கேசாதி பாதமா? இவை வர்ணனைகளே அன்றி அட்சதை தூவுவதற்கல்ல. தெய்வத்திற்கு நாம் செய்வது பாத பூஜை, பூ சொரிவதல்ல. அத்தோடு மணமக்களைப் பெரியோர்களே அட்சதை தூவி ஆசீர்வதிப்பவர்கள். ஆகவே சிரசில் இருந்து தான் வரவேண்டும். மீனாட்சி சுந்தரேசர் கல்யாணத்தில் தேவர்கள் வானிலிருந்து மலர்தூவி ஆசீர்வதித்து வாழ்த்துவதாகப் புராணம் சொல்கின்றது. ஆகவே, அரிசி மேலிருந்து கீழே வருவது தான் சாலப் பொருந்தும். (காலிலிருந்து தலையை நோக்கிச் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக் கிரியையிலும், பிதிர்க் கடமையின் போதுமே

அளவெட்டி
கும்பழாவணைப் பிள்ளையார் கோயில்

செய்யப்படுகின்றது. பிரிந்த உயிர் பூலோகத்திலிருந்து மேல் நோக்கி விண்ணுலகம் செல்வதாக எடுத்துக் காட்டவே காலிலிருந்து தலையை நோக்கிக் கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன).

கௌர் கல்யாண வைபோகமே

திருமணத் திகதி முற்றாகியதும் கவனிக்க வேண்டியவை

- 1) ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்து திருமணத் திகதியும், பொன்னுருக்கல் திகதியும் நிச்சயிக்கப்பட வேண்டும்.
- 2) திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 3) புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 4) நாதஸ்வரம், மேளம் ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 5) மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரிய வரைநியமிக்கவும்.
- 6) மணவறை, மாலை, திருத்தொங்கல், வாழைமரம் கட்ட பூக்காரனை நியமிக்க வேண்டும்.
- 7) கோலம்போட ஒழுங்குசெய்ய வேண்டும்.
- 8) விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 9) படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 10) திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து விநியோகித்தல்

பலகாரங்கள் செய்யமுறை

சீற்றுண்டி

1 சுண்டு பயறு வறுத்துக் குற்றி மாவாக்கவும். சீனி 1/2 நாத்தல், 1/4 தேக்கரண்டி ஏலக்காய்த்தூள், இவற்றைக் கலந்து வைக்கவும். (இது உள்ளீடு)

செய்முறை

1 சுண்டு அரிசிமா, 1 தேங்காய் துருவி எடுத்துப் பாலுடன் (1 cup) தேவையான அளவு உப்பு சேர்த்துக் கொதிக்க விட்டு அதை மாவில் போட்டுச் சிறிது இறுக்கமான பதத்தில் குழைக்கவும். இம்மாவைச் சிறு சிறு உருண்டைகளாக எடுத்து கிண்ணம்போல் செய்து உள்ளீடு உள்ளே வைத்து பாதியாக மடித்து (கொழுக்கட்டையைப் போல்) விளிம்பை ஒட்டிப் பொரிக்கவும்.

மோதகம்

கொழுக்கட்டை செய்வதுபோற் செய்து வெளிமாவைக் கிண்ணமாகச் செய்து, உள்ளீட்டை வைத்து, மோதக வடிவிற்பிடிக்க வேண்டும்.

அச்சுப்பலகாரம் தேவையான பொருட்கள்

1 சுண்டு வறுத்த அரிசிமா, 1/2 சுண்டு வறுத்த உழுந்து மா,

1/2 தே.கரண்டி உப்பு, 2 தேக்கரண்டி எள் (தோல் நீக்கியது)

செய்முறை

எல்லாவற்றையும் கலந்து, தேங்காய்ப் பாலைக் (1-1 1/2) கப் காய்ச்சி, அளவாக விட்டு, இறுக்கமாக நன்றாகக் குழைக்கவும். பின் அச்சு உரலிற் போட்டு, ஒரு எண்ணெய் தடவிய வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன் உரையில் பிழிந்து 2 1/2 அங்குல நீளமாக வெட்டி, எண்ணெயில் பொரித்தெடுக்கவும்.

1/2 சுண்டு சீனிக்குள் 1 கப் தண்ணீர் விட்டுப் பாகுகாய்ச்சி அதற்குள் பொரித்த பலகாரத்தைப் போட்டுப் புரட்டி எடுத்து ஆறிய பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

அச்சுப்பலகாரக் கலவைக்குள் மிளகு, சீரகத் தூள் சிறிது கலந்து, முறுக்கு அச்சிற் பிழிந்து முறுக்குச் சுடலாம். இதற்குச் சீனி தேவையில்லை.

சீனி அரியதரம்

செய்முறை

1 சுண்டு பச்சை அரிசிமா, தேவையான அளவு உப்புக் கலந்து வைக்கவும். 1/2 இறாத்தல் சீனிக்குள் சிறிது நீர் விட்டுப் பாகு காய்ச்சி மாவுக்குள் விட்டுக் குழைத்து வைக்கவும். 2 மணி நேரம் ஊறவிடவும். பின் திரும்பவும் குழைத்துச் சிறு உருண்டைகளாக எடுத்து இலையில் தட்டிப் பொரித்து எடுக்கவும்.

குறியீடு - எந்தப் பலகாரத்தையும் இலையில் தட்டிப் போடவும் அல்லது வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன் உறையில் எண்ணெய் தடவித் தட்டவும்.

பயற்றம் உருண்டை

செய்முறை

1 சுண்டு வறுத்த பயற்றம்மா, 1/4 தே.கரண்டி ஏலம் தூள், 1 சுண்டு சீனிப் பாகு காய்ச்சி, மூன்றையும் நன்றாகக் குழைக்கவும். விரும்பினால் சிறிது தேங்காய்ப்பூ வறுத்துச் சேர்க்கலாம். குழைத்த மாவைச் சிறு உருண்டைகளாகப் பிடித்து மாவில் தோய்த்து பொரிக்க வேண்டும்.

1 சுண்டு பச்சை அரிசி மாவுக்குள் தேங்காய்ப்பால் விட்டு கூழ்ப்பதமாகச் சிறிது உப்பும் சேர்த்துக் கரைத்து உருண்டைகளை இதில் தோய்த்துப் பொரிக்கவும்.

பருத்தித்துறை வடை

செய்முறை

1/2 சுண்டு உழுந்தை (உடைத்த) 4-6 மணித்தியாலம் ஊறவிட்டு வடிக்கவும், 3/4 சுண்டு அவித்த கோதுமை மாவிற்குள் 1/2 தேக்கரண்டி பெருஞ்சீரகம், 1 தே.கரண்டி அருவல் நெருவலாய் இடித்த மிளகாய்த் தூள்,

அளவெட்டி

கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில்

சிறிது சுறிவேப்பிலை, 3 தே.கரண்டி சிறிதாக நறுக்கிய வெங்காயம், தேவையான அளவிற்கு உப்பு, ஊறிய உழுந்தையும் போட்டுச் சூடான நீரில் (Warm Water) இறுக்கமாகக் குழைக்கவும். பின் சிறு உருண்டைகளாக்கி இலையில் தட்டிப் பொரிக்கவும். ஆறிய பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

புதுமனை புகுதல்

மங்கலமான மனை

மனை மங்கலமானது, மங்கல மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற வினா வரும். ஆம்! இதற்கான விடை நமது முன்னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளார்கள். நமது முன்னோரின் வழிமுறைகள் தற்காலத்தில் ஒரு சிலராற் கவனிக்காத நிலையையும் காண்கிறோம். ஆகவே சாஸ்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி மனை அமைப்பது சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனை பெற்றிருப்பின் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

ஒருவர் வீடு கட்ட நிலம் வாங்குகின்றார் எனக் கொள்வோம். அந்த வெற்று நிலம் ஊறல் நிலமாக இருக்கக் கூடாது. செம்மண் என்றால் நன்று. அங்கே மா, பலா, வேம்பு, போன்ற மரங்கள் இருப்பின் நல்லது. அரசு, ஆல் கூடாது. கோயிற்பார்வை வீட்டு நிலத்துக்கு நல்லதல்ல. இவை பொதுவாக மனை கட்டத் தொடங்கும் போது நாம் அவதானிக்க வேண்டிய சில அம்சங்களாகும்.

ஒருவர் வெற்று நிலத்தில் வீடுகட்ட ஆரம்பிப்பது எப்படி?

வெற்று நிலம் எணும்போது, அங்கே பலவித சேதங்கள் இருக்கலாம். இதனாற் பெரியவீடுகள் கூடப் பாழடைந்த நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, வைரவர் சாந்தி, பூஜை முதலிற் செய்து, நிலக் குற்றத்தை நீக்க

வீடு குடிபுகுமுன் வாசலில் பசுமாடு கட்டி, தூபம் இட்டு, அகன்ற வாயுவையும் விஷஜந்துக்களையும் அகற்றல்.

வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வேம்பு, பூமரங்களை நடல் வேண்டும். வேலையாட்கள், வருவோர், போவோரென்ப பலரும் உலாவிய இடமாகையாலும், இல்லறம் செழிப்பதற்காகவும், அந்நிலத்திலும் புதிதாகக் கட்டப் பட்ட பொருட்களிலுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவதற்காகவும், வீடு குடிபுகுமுன் வாஸ்து சாந்தி செய்வார்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் முதலில் சிவாச்சாரியார் பிள்ளையார் வழிபாடு, நவக்கிரக வழிபாடுகளுடன், சிவன் அம்மன் வழிபாடு செய்து, விசேஷமாக மகாலக்ஷ்மி வழிபாடுகளையும் செய்வார். இவ்வழிபாடு பூஜை, ஹோமம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும். அதன்பின்னர் பூஜை செய்த கும்பநீரால் இல்லத்தலைவன், தலைவி ஆகியோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து, இறைவழிபாடு செய்வார். பின் முதன்முதலாக அடுப்பு மூட்டி, பால்காய்ச்ச ஆயத்தமாவார். பால் புனிதமானது, வெண்மையானது ஆதலால் இல்லத்தலைவி பாலைப் பொங்கிப் பூஜைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம்.

தமது குல தெய்வக் கோவிலிலோ அல்லது வேறு விசேடம் பெற்ற கோவிலிலோ வீடு குடிபுகுதலுக்குத் தேவையான பொருட்களை முதல் நாளே வைத்து (ஆலயத்தில் ஒருநாள் இருப்பது நன்று) அடுத்த நாள் உரிய நேரத்தில் அர்ச்சனைத் தட்டுடன் சென்று பூஜை செய்து, பின் அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வருதல் வேண்டும். சிறப்பாக, பெண்கள்

கொண்டு வருவதே முறை. தெய்வப் படங்கள், மங்கலப் பொருட்கள், பிரதானமாகக் கண்ணாடி என்பவற்றைக் கோவிலிலிருந்து எடுத்து வரும்போது புதுமனையின் வாசலில் ஒரு பசுவைக் கட்டி வைத்து, அதில் முழித்த பின்பே இவற்றைப் புதிய வீட்டிற்குள், ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் எடுத்துச் சென்று, பூஜை அறையில் வைக்க வேண்டும்.

பூஜைகள் இனிது நிறைவேறியதும் சிவாச்சாரியாருக்கு உபசரணைகள் செய்து, அவரது ஆசியைப் பெற்று வாழும் முறை இன்னும் இலங்கையில் சைவப் பெருமக்கள் மத்தியில் இருந்து வரும் வழமையாகும்.

ஒரு மனையை அமைக்கும்போது சுவாமி அறையே, சமையற் கூடம், வாழ்வுக்கூடம், ஓய்வெடுக்கும் அறைகள், கழிவறை என்பவற்றை விடப் பிரதானமான இடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே அச்சுவாமி அறையில் அம்மனையின் முக்கிய குடியிருப்பாளராகிய கணவனும் மனைவியும் அன்றே பூஜை செய்து தீபம் காட்டி வழிபடுவார். அத்தோடு அந்த அறையின் திறவுகோல் பூஜையில் வைக்கப்பட்டு, சிவாச்சாரியாரால் தலைவரிடம் கையளிக்கப்படும். அவர் அதனைப் பெற்று, மனைக்கு உரிய அரசியான பெண்ணிடம் கொடுக்க, அவள் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு முதன் முதலாக அந்த அறையைப் பூட்டித்திறப்பாள். சுப முகூர்த்தத்திலே இது இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே, நல்ல நாள் பார்த்துக் குடிமனைபுகும் விழா நிகழ்த்தப்பெறும். கொண்டு வந்த முளைக்கும் தேங்காயை வீட்டின் தோட்டத்தில் நடுவார். அன்று இரவு குடிபுகுந்தோர் அவ்வீட்டில்தங்க வேண்டும்.

வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் மாதங்கள்

தமிழ்மாதம்	தமிழ்திகதி	நேரம்
சித்திரை	10	மு.ப.7.00 முதல் மு.ப.8.30 வரை
வைகாசி	21	மு.ப.9.12முதல் மு.ப.10.42 வரை
ஆடி	11	மு.ப. 6.48 முதல் மு.ப.8.18 வரை
ஆவணி	6	பி.ப.2.24 முதல் பி.ப 3.54 வரை
ஐப்பசி	11	பி.ப.6.48 முதல் பி.ப 8.18வரை
கார்த்திகை	8	பி.ப.10.00முதல்பி.ப 11.30 வரை
தை	12	பி.ப.9.12 முதல் பி.ப 10.42 வரை
மாசி	22	பி.ப.9.12 முதல் பி.ப 10.42 வரை

கிந்நாட்களிற் கீரகாரம்பம் செய்வது உத்தமம்.

வீடு குடிபுகும்போது கோயிலில் இருந்து கொண்டு செல்லும் பொருட்கள்

1. குத்துவிளக்குகள் 2
2. நிறைகுடம்
3. படங்கள் - பிள்ளையார்,லக்ஷ்மி, முருகன் (அவசியம்தேவையான படங்கள்)
4. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி
5. பூமாலையுடன் கூடிய அர்ச்சனைத்தட்டம்
6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்
7. நிறைநாழி
8. கற்கண்டு
9. பணப்பெட்டி (இதற்குள் நெல் பரவி, பட்டுத்துணி, நாணயம், மஞ்சள் துண்டு வைக்கவும்)
10. 3 செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது)
11. 3 மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்கள்
12. ஒரு சிறிய தென்னங்கன்று
13. ஒரு புது மண் சட்டியில் உப்பு
14. புதுச்சட்டியில் முழு மஞ்சள்

பால்காய்ச்ச தேவையானது

வாழையிலை, பொங்கற் பாத்திரம், கரண்டி, பால் காய்ச்சும் பாத்திரம், மாவிலை, சந்தனம், குங்குமம், விபூதி, பூமாலை, பூக்கள், அருகம் புல், பால்

வாஸ்து சாந்தி

வீடு குடிபுகும்போது செய்யும் சாந்திகளில் இதுவும் ஒன்று. அசுத்தமான பூமியை அக்னியால் தகித்துச் சுத்தமாக்கச் செய்யும் சாந்தியே வாஸ்து சாந்தியாகும். இச்சாந்தி யின்போது விக்னேஸ்வர பூசை, புண்ணியாக வாசனம் செய்து வாஸ்து புருஷனையும், பிறதேவதைகளைப் பூசித்து அக்கினிகாரியம் செய்வார்.

இதற்கு நீற்றுப் பூசணிக்காயொன்றைப் பலியிடுவார். அதன்பின் வைக்கோல், தர்ப்பை முதலியவற்றால் மனித உருவாகச் செய்யப் பட்ட வாஸ்து புருஷனைப் பூசித்து, அக்கினி யில் ளரிமூளச் செய்து, வீடு, வீதி முதலிய இடங்களில் இழுத்து வருவார். பின் இதற்கு

கும்பநீர் தெளித்து விடுவர். இச் சாந்தியின் பின் கைகால்களைச் சுத்தம் செய்துதான் மற்றக் கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

வீடு குடியகும்போது செய்யும் ஹோமங்களுக்குரிய பொருட்கள்

அரிசி மா

மஞ்சள் மா

எள்ளு

நவதானியம்

நெற்பொரி

ஓமச்சாமான், மருந்துச் சாமான் (தமிழ் மருந்துக்கடைகளிற்கிடைக்கும்)

சமித்துக் கட்டு

நெய்

ஊதுபத்தி, கற்பூரம், சாம்பிராணி, அத்தர்

அரிசி

தேங்காய்

மாவிலை, தலைவாழையிலை

அறுகம்புல்

நாயுருவி

தாமரைப்பூ

பூமாலை, பூச்சரம்

வெற்றிலை பாக்கு, பழவகைகள்

எலுமிச்சம்பழம்

நீற்றுப்பூசணி

வைக்கோற்கட்டு

கும்பத்துப் பட்டு

சஷ்டியப்த பூர்த்தி

மணி வீழா (60ஆவது வயது)

மணி வீழா என்பது 60 வயது பூர்த்தியா வதைக் குறிக்கும். ஒரு மனிதனுடைய வாழ் நாளிலே 60ஆவது வயது மிகவும் விஷேசமான தொன்றாகும். 1மணி 60 வினாடிகள்போல் தமிழ் சாஸ்திரப்படி வெவ்வேறு பெயர்

ஆளவெட்டி

கும்பழாவளைப் பிள்ளைபார் கோயில்

கொண்ட 60 ஆண்டுகள் நிறைவுபெற்று மறு படி ஆரம்பிக்கும்போது 60 வயது பூர்த்தியா கின்றது. 60 ஆவது வயதன்று பிறந்த நேரத்திற்கிரகங்கள் எந்தெந்த இடத்தில் இருந்ததோ அதே இடங்களில் கிரகங்கள் திரும்பவும் வருகின்றன. அதனாலேயே இது ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் மிகவும் சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். 60 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததை "சஷ்டியப்த பூர்த்தி" என்று அழைப்பர்.

60 ஆவது வயதான பின் அவர் உலகப் பந்தங்களை விட்டுவிட முயலவேண்டும். இதை நினைவுபடுத்தவே 60ஆவது வயதில் மனைவியைப் பக்கத்தில் வைத்துப் பக்குவமாக மீண்டும் ஒரு கல்யாணத்தை நடத்திப் புதிய கடமைகளை விளக்குகிறார்கள். இது இந்தியாவில் வழக்கத்தில் உள்ள ஒரு சடங்கு.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வின் முதல் 30 ஆண்டுகளும் கல்விக்காகவும், பெயர், புகழ்க்காகவும் செலவிடுகிறான். 30 முதல் 50 ஆண்டு வரை மக்களுக்காக வாழ்கிறான். பின்பு தனது 60 வயது தொடக்கம் நீண்ட ஆயுளோடு ஆன்மா முன்னேற்றத்திற்காகத் தன் வாழ்நாளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே இவ்விழாவின் குறிக்கோள்.

இந்த மணி விழாவைத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள காலசம்ஹார ஸ்தலமாகிய திருக்கடவூரில் (மார்க்கண்டேயர் சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்ற ஸ்தலம் - என்றும் 16) அபிராமிப் பட்டருக்கு தை அமாவாசையை பௌர்ணமியாகக் காட்டிய ஸ்தலத்தில் கொண்டாடுவது சிறப்பானது. அங்கு "மிருத்யுஞ்ச ஹோமம்" செய்து அந்த அபிஷேக நீரை, மணி வீழாக் காணும் தம்பதிதமக்கு நீண்ட ஆயுள் வேண்டி அபிஷேகம் செய்வார்கள். இது சாலச் சிறந்தது.

மனைவியை இழந்தவர்கள் மணி விழாப் போன்ற எந்த சபகாரியங்களையும் செய்தல் கூடாது என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

பவள விழா (75 ஆவது வயது) சதாபிஷேகம் (80 ஆவது ஆண்டு)

மணி விழாப் போலவே, பவள விழாவும் 75 ஆவது வயதிற் கொண்டாடப்படுகிறது. 75ஆவது வயதில் மனமுதிர்ச்சி பெற்று ரிஷிகளைப்போற் பக்குவ நிலையை அடைய வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

இவ்விழாக்களைக் குல தெய்வத்தின் ஆசியுடன் செய்வதும், அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபடுவதும் சிறப் பானது. ஆயிரம்பிறை கண்டோர் சதாபிஷேக விழா

(80 வயது) கொண்டாடுவர். 80 ஆவது வயதில் அட்டதிக்குப் பாலகர்களின் அருளைப் பெறச் சதாபிஷேகம் செய்கிறார்கள்.

90 ஆவது வயதில் நவக்கிரகங்களின் ஆசிகிடைக்கிறது. 100 ஆவது வயதில் ஐம்புலன்களும் கடவுளிடம் இணைக்கின்றன.

விழாக்களும் ஆண்டுகளும்

- 25 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளி விழா
- 50 ஆம் ஆண்டில் பொன்விழா
- 60 ஆம் ஆண்டில் மணி விழா (வைர விழா)
- 75 ஆம் ஆண்டில் பவள விழா
- 80 ஆம் ஆண்டில் முத்து விழா
- 100 ஆம் ஆண்டில் நூற்றாண்டு விழா

(கொழும்பு மகளிர் இந்துமன்றம் 2003 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட இந்து பாரம்பரியம் என்ற நூலிலிருந்து ஒரு பகுதி நன்றியுடன் மீள் பிரசுரம் செய்யப்படுகின்றது.)

கதிர்காமசிங்கம் சன்

பல்பொருள் வாணிபம்

அளவெட்டி தெற்கு,
அளவெட்டி.

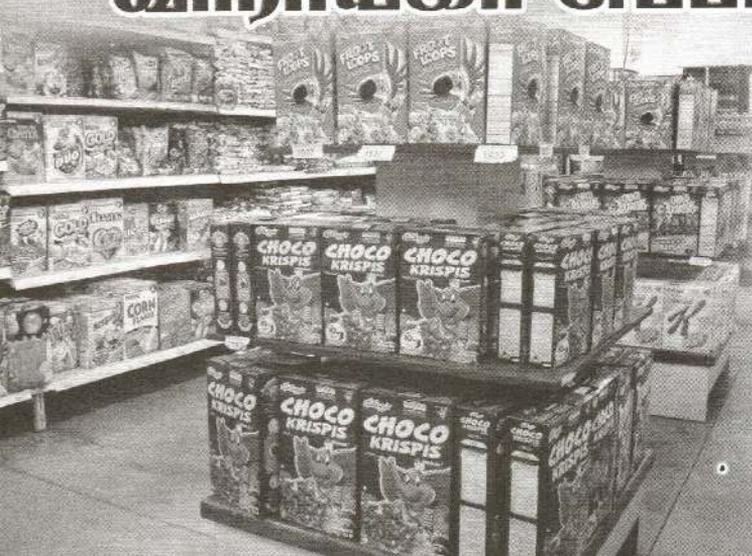

விநாயகர் களஞ்சியம்

&

விநாயகர் சுப்பர் சிறரி

கூட்டுறவாளர் வீதி,
அளவெட்டி.

Tel: 021 205 9601

நிலா

பல்பொருள் வாணிபம்

அருணோதயக் கல்லூரி முன்பாக,
அளவெட்டி.

அளவெட்டி மல்லாகம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் (வ-து)

அளவையூரில்
கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி
அருள்பாலிக்கும் கும்பழாவளைப் பிள்ளையாருக்கு
08. 04. 2015 இல் கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா
கண்டு அவர் தம் பாதம் பணிந்தோம்.
நாடு சிறக்க, கிராம மக்கள் சிறக்க,
அடியார்கள் சிறக்க, அளவெட்டி மல்லாகம்
ப.நோ. கூ.சங்கம் சிறக்க கும்பழாவளைப்
பிள்ளையாரை வேண்டி
நிற்கின்றோம்.

அளவெட்டி - மல்லாகம் ப.நோ.கூ.சங்கத்தின் சேவைகள்

- இறைந்தி விலைவாசி, சிறந்த அந்திவிலைவாசி நுகர்ச்சிப்பொருட்கள் பெறும், சீல்தர விலைவாசி
- அரவண பெரிப்பொருள் விற்பனை சேவை
- சிறந்த வங்கி சேவைகள்
- கடன் வட்டிகள், பெரிப்பொருள் பண்படுத்தல் (பெரிப்பொருள்) மூலமாக நுகர் வகைகள் காப்பாற்றி சேவைகள்
- பற உற்பத்தி சேவைகள்
- போட்டோப் பிரிவு சேவை
- இறைந்தி விலைவாசி புடவை விற்பனை சேவை

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

தலைவர்,
பண்பாளர்கள், பண்பாளர்கள்
அளவெட்டி - மல்லாகம்
ப.நோ.கூ.சங்கம் (வ-து)
அளவெட்டி.

ஸ்பன்

K.R
அளவெட்டி

பல்பொருள் வாணிபம்

அணாத்து விதமான வரலுட்களையும்
ஓரே கூலாயின்கீழ் மொத்தமாகவும் சிவ்வாறுகளையும்
வற்றுக்கொள்ளலாம்.

அளவெட்டி மேற்கு,
அளவெட்டி.
தொ.பே.: 021 321 9119

நிர்ம மெடிக்கல்ஸ்

அன்
கிளிணிக்

Niru Medicals & Clinic

தினமும் மாலை 05.00 - 07.00 மணிவரை MBBS வைத்தியரினால்
சிகிச்சை அளிக்கப்படும். தினமும் காலை 07.30 மணிக்கு
ஆய்வு கூட இரத்தம், சிறுநீர் பரிசோதனைகள் செய்யலாம்.

பிரதான வீதி,
அளவெட்டி.

தொ.பே.: 077 724 3091

தரமான கட்டட உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு நிரந்தரப்
பெயர் பெற்ற நிறுவனம்

அபிஷா

கட்டடப் பொருட்கள் விற்பனை நிறுவனம்

எம்மிடம் சகல வகையான

கொங்கிறீர் கற்கள், தூண்கள், பூச்சாடிகள்,

கல்லாசனங்கள் என்பவற்றை மட்டுமல்ல,

சகல வகையான பெயிண்ட் வகைகள்,

கம்பி வகைகள், சீமெந்து வகைகள் என

தங்கள் கட்டடப் பொருள் தொடர்பிலான

தேவைகள் எதுவாகினும் எம்மிடம் வாருங்கள்.

வாடிக்கையாளரின்
நன்மதிப்பைப் பெற்ற
நம்பகரமான
நிறுவனம்

ஒப்பந்த அடிப்படையில் எந்தவிதமான கட்டுமானப்

பணிகளையும் குறைந்த செலவில்

குறித்த தவணையில் நிறைவேற்றித் தருகின்றோம்

உரிமையாளர்
எஸ். பிரபாகரன்,

தொ.பே : 077 916 0699 | மலைவேம்படி, அளவெட்டி மேற்கு.

Vimal

Photo & Video

Alaveddy South, Alaveddy.

Tel : 077 630 5183, 078 914 2250, 021 321 8042

E.mail : VimalPhotoAlaveddy@gmail.com

Fax : 021 224 0318

Full HD Videography (1920x1080)
Photography,
Digital imaging
Album Making

கஜமுகன் பல்பொருள் வரணிபம்

விரதவா வீதி, அளவாட்டி

Tel : 021 224 0155,

Fax: 021 224 0260

E.mail : kajamugan98@yahoo.com

நன்றிகள்

- * மலருக்கு ஆசியுரை, வாழ்த்துரை, ஆக்கங்கள் தந்துதவியோர்.
- * நிதி உதவி செய்த உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அன்பர்கள்.
- * நிறுவனமாகச் செயற்பட்டு நிதிவழங்கிய கனடா திருப்பணி சபை.
- * வர்ணப்பூச்சு வேலை செய்த “றுபின்ஸ்” நிறுவனத்தினர்.
- * ஏனைய வேலைகளைச் செய்த தொழில்வல்லுநர்கள்.
- * அராலி ஸ்தபதி பு. சதீஸ்வரன்.
- * தொண்டர் சபையினர்.
- * தவில், நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள்.
- * பந்தல்கள் அமைத்து உதவியவர்கள், யாகசாலை அமைத்தோர்.
- * கும்பாபிஷேக தினத்தன்று கலைநிகழ்ச்சிகள் வழங்கிய கலைஞர்கள்.
- * கும்பாபிஷேக தினத்தன்று ஒலிபரப்புச் செய்த “ஓம்” ரீவி நிறுவனத்தினர்.
- * நிதி, பொருட்கள் சேகரிப்பதற்கு பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கிய ஆலய செயலகப் பொறுப்பாளர்.
- * இம்மலரினை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த “கரிகணன்” (தனியார்) நிறுவனத்தினர்.
- * இம்மலருக்கு விளம்பரங்கள் தந்துதவியவர்கள்.

தர்ம கர்த்தாக்கள் சபையினர்.

